Amenințarea nu mai există, dar neliniștea a rămas.

Pentru neliniște, nimeni nu oferă nici o despăgubire.

De unde și țipătul final, țipătul de după ultimul proces de presă, desprins dintr-un poem al tinereții și aruncat în auzul tuturor politicienilor României actuale:

- Opriți planeta, eu vreau să cobor!

Ion DRĂGUȘANUL



Epidrama lui Nichitean

SUSTRAGEREA DE FONDURI SINDICALE

Nu câștigă, dar adună

Ion DRĂGUȘANUL

ULTIMUL PROCES DE PRESĂ



D'Ai lu' PĂCALĂ

Epidrama lui Flutur

E corupt până în măduv... oaselo...

Traian, mântuitorul

Angajamentul țeparului

Epidrama Alianței NU

Cu ciolanul în gură

Nu câștigă, dar adună

Carte interzisă
de Alianța „Dreptate și Adevăr“

„Ultimul proces de presă“ este o carte document, destinată jurnaliștilor de provincie care au nevoie de un model de apărare în procesele politice de presă în care sunt târâți uneori.

Cartea aceasta face dovada încălcării drepturilor prevăzute de primele patru aliniate ale Articolul 30 al Constituției României de către tandemul **Putere politică – Justiție obedientă**, un tandem care măsluiește cerințele legilor în favoarea unor politicieni corupți.

Urma să apară în data de 1 august 2005, cu ISBN 973-8122-92-9 și CIP nr. 8258/14.07.2005 821.135.1-92, în baza formularului CIP completat și transmis Bibliotecii Națională a României în 07.07.2005, ambele documente reproduse în fotocopie. Numai că, amenințate cu desființarea de către unii lideri suceveni ai Alianței „Dreptate și Adevăr“, tipografiile bucovinene nu și-au mai asumat riscul de a o încredința tiparului. Prin urmare, „Ultimul proces de presă“ apare, cu o întârziere de două luni, de sub teascurile unei tipografii din țară, pe care înțeleg să nu o expun prin menționarea numelui. Am păstrat, totuși, prin cele două fotocopii, ISBN-ul și CIP-ul legal obținute.

La o primă și pripită vedere, cei câțiva „politicieni D.A.“, care-și petrec nopțile cu poker-ul și cu barbutul pe sume incredibile, într-o casă din cartierul Mărășești, și zilele tăind în dreapta și spânzurând în stânga, după cum îi îndeamnă cheful și mahmureala, n-ar însemna Alianța „Dreptate și Adevăr“. Dar asta numai la o primă și pripită vedere, pentru că, pentru noi, bucovinenii, „Dreptate și Adevăr“ nu înseamnă Traian Băsescu, Călin Popescu-Tăriceanu sau Emil Boc, ci acei înscăunați locali, care, cu apucături de bolșevici fanatici, tot aruncă după noi cu nagaica instituțiilor statului pe care le controlează. Exact despre asta vorbește și această carte, construită din probatoriul cu care m-am apărat într-un proces de presă, după ce-mi fusese interzisă anticonstituțional publicația „D'Ai lu' Păcală“ și după ce Monica Muscă, proțăpită vremelnic în fruntea Ministerului Culturii, îmi refuzase, fără explicații și fără răspunsul legal obligatoriu, avizul pentru constituirea unei fundații, menită realizării monumentului Eroului Bucovinei, scriitorul Ion Grămadă, pe care tot eu îl debutasem, după 85 ani de uitare, grupându-i scrierile în „Cartea sângelui“.

E lesne de aflat din cuprinsul acestei cărți cine au fost totalitariștii care au interzis „Ultimul proces de presă“, dar, până ce Alianța nu-i va identifica și nu-i va trage la răspundere, eu consider că e drept, dar și obligatoriu, să specific pe coperta I: „CARTE INTERZISĂ DE / ALIANȚA DREPTATE ȘI ADEVĂR“.

BIBLIOTECA NATIONALĂ A ROMÂNIEI

CIP nr. 8258 / 14.07.2005

Către

Vă trimitem :

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DRĂGUȘANUL, ION
Ultimul proces de presă / Ion Drăgușanul. -
Suceava
ISBN 973-8122-92-9
821.135.1-92

Birou CIP,
Veronica Petraș

BIBLIOTECA NAŢIONALĂ A ROMANIEI
BIROU CIP
tel. 021.311.26.35 ; fax 021.312.49.90 ; e-mail cip@bibnat.ro

FORMULAR CIP
Date pentru
Catalogarea Înaintea Publicării

	2. Numele persoanei de contact (tel./fax)	3. Nr. CIP (nu se completează)
4. Data completării formularului: 14.07.2005	5. Data tipăririi cărţii: 01.08.2005	6. Tirajul: 500
7. Numele şi prenumele autorilor (aşa cum apar pe pagina de titlu): ION DRĂGUŞANUL	8. Numele şi prenumele altor persoane menţionate pe pagina de titlu şi funcţia lor (traducător, editor, prefaţator etc.): –	
9. Numele complet al autorilor (opţional): –	10. Data şi locul naşterii autorilor (opţional): 25.01.1955, SALCEA-SUCEAVA	
11. Titlul şi subtitlul cărţii: ULTIMUL PROCES DE PRESĂ		
12. Nr. ediţiei	Este o ediţie revizuită ? Da Nu	
13. Lucrarea va apărea în mai multe volume ? Nu X	Da Menţionaţi nr. volumelor; Data apariţiei primului volum şi editura:; Informaţiile furnizate în acest formular sunt pentru volumul nr.; Titlul acestui volum:	
14. Este o traducere ? Nu X	Da Menţionaţi titlul original	Limba textului original
15. Titlul colecţiei:	Dacă este o colecţie numerotată, indicaţi nr. acestui volum în cadrul colecţiei	
16. Dacă publicaţia conţine lucrările unei conferinţe, ale unui simpozion, congres, completaţi:	Denumirea:; Localitatea în care a avut loc:; Anul în care a avut loc şi nr.:	+ pagina de titlu
17. Lucrarea conţine:	Bibliografie	Index
18. 973-8122-92-9	Dacă lucrarea apare în mai multe volume: ISBN general:; ISBN specific acestui volum:	
19. Genul literar: (pentru lucrări beletristice)	roman nuvelă teatru poezie povestire	culegere articole ☒ DOCUMENTE ☒

20. Subiectul pe scurt (pentru lucrări nebeletristice): O CARTE DOCUMENT DESPRE CONDIŢIA SCRIITORULUI CONTEMPORAN, CARE SUPRAVIEŢUIEŞTE DIN PRESĂ. O CARTE DESPRE CĂRŢILE CARE-I RĂMÂN NESCRISE ŞI DESPRE O SOCIETATE CĂREIA TREBUIE SĂ-I STRIGE: 'OPRIŢI PLANETA, EU VREAU SĂ COBOR!

O tentativă de asasinat civic

Când am primit plângerea penală prealabilă, tocmai începusem să scriu primul capitol al unei cărţi, pe care o tot documentasem vreme de vreun deceniu. Nu aveam altceva mai bun de făcut. Devenisem, deja, un ziarist interzis, cu revistă interzisă anticonstituţional de un judecător obedient. Eram singurul ziarist interzis din România sfârşitului anului 2004. Nu-mi rămânea decât să mai scriu o carte, până nu apuca noua putere politică să mă interzică şi ca scriitor.

Pe colţul mesei, zăcea un exemplar al revistei interzise. Îl ţineam la îndemână ca să mă înverşuneze împotriva gazetăriei. Deja uitasem că, în 22 Decembrie 1989, când lucram prima publicaţie particulară liberă din Bucovina, „Tinerii Revoluţiei", jurasem să nu mai renunţ niciodată la libertatea care tocmai mi se prelinsese pe degete din sângele altora, libertatea de a mă rosti liber. Nu fusesem membru al partidului comunist, dar nu mă istovea ura faţă de trecutul nostru apropiat pentru că nu mi se părea drept să mă răfuiesc cu istoria trăită, reală. Prin libertate te redescoperi, îţi conştientizezi inima şi creierul şi începi să pipăi contururile iubirilor şi ale gândurilor tale.

Au urmat, apoi, irosirile. Un scriitor e veşnic condamnat la irosiri. Pe de o parte, trebuie să facă gazetărie, iar pe de altă parte e obligat să supravieţuiască din gazetărie. Şi-am fost un gazetar dur, care avea de apărat porţia lui de libertate. Şi-am fost, după cum nota Tiberiu Avram, redactorul şef al cotidianului „Monitorul de Suceava, „poet, scriitor, ziarist, om de cultură. Un nume care, în ultimii ani, a fost rostit cu teamă de mai marii zilei. Premiat la peste 60 de concursuri de poezie, nu şi-a păstrat nici măcar o diplomă în ramă. O are prin casă, doar dacă diploma respectivă a avut „şansa" să ajungă o copertă de carte. Un veşnic căutător, Drăguşanul nu şi-a plecat niciodată capul, trîntind în nas uşa celui care încerca să-i impună cum şi ce să gîndească. Din toate

a rămas cu o mare şi nepreţuită avere: dreptul de a gîndi liber. Şi de a scrie liber. Pentru asta, a fost aplaudat, hulit, iubit şi urît. Indiferent cum a fost privit sau tratat, a continuat şi continuă să meargă mai departe".

Câte cărţi îmi rămăseseră nescrise din pricina gazetăriei n-am calculat niciodată. Şi nici nu contează. În fond, n-am fost, nu sunt şi nu voi fi decât un scriitor şi un ziarist din provincie, iar „provincialii" nici măcar nu există. Chestia asta am priceput-o cel mai bine în noiembrie 2004, când mi s-a interzis revista „D'Ai lu' Păcală", iar presa judeţeană şi naţională hohotea de bucurie, vestind cu o frenezie ciudată că un amărăştean din provincie tocmai fusese supus unei tentative de asasinat civic. De noua putere politică şi de un judecător obedient. Şi nu cred că m-a durut indiferenţa. În fond, libertatea mea e doar problema mea. Cui să-i treacă prin cap că, după ce or sfârşi „ăştia" cu mine, îi va veni şi lui rândul? Şi de ce să-i pese cuiva, de ce să-şi fi procurat un număr al revistei interzise şi să mă supună unei drepte judecăţi? În fond, nici eu, nici acel ipotetic cineva nu mai existam. Ţara căpătase o nouă dimensiune politică şi tocmai îşi exersa vocaţia europeană, tropotind cu bocancii murdari ai politicii şi pe sufletul meu. Dar tropotea mult mai îndesat şi pe atâtea alte milioane de suflete încât sufletul meu, pe drept cuvânt, nici nu mai conta.

Mă aşteptam la un proces politic, ba chiar „îl căutasem cu lumânarea", cum s-a exprimat o ziaristă de la „Obiectiv de Suceava", aşa că eram pregătit să mă apăr. Cu armele în mână, un adevărat „Mercenar negru", cum mă numise, spumegând de mânie, liderul „aliaţilor" suceveni, Gheorghe Flutur, într-o publicaţie ocazională. Dar porecla asta nemeritată, „Mercenarul negru", îmi plăcuse până la a o adopta drept pseudonim, din moment ce mercenarii se aleg dintre spadasini, şi nu dintre măturătorii de stradă.

Mă aşteptam la un proces politic pentru numeroasele polemici cu oportuniştii, cu traseiştii politici care se căţăraseră în fruntea unui partid istoric, îmbrâncindu-i cât colo pe liberalii cu tradiţie, deci şi pe foştii deţinuţi politici, dar şi pe cei hăituiţi de „masele populare" în primii ani ai democraţiei noastre originale. Îi şi provocasem, cerându-le să probăm afirmaţiile mele de presă în faţa unei instanţe judecătoreşti, dar „aliaţilor D.A." nu le-a surâs oferta, pentru că o achitare a ziaristului pârât ca fiind

autor al unor infracţiuni de presă îi legitimează afirmaţiile, iar adevărurile sale devin adevăruri civice. Ei, pitiţii sub lozinca Dreptăţii fără de bătrâneţe şi a Adevărului fără de moarte, preferau un asasinat civic, aşa că au făcut presiuni asupra lui „il lidero maximo" (cum îl numise un ziarist cu adevărat obedient pe Gheorghe Flutur) să mă dea el în judecată, să-şi asume el riscurile unui proces politic, iar ei să trâmbiţeze prin oraş, în cor anonim, că mă vor „călca în picioare".

Dacă ar fi avut o fărâmă de demnitate, Flutur ar fi depus revista „D'Ai lu' Păcală" pe masa instanţei şi ar fi cerut ca Legea să se pronunţe. Fără despăgubiri „morale" sau cu pretenţii civile decente (de pildă, veniturile mele salariale pe câţiva ani). Numai că el, cu o incredibilă gomoşenie, a preferat o nouă tentativă de asasinat civic, chemându-mă în instanţă pentru că mi-am exercitat un drept constituţional şi solicitând „condamnarea acestuia (adică a mea) pentru săvârşirea infracţiunilor de insultă şi calomnie, prev. de art. 205 şi 206 Cod penal precum şi obligarea la **plata daunelor morale în sumă de 10 miliarde de lei** şi a cheltuielilor de judecată".

Haida-de! Păi, eu câştig 10 miliarde de lei, din leafa mea de credincios slujitor al culturii, în... 150 ani. Ce-ţi făcui, tovarăşe, să-mi doreşti o condamnare la viaţă timp de două veacuri? Musai să mă dumiresc, aşa că mă pun pe lecturat:

„În fapt, Ion Drăguşanul s-a adresat cotidianului „Obiectiv de Suceava" din data de 09.11.2004 pentru a publica un drept la replică, intitulat „Flutur, barbarul mincinos al Bucovinei", prin care mi s-au adus prejudicii cu privire la demnitatea, onoarea şi dreptul la propria imagine.

În acest sens a afirmat că:

- ar avea numeroase averi: „loturi urbane de case sustrase de la stat, zeci de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite prin Germania pentru Bukowina, dar introduse în ţară fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală";
- „Gheorghe Flutur e un hoţ şi încă unul mare...";
- „corupţia lui Flutur nu mai este de multă vreme o adolescentă virgină";
- „un barbar care conform tradiţiei bordelului politic PNL-PD

visează să pună botniţă presei".

Afirmaţiile denigratoare şi imputarea unor fapte neadevărate cu caracter penal prin intermediul presei implică intenţia făptuitorului de a-şi exprima gândirea sa defăimătoare, urmărind ca un număr cât mai mare de persoane să ia cunoştinţă de conţinutul afirmaţiilor sale, supradimensionând aria de răspândire a afirmaţiilor calomnioase.

Prin asemenea fapte se încalcă prevederile constituţionale care limitează libertatea de exprimare, în sensul incompatibilităţii acesteia cu atingerile aduse demnităţii, onoarei, vieţii particulare şi dreptului la propria exprimare (art. 30 alin. 6).

Întrucât afirmaţiile făcute de Ion Drăguşanul prin intermediul presei intră în sfera ilicitului penal solicit condamnarea acestuia pentru săvârşirea infracţiunilor de insultă prev. de art. 205 Cod penal şi calomnie prev. de art. 206 Cod penal.

La individualizarea pedepsei trebuie avute în vedere coeficientul de agravare produs prin răspândirea lărgită a afirmaţiilor calomnioase prin intermediul organelor de presă, accentuarea vătămării individuale şi sporul de nocivitate socială determinată de aria largă a publicităţii.

În ce priveşte acţiunea civilă exercitată în cadrul acestui proces penal, trebuie reţinut că legiuitorul, prin art. 998 Cod civil, a înţeles să apere toate drepturile şi bunurile unei persoane, prevăzând în termeni generali şi fără nici o distincţie după natura prejudiciului, că orice daună trebuie reparată, atât cea materială cât şi cea morală.

Dispoziţiile art. Cod procedură penală prevăd că prin fapta penală persoana poate suferi o vătămare fizică, morală sau materială, având dreptul de a exercita acţiunea civilă în scopul reparării integrale a acestor vătămări.

Suferinţele psihice pe care le produc o insultă sau o calomnie reprezintă o realitate indiscutabil dăunătoare în viaţa unei persoane.

Tulburarea climatului moral, prin orice formă de agresiune psihică poate crea o stare de nelinişte, de zbucium interior, de zdruncinarea mersului calm şi paşnic al vieţii sufleteşti, deci o daună. Această daună nu are dimensiuni materiale, ea constituie o daună morală) a se vedea în acest sens D. Pavel, C. Turianu - „Calomnia prin presă", ed. Şansa, Bucureşti, 1996, pag. 175-185).

Dar consecinţele unei asemenea agresiuni morale nu se limitează la consecinţele şi zbuciumul sufletesc produs celui prejudiciat. Ele se realizează şi în reţeaua de relaţii sociale ale persoanei respective, relaţii influenţate de imaginea socială a persoanei. Această imagine are un deosebit aport în configurarea relaţiilor pe care persoana le stabileşte şi le întreţine – în mod necesar – cu alte persoane, relaţii care, şi ele, fac parte din patrimoniul moral al persoanei. Ştirbirea, prin răspândirea unor afirmaţii denigratoare a acestui patrimoniu moral reprezintă un prejudiciu care se înscrie în ordinea morală a realităţii umane.

Asigurarea, deci, a acestor legături sociale prin difuzarea într-un mediu social de o anumită amploare a unor date false şi denigratoare privind caracteristicile morale ale unei persoane desfigurează imaginea socială a acesteia, şi atrage, de multe ori, o modificare peiorativă a consideraţiei de care se bucură persoana respectivă. Totodată îi creează acesteia o suferinţă psihică derivată din înjosirea socială, batjocura publică, minciuna dezonorantă care i-au pătat într-un mod destul de grav imaginea sa socială, atrăgându-i desconsiderarea nemeritată a celor ce mai înainte o preţuiau.

Aceste consecinţe ale calomniei – fie ea săvârşită prin mijloace obişnuite din afara activităţii de presă, fie prin mijloace ale mass-media – constituie daune morale care trebuie să fie reparate.

În prezent, problema reparării daunelor morale pe cale pecuniară nu mai poate forma obiect de controversă, instanţele judecătoreşti, acordând în mod constant asemenea despăgubiri, literatura juridică (exemplificăm, în acest sens C. Turianu – „Răspunderea civilă pentru daune morale" în Dreptul nr. 4/1993, M. Boar – „Metode şi criterii de evaluare a despăgubirilor băneşti pentru daune materiale" în Dreptul 10/1996, I. Albu – „Răspunderea civilă pentru daune morale" în Dreptul nr. 8/1992 etc.) încercând chiar să definească anumite principii, metode şi criterii de stabilire a despăgubirilor.

Astfel, s-a arătat că, dacă se acceptă ideea acordării unei reparaţii, trebuie respectat şi principiul că aceasta trebuie să fie integrală, ceea ce presupune măsurarea dimensiunii reale a prejudiciului, indemnizaţia acordată având un caracter compensatoriu, tinzând la oferirea unui echivalent care, prin excelenţă, poate fi o sumă de bani suficientă pentru

a permite victimei a-şi atenua, prin anumite avantaje, rezultatul dezagreabil al faptei ilicite.

La stabilirea despăgubirilor trebuie avute în vedere: gradul de vătămare determinat de mijlocul de publicitate ales de făptuitor, influenţa pe care vătămarea cauzată o are asupra condiţiilor de existenţă ale victimei, profesia şi starea familiară precum şi orice alte elemente privind situaţia socială a persoanei vătămate.

În cauză, în raport de aceste considerente cuantumul despăgubirilor solicitate cu titlu de daune morale se justifică ţinând cont de funcţiile pe care le deţin, de poziţia socială pe care o am şi de gravitatea leziunii ce mi s-a adus prin ştirbirea onoarei şi a dreptului la propria imagine, urmând ca despăgubirile să fie utilizate integral în scop umanitar.

Precizez că sunt senator şi vicepreşedinte al PNL, iar prin afirmaţiile făcute, făptuitorul a urmărit discreditarea mea în faţa opiniei publice, a partenerilor de afaceri precum şi faţă de conducerea Partidului Naţional Liberal şi de colegii mei din Parlamentul României.

În dovedire anexez copia dreptului la replică publicat în „Obiectiv de Suceava din data de 09.11.2004.

FLUTUR GHEORGE (ss)"

Am încurcat-o!, mi-am zis după ce am citit textul agramat, stufos, demagogic, doldora de pleonasme, de preţiozităţi şi de virgule între subiect şi predicat. Dar cunoaşterea rudimentară a limbii natale nu înseamnă un delict în republica noastră democratică, dimpotrivă, din moment ce profesoraşa Mona Muscă, solicitând „întoarcerea înapoi la popor", de trei ori pe minut, a rămas „reputat Ministru al Culturii", pleonasmul devenind categorie filosofică şi social-politică, iar „întoarcerea înapoi" consacrându-se şi ca tradiţie istorică la români.

E cam caraghios să fii chemat în faţa instanţelor pentru că ai îndrăznit să-ţi exerciţi un drept constituţional, dar tot am încurcat-o, Gheorghe Flutur fiind om politic de seamă al patriei, ba chiar cel mai activ ministru din Guvernul Tăriceanu, cu trecut glorios în jucarea pe degete a unor magistraţi, şi anume a celor care au ajuns deja la înţeleapta concluzie că, unde-i voia politicianului, legea nu mai face nici cât o ceapă degerată.

Ducă-se pe pustii cartea pe care tocmai o începusem (şi, totuşi, pe parcursul procesului, aveam să o şi scriu, să o şi public), ducă-se unde a înţărcat mutu' iapa libertatea de expresie cu tot cu Constituţie!

Zece miliarde, 150 ani de muncă, atât să facă, oare, obrazul politicianului?

Mi se mai întâmplase să fiu interzis, prin 2001, când o ceată de consilieri judeţeni, regăsindu-se în personajele unui roman, au cerut interzicerea cărţii „Pasărea şi clipa", editată pe proprie cheltuială, şi izgonirea mea din sistemul culturii, unde fusesem angajat de curând. Numai că politicienii de mică amplitudine au priceput rapid că nu ei, ci cei vreo şapte sute de mii de bucovineni înseamnă Bucovina, aşa că mi-au lăsat cartea în pace, iar pe mine m-au îngăduit la o biată leafă de bugetar.

Acum, însă, aveam de înfruntat Puterea, patria puterii, lăsată moştenire de protopărintele nostru Neikoy Anu lui Gheorghe Flutur, Monei Muscă (care m-a pedepsit cu refuzul de a-mi aviza statutul unei fundaţii, menită să realizeze monumentul Eroului Bucovinei, fără TVA şi fără impozit de 16%) şi tot neamul lor.

Din instinct, am renunţat la rubricile pe care le aveam în săptămânalul „Jupânu", promiţându-mi că ăsta va fi ultimul proces de presă în care voi mai figura ca inculpat.

Uitasem, desigur, de iniţierea în libertate, săvârşită în 22 Decembrie 1989 cu sângele altora, care doar mi s-a prelins pe degete.

Uitasem de iubiri şi de cuget, devenind doar sălbăticiunea „cu-o unghie de plumb înfipă-n umăr" dintr-un poem al tinereţii.

Poemul se numea „Opriţi planeta, eu vreau să cobor!", adică exact ceea ce îmi vine să strig acum.

Nu ştiam şi încă nu ştiu dacă s-a mai întâmplat vreodată ca un ziarist să fie chemat în instanţă pentru că a produs un „drept la replică" şi că a beneficiat de exercitarea acestui drept. Dar am observat că Gheorghe Flutur n-a depus la dosar şi materialul de presă contracarat, ca să se vadă dacă, prin replică, eu am combătut sau nu nişte eventuale neadevăruri, dacă eram îndreptăţit să primesc din partea conducerii ziarului spaţiul publicistic necesar unei replici. Pentru Flutur contau numai dreptatea sa şi adevărul său, aşa că nu s-a achitat de această minimă

obligaţie morală, de a pune textele faţă în faţă. Firesc este ca în această carte despre ultimul meu proces de presă să „repar“ nedreptatea şi, înainte de a reproduce probele depuse în dosarul cauzei, să public integral cele două materiale de presă, fără să fac vreun comentariu, dar precizând că, după ce-mi fuseseră sustrase câteva exemplare ale revistei din tipografie, cu şase zile înainte de ridicarea tirajului, în mai toată presa judeţeană şi naţională a apărut un material de presă asemănător celui din „Obiectiv“, pe care îl prefer, pe considerentul că doar „Obiectiv“ mi-a asigurat dreptul constituţional de a replica în faţa unor neadevăruri:

„Senatorul Flutur acuză PSD că „a dat startul campaniei murdare” prin editarea publicaţiei D'Ai lu' Păcală

• riposta Alianţei D.A. nu va întîrzia, cinci tipografii din ţară fiind pregătite, conform senatorului, să răspundă PSD cu aceeaşi monedă
• „Au încercat să mă schingiuiască în orice fel. S-au făcut de rîs. Senatorul Flutur rămîne acelaşi bărbat al Bucovinei, care se va bate pînă în pînzele albe cu mafia comunistă, care mai are încă vreo 400 de ore de supravieţuit în judeţul Suceava”, a declarat, ieri, Gheorghe Flutur

Senatorul PNL de Suceava, Gheorghe Flutur, a prezentat, ieri, în cadrul unei conferinţe de presă, o publicaţie editată la una din tipografiile sucevene sub numele D'Ai lu' Păcală, în care membri marcanţi ai Alianţei D.A. sînt acuzaţi de fapte de corupţie sau persiflaţi. „Este o fiţuică pe care PSD a pregătit-o pentru lupta politică. Din păcate, au declanşat campania murdară în judeţul Suceava şi probabil că şi în alte părţi din ţară. Populaţia aştepta cu totul altceva”, a declarat senatorul. În opinia senatorului, „această fiţuică pe care au scos-o arată disperarea şi frica de moarte că vor pierde aceste alegeri”, iar PSD „a tipărit acest aşa zis ziar în 100.000 de exemplare, pe care să-l trimită în casele oamenilor pentru a încerca să mai cîştige ceva voturi”. „Sînt convins că este un ziar letal

pentru PSD pentru că populaţia nu va accepta aceste mizerii care au mai fost publicate pe bani grei, la capitolul publicitate, pentru a lovi în adversarii politici. În această fiţuică sînt din nou în centrul atenţiei cu nu ştiu ce averi. Am văzut că se reia problema fundaţiei şi constat că instituţii ale statului au fost folosite pe post de poliţie politică împotriva senatorului Flutur, care a luptat împotriva faptelor de corupţie majore din judeţul Suceava – proiectele SAPARD, adopţiile internaţionale dubioase, alocarea de fonduri externe pentru copiii şefilor PSD din judeţul Suceava şi regret că sub bagheta lui Gavril Mîrza, şeful PSD de la Suceava, se întîmplă aceste lucruri. Eu cred că le-a luat Dumnezeu minţile. Stau pe o valiză nucleară în acest judeţ, cîte nereguli s-au săvîrşit în aceşti ani”, a afirmat senatorul. El a mai declarat că în spatele tuturor plîngerilor care au fost făcute împotriva sa, inclusiv la Autoritatea Naţională pentru Control, s-a aflat PSD şi s-a arătat mulţumit că, pînă la urmă, toate aceste acţiuni au avut ca efect anularea oricăror suspiciuni în ceea ce-l priveşte, din moment ce verificările nu au scos la iveală nimic ilegal. „Mi-au făcut plîngeri, organele statului au verificat, am şi soluţiile. Au încercat să mă schingiuiască în orice fel. S-au făcut de rîs. Să le fie ruşine lor şi acelor şefi de instituţii ale statului care au cedat în faţa presiunilor politice, pentru că senatorul Flutur rămîne acelaşi bărbat al Bucovinei care se va bate pînă în pînzele albe cu mafia comunistă, care mai are încă vreo 400 de ore de supravieţuit în judeţul Suceava. Electoratul îi va taxa, îi va pedepsi şi îi va trimite la groapa de gunoi a istoriei, acolo unde le este locul”, a mai afirmat senatorul. Pînă cînd PSD va fi taxat de alegători, liberalul nu vrea, însă, să rămînă dator şi a anunţat că va pregăti riposta. „Ieri speram să şomeze cele 5 tipografii despre care vorbeam, dar constat că PSD nu are alte soluţii”, a avertizat senatorul Gheorghe Flutur. (**Dana Humoreanu**, „Obiectiv de Suceava“)“.

„DREPT LA REPLICĂ

„Flutur, barbarul mincinos al Bucovinei

Bolnav de ură şi de sine, corupt şi mincinos până în măduva oaselor, viceliberul PNL Gheorghe Flutur a susţinut gărgăunic „în cadrul unei conferinţe de presă“ cum că ar fi apărut „o publicaţie editată la una dintre tipografiile sucevene sub numele D'Ai lu' Păcală, în care membrii marcanţi ai Alianţei D.A. sînt acuzaţi de fapte de corupţie şi persiflaţi“. Revista cu pricina, pe care Flutur, în agramatismu-i deja celebru, o numeşte „ziar“, deşi nu apare zilnic, este editată nu de o tipografie, ci de editura deja consacrată a unei societăţi comerciale care-mi aparţine, respectiv SC Press Bucovina SA, fiind scrisă şi asumată de subsemnatul, cu precizările respective în moţul paginii întâi. E drept, în revista menţionată eu am produs dovezi, prin reproducere foto, faţă de actele de corupţie de care l-am acuzat pe Gheorghe Flutur şi în primăvară (fără ca Flutur să apeleze, măcar de ochii lumii, la Justiţie). Cât despre „persiflări“ acestea sunt, de fapt, epigrame politice, în buna tradiţie bucovineană a regretaţilor Vasile Bogrea şi Eusebie Hotinceanu, ale căror opere le-am reeditat de curând. Iar cei vizaţi nu sunt „membri marcanţi“, ci membri marcaţi de corupţie „ai Alianţei D.A.“.

Revista-pamflet „D'Ai lu' Păcală“ nu „este o fiţuică pe care PSD a pregătit-o pentru lupta politică“, deşi sunt de acord s-o ofer (la preţ de cost tipografic) oricui se arată dispus s-o distribuie, inclusiv PSD-ului, eu fiind unul dintre românii care ţin cont de proverbul care ne învaţă că „schimbarea domnilor (cu şnapanii) bucuria nebunilor“ înseamnă. Am scris revista incriminată în continuarea unei opere literare şi publicistice deja recunoscută, deci nu-i pot permite unui agramat ca Gheorghe Flutur s-o numească „fiţuică“, prin care se declanşează „o campanie murdară“ (o revistă, dacă vorbeşte despre oameni „murdari“, nu se contaminează de jegul moral al unui Gheorghe Flutur), şi pentru că este bine scrisă (deci sunt mândru de calitatea epigramelor), şi pentru că serveşte

adevărului, producând dovezi în sprijinul acuzelor de corupţie din primăvară.

Mai susţine Gheorghe Flutur că, prin editarea acestei reviste, se „arată disperarea şi frica de moarte că vor pierde aceste alegeri“, deşi cei care vor pierde sunt doar alegătorii manipulaţi de gaşca lui Flutur. Să mă apuce „o frică de moarte“ pe mine, care, deşi-s doar un umil scriitor român, sunt, totuşi, un scriitor român, în faţa unui agramat vremelnic de teapa lui Gheorghe Flutur! Haida-de!

E adevărat, „în centrul atenţiei“ revistei care-l ia cu frisoane pe Flutur se află el „cu nu ştiu ce averi“. Bietul de el! Nu ştie! Hai să i le reamintesc: loturi urbane de casă sustrase de la stat, zeci de maşini, bunuri casnice şi mobilier, toate cerşite prin Germania „pentru Bukowina“, dar introduse în ţară, fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală etc. (E Timpul să Citiţi revista!).

Gheorghe Flutur e un hoţ, şi încă unul mare, iar dacă eu am făcut rost de dovezi ale hoţiilor sale, folosindu-mă de prevederile legii transparenţei, asta ar însemna „că instituţii ale statului au fost folosite pe post de poliţie politică împotriva senatorului Flutur, care a luptat împotriva faptelor de corupţie majore din judeţul Suceava“.

A luptat de i s-a aplecat! Lui ar trebui să i se treacă cu vederea actele de corupţie „minoră“ (între noi fie vorba, corupţia lui Flutur nu mai este de multă vreme o adolescentă virgină), că doar strigă „Hoţii!“, fără să demonstreze vreodată nici măcar un singur act de hoţie. El se priveşte bolnăvicios într-o oglindă chioară şi îşi închipuie că „senatorul Flutur rămâne acelaşi bărbat al Bucovinei care se va bate până în pânzele albe cu mafia comunistă, care mai are încă vreo 400 de ore de supravieţuit în judeţul Suceava“.

Bărbat! Poate barbar, coane Flutur! Un barbar care, conform tradiţiei „bordelului politic“ PNL-PD, visează să pună botniţă presei (amănunte, în revistă, în acest număr şi în cele care vor urma) şi tocmai de asta se „bate“ în nu ştiu ce pânze albe cu comunismul al cărui membru, spre deosebire de subsemnatul, el a fost.

Ion DRĂGUŞANUL“.

Aşteptând să fiu strivit sub şenilele „Dreptate şi Adevăr“

În sala de judecată, câtiva membri marcanţi ai „aliaţilor“ suceveni se călcau pe picioare, aşteptând să fiu strivit sub şenilele „Dreptate şi Adevăr“.

Preşedinta, o fată tânără şi frumoasă, m-a privit, în treacăt, cu o milă profund umană, apoi a trecut la interogatoriu, întrebându-mă dacă sunt de acord şi cu audierea martorilor Orest Onofrei, proaspăt prefect de Suceava al Alianţei D.A., şi Valică Gorea, proaspăt ministru al energiei nucleare (de fapt, al aceleiaşi „alianţe“, care-l răsplătise şi cu o leafă de ministru, reactivându-l din statutul său de pensionar cu venituri sociale „de demnitar“). Am fost de acord, dar, ulterior, Orest Onofrei avea să renunţe la calitatea de martor, în favoarea lui Mihai Airinei, consilier municipal al „aliaţilor“, promovat, după mărturie, în funcţia de director general al nu mai ştiu cărei instituţii a statului.

N-am să comentez ce a urmat, deşi, după o sentinţă definitivă şi irevocabilă, aş putea să o fac. Prefer să reproduc doar conţinutul probelor aflate la dosar (nu şi pe cele care conţin zeci de pagini şi pe care le-am rezumat în administrările de probe).

„Judecătoria Suceava
Dosarul nr. 8578/2004
10 ianuarie 2005
3 februarie 2005

ADMINISTRARE PROBE

Doamnă Preşedinte,
Onorată Instanţă,

Subsemnatul Drăguşanul Ion, domiciliat în Suceava... (n-am să enumăr datele personale în nici un document), având calitatea de inculpat, conform art. 225 (205, în vechiul Cod Penal) şi 206 (care nu mai figurează în Codul Penal, fiind înlocuit cu prevederi care privesc pedepsele pentru traficul cu minori), în Dosarul nr. 8578/2004, vă rog să respingeţi acţiunea intentată împotriva mea de FLUTUR GHEORGHE, domiciliat în Gura Humorului, strada Sf. Maria nr. 11, în baza cerinţelor Art. 4 şi 10 din CEDO, a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului şi a Art. 22 (fost 44), 23 (fost 45) şi 226 (fost 207) Cod Penal, din următoarele motive:

Jurisprudenţa CEDO:

Conform jurisprudenţei CEDO, de care înţeleg şi am obligaţia să mă prevalez, „Libertatea presei constituie unul din cele mai eficiente mijloace prin care publicul află şi îşi formează opinii despre ideile şi atitudinile conducătorilor politici. În sens larg, libertatea dezbaterii politice este esenţa conceptului de societate democratică, concept care domină Convenţia în întregul său. **Limitele criticii acceptabile sunt mai largi cu privire la politicieni** decât în raport cu indivizii obişnuiţi. Spre deosebire de cei din urmă, **politicienii trebuie să accepte în mod inevitabil şi conştient verificarea strictă a fiecărui cuvânt şi a fiecărei fapte, atât din partea jurnaliştilor, cât şi din partea marelui public** şi, în consecinţă, trebuie să dovedească un grad mai mare de toleranţă“ (Lingens vs. Austria,

Oberschlick vs. Austria nr. 1, 3).

Conform jurisprudenţei CEDO, de care înţeleg şi am obligaţia să mă prevalez, „limitele criticii acceptabile sunt mai largi cu privire la un politician care acţionează în calitatea sa oficială decât în raport cu indivizii obişnuiţi, întrucât cei dintâi (politicienii) se supun în mod inevitabil şi conştient unui control strict al fiecărui cuvânt şi al fiecărei fapte, exercitat atât de jurnalist, cât şi de marele public şi trebuie să arate un grad mai mare de toleranţă. Desigur că un politician este îndreptăţit la protecţia reputaţiei sale, chiar şi atunci când nu acţionează în capacitatea sa privată, **dar necesitatea acestei protecţii trebuie cântărită cu interesele discuţiei libere a chestiunilor politice**" (Oberschlick 1, 3 vs. Austria, Dichand vs. Austria).

Conform jurisprudenţei CEDO, de care înţeleg şi am obligaţia să mă prevalez, „promovarea dezbaterii politice libere este o caracteristică foarte importantă a unei societăţi democratice. Curtea acordă **cea mai mare importanţă libertăţii de exprimare în contextul dezbaterii politice şi consideră că numai motive extrem de puternice ar putea justifica restricţiile asupra exprimării politice.** Acceptarea, în cazuri individuale, a unor restricţii mai largi asupra exprimării politice ar afecta, fără îndoială, respectul faţă de libertatea de exprimare în general în statul respectiv" (Feldek vs. Slovacia).

Interesul legitim:

Domnul senator şi ministru Gheorghe Flutur este un politician şi încă unul extremist, un corupt care corupe Justiţia (**PROBĂ**: FILELE 1P, 3 pg), care cultivă ura şi discriminarea între români (**PROBĂ**, FILELE 2P, 3 pg), pe care-i numeşte „venetici veniţi de aiurea", deşi vin din propria lor ţară în propria lor ţară (2P, pg. 1), „înstrăinaţi" şi „imigranţi fără paşaport" (2P, pg. 2), „emigranţi clandestini şi fără paşaport (2P, pg. 3), care reînvie şi uzitează lozinci legionare de tipul „rezistaţi că venim" (**PROBĂ**, FILELE 3P, 8 pg, pg. 4, coloana 3). Extremismul domniei sale şi al grupării politice sucevene de care dispune după bunul plac s-a manifestat şi în dauna libertăţii cuvântului, una dintre revistele mele, denunţată drept calomnioasă de Alianţa D.A., deşi n-a existat niciodată

o plângere penală prealabilă împotriva unor materiale din revista respectivă, a fost interzisă din voinţa unui magistrat sucevean. Extremismul lui Gheorghe Flutur se confirmă şi cu ocazia acestui proces de presă, în care **mi se impută exercitarea unui drept**, dreptul la replică, iar cotidianul „Obiectiv de Suceava" este târât în faţa instanţei, **transformându-se în vinovăţie meritul de a fi acceptat exercitarea unui drept prevăzut şi în Constituţie**, şi în toate codurile de conduită profesională din lume.

Gheorghe Flutur reprezintă un grup de interese, grupat într-o fundaţie particulară, care intenţionează să pună mâna pe averile mănăstireşti de altădată (**PROBE**: FILELE 6P, pg. 1-2; FILELE 18P, pg. 1-16), prin retrocedări abuzive. Prin articole de presă şi prin cartea „Istoria uitată şi iertată a averilor mănăstireşti", m-am străduit să apăr interesele statului român, demonstrând că nu poate fi vorba de nici o retrocedare, dar, pentru că se persista şi încă se mai persistă în tentativa de înşfăcare a averilor statului, cu aceeaşi asistenţă juridică pe care o regăsim şi în cadrul acestui **proces împotriva dreptului la liberă exprimare**, am adus argumentul definitiv (după aflarea documentului din FILELE 18P, pg. 14-15), şi anume cu solicitarea textului de lege interbelică prin care se confirmă dreptul de proprietate a Mitropoliei Bucovinei asupra Fondului Religionar sau cu documentul care să probeze înfiinţarea Fundaţiei Fondul Religionar printr-un act de constituire similar celui din 2000, prin liberul consimţământ al unor persoane, care să fi intrat în fundaţie cu averile pe care le revendică, astăzi, Gheorghe Flutur şi asociaţii săi (silvicultori şi ierarhi). Guvernul Năstase a comis un act imoral prin împroprietărirea Arhiepiscopiei cu 90 mii ha pădure; imoral, dar legal. Cum Arhiepiscopia nu a revendicat niciodată pădurile în Justiţie, ci doar fundaţia lui Flutur (deci o persoană juridică de drept privat revendică patrimoniul unei persoane juridice de drept public, prima înfiinţată din voia unor oameni, cealaltă prin lege, de către stat). Şi mai incredibil, **printr-o sentinţă a Justiţiei sucevene a fost recunoscută o persoană juridică de drept privat continuatoare şi moştenitoare a unei persoane juridice de drept public!** Dar pentru Flutur şi ai lui legea nu face nici doi bani (cum rezultă din probele depuse prin această depunere de probe), aşa că insistă pentru „revendicare" (6P, pg. 1-2,

„Ministrul agriculturii vrea să amendeze ordonanţa..."). Cum, în mod deja tradiţional, numai eu m-am împotrivit „pohtelor" sale, denunţând public absurditatea acestei pretenţii, Gheorghe Flutur, înainte de a porni o nouă ofensivă şi încă din postura de guvernant, încearcă să-mi închidă gura printr-un proces politic. Un proces politic menit să-l îndepărteze pe cel care-i stânjeneşte în jefuirea patrimoniului statal (ceea ce nu mi se întâmplă pentru prima dată, precedentul aparţinându-i protopopului liberal Goraş Aurel). Dacă n-ar fi aşa, Flutur Gheorghe m-ar fi chemat în faţa instanţelor pentru articolele publicate în revista „D'Ai lu' Păcală" şi nu pentru exercitarea unui drept constituţional, dreptul la replică.

Ascensiunea unui astfel de politician extremist trebuie combătută, ceea ce eu, din păcate, n-am izbutit. Dimpotrivă, sunt responsabil şi de parvenirea lui ca politician, împreună cu fostul prefect Vasile Ilie şi cu regretatul Constantin Sofroni (3P, pg. 4).

Blocarea ascensiunii unui politician corupt (corupţie înseamnă abatere de la lege şi de la morală) şi extremist reprezintă o obligaţie constituţională, iar statul mă apără de eventuale consecinţe nedrepte prin prevederile Art. 22 (fost 44), şi 23 (fost 45) din Codul Penal.

Acestea sunt, deci, coordonatele **interesului legitim**, care mă îndreptăţeşte la a solicita proba verităţii, prevăzută de Art. 207 Cod Penal, deşi, conform aliniatului 3 al Art. 226, în cazul de faţă nici nu este „necesară dovedirea unui interes legitim":

„Proba verităţii sau a bunei-credinţe: Art. 226. - (1) Nu constituie infracţiunea de calomnie **fapta** cu privire la care s-a făcut proba verităţii sau **cu privire la care făptuitorul dovedeşte că a avut motive rezonabile de a crede că este adevărată.**

(2) În cazul faptelor referitoare la viaţa privată a unei persoane, proba verităţii sau dovada că făptuitorul a avut motive rezonabile de a crede că aceste fapte sunt adevărate este admisibilă pentru apărarea unui interes legitim.

(3) **În cazul faptelor referitoare la viaţa privată a unei persoane care afectează capacitatea acesteia de exercitare a unei funcţii publice, proba verităţii sau dovada că făptuitorul a avut motive rezonabile de a crede că aceste fapte sunt adevărate este admisibilă, fără a fi necesară dovedirea unui interes legitim".**

Condiţiile administrării de probe:

În plângerea prealabilă înaintată acestei instanţe, senatorul Gheorghe Flutur incriminează câteva expresii dintr-un **„drept la replică,** intitulat „Flutur, barbarul mincinos al Bucovinei", prin care mi s-au adus grave prejudicii" etc.

DREPTUL LA REPLICĂ contracara materialul de presă „Senatorul Flutur acuză PSD că „a dat startul campaniei murdare" prin editarea publicaţiei D'Ai lu' Păcală" (**PROBĂ**: FILA 4P, 1 pg), care conţinea afirmaţii mincinoase, adică atribuia PSD o publicaţie care-mi aparţine (3P, pg. 1, stânga sus), o publicaţie pe care a sustras-o, probabil în complicitate, din tipografie, divulgând un secret economic al firmei Press Bucovina SA şi al Editurii „Bucovina viitoare", care-mi aparţineau. Pentru săvârşirea infracţiunilor de furt, furt calificat şi divulgarea de informaţii economice l-am dat în judecată (**PROBĂ**: FILELE 1P, 3 pg, FILELE 5P, 5 pg, pg. 1, 2, 3). Din copia „dreptului la replică", ataşată plângerii prealabile, rezultă care au fost şi sunt demostrate afirmaţiile mincinoase făcute de senatorul Flutur. E suficientă o lectură în paralel a celor două texte pentru a se înţelege că eram obligat să ripostez diversiunii prin care se punea sub semnul ridicolului („fiţuică murdară"?) un produs media al firmelor mele.

Mai menţionez şi, totodată, subliniez că, datorită senatorului Gheorghe Flutur şi datorită subalternilor politici timoraţi ai domniei sale, **revista furată, bălăcărită şi atribuită altora a fost interzisă la difuzare,** eu fiind practic obligat **să apăr dreptul la liberă exprimare** şi prin chemarea în faţa instanţelor Curţii de Apel Suceava a judecătorului Cozgarea Bogdan (**PROBE**: FILELE 1P, 3 pg, FILA 5P, 3 pg, pg. 1, 4, 5, FILELE 6P, 2 pg, pag. 1), care a dat curs cu atâta iresponsabilă uşurinţă presiunilor Alianţei D.A. de a se „pune căluş presei". Pentru că problema mea poate reprezenta doar un început.

Deci, **„partea vătămată", mi-a sustras o publicaţie, a dezvăluit secrete economice ale firmelor mele, mi-a bălăcărit publicaţia, atribuind-o PSD**, apoi, când eu am beneficiat de legalul şi moralul drept la replică, m-a dat în judecată. Dacă m-ar fi chemat în faţa instanţei pentru oricare dintre materialele publicate în revistă, chiar şi în condiţiile

în care judecătorul Cozgarea se ante-pronunţase, catalogând-o, fără să mă audieze şi pe mine, dar preluând calomnia din denunţul înaintat de Alianţa D.A., semnat şi de „martorii“ propuşi de „partea vătămată“ (Gorea cu antecedente în a pârî mincinos, dacă interesele particulare ale acoliţilor politici o cer – **PROBĂ**: FILELE 19P, 3 pg), drept „într-adevăr calomnioasă“ (6P, pg. 1), Gheorghe Flutur ar fi dat, totuşi, o probă insignifiantă de bărbăţie.

Precizez că toate expresiile şi acuzele calalogate drept delicte de presă în plângerea prealabilă au fost folosite, pe parcursul lunii mai, într-o serie de vreo 20-30 articole publicate, pe care Gheorghe Flutur nu le-a adus în faţa instanţei, deşi a luat cunoştinţă de ele (**PROBĂ**: FILELE 7P, 10 pg, pg. 1-3). În replicile din luna mai, Gheorghe Flutur a folosit la adresa mea expresii elevate şi măgulitoare (**„Drăguşanu îşi varsă frustrările“, „ca un câine eliberat din când în când din lesă, dl. Drăguşanu produce aceleaşi lătrături din îngustul său vocabular de invective“** – pg. 1, **„mercenari, care nu au nimic în comun cu deontologia de ziarist“** – pg. 2). M-am amuzat, desigur, din moment ce am 24 cărţi publicate, unele achiziţionate şi de universităţi precum Stanford şi Wisconsin sau lansate la Stuttgart, Berlin, Munchen sau Haga şi evaluate pe piaţa germană la preţuri cuprinse între 18 şi 19,48 euro exemplarul. Probabil că unii adoră „îngustul“ meu vocabular, ceea ce nu-i obligatoriu şi pentru domnul senator şi ministru Flutur, care-şi demonstrează agramatismul prin formulări de genul „am cumpărat o casă veche..., care nu au fost niciodată pe acel teren public, ci domeniu privat (pot confirma oricând vecinii“ şi infirma documentele reproduse în fotocopie de pg. 5 a revistei incriminate (**PROBĂ**: FILELE 3P, 8 pg).

Cele două „replici“ ale senatorului Flutur Gheorghe, publicate în luna mai (**PROBĂ**: FILELE 7P, 10 pg, pg. 1-3) sunt cu adevărat calomnioase şi insultătoare. Flutur Gheorghe, ca şi Onofrei Orest (în calitate de prefect, în loc să ordone rezolvarea unui memoriu, a preferat să mă provoace în presă, vehiculând expresii calomnioase, cu speranţa că voi riposta şi mă va putea în judecată pentru calomnie – (**PROBĂ**: FILELE 7P, 6 pg, pg. 4-10), Flutur, deci, aşa cum se constată din lecturarea paginilor 1-3 (7P), m-a tot provocat la expresii agresive, dar nu am intrat în jocul său perfid, pentru că eu aveam de demonstrat nişte adevăruri,

fiind, la vremea aceea, în dorinţa pentru a avea un viitor PARLAMENT CURAT, alături de actualul Ministru al Justiţiei, doamna Monica Luisa Macovei, şi uzând de aceleaşi mijloace jurnalistice ca şi domnia sa.

Cum activitatea mea jurnalistică, printre altele blocată şi de un abuz al unui judecător sucevean, nu a avut nici un efect, Flutur Gheorghe ajungând chiar în moţul mesei ministeriale, nu mi-a mai rămas decât formula petiţionară, la care am apelat cu încredere, dar fără alte rezultate decât băşcăliile formulate, cu har de grăjdar supercalificat, prin presa suceveană de către cel care, în loc să ordone începerea unei anchete, a preferat să consacre funcţia de prefect drept cea de slugă politică a unui politician corupt.

În aceste condiţii, nu-mi rămâne decât recursul la Justiţie, dar Justiţia românească are tradiţie în a face pe plac politicianului corupt Flutur Gheorghe. Iată câteva **exemple de complicitate a Justiţiei la favorizarea unor acte de corupţie**:

¤ În 11 aprilie 2000, prin sentinţa civilă nr. 109 pronunţată de Tribunalul Suceava în dosarul nr. 3127/2000, Flutur Gheorghe, împreună cu alţi 26 cetăţeni, silvicultori şi clerici, au fost recunoscuţi drept moştenitori ai Fundaţiei Fondul bisericesc ortodox-român al Bucovinei, ceea ce le-a permis să emită pretenţii de proprietari, care-şi revendică „cele 192.000 ha pădure confiscate de comunişti”. Din postura de ministru al agriculturii, care militează pentru „retrocedarea tuturor proprietăţilor”, Flutur Gheorghe şi asociaţii vor izbuti să sustragă din proprietatea statului pădurile Bucovinei.

În ce constă complicitatea Justiţiei: **1**. a recunoscut o persoană juridică de drept privat drept moştenitoare a unei persoane juridice de drept public, în condiţiile în care Fundaţia-mamă nu s-a constituit prin libera voinţă a unor particulari, pe care, eventual, să-i moştenească Flutur Gheorghe, ci prin lege; **2**. a legitimat pretenţiile nelegitime ale „echipei” Flutur, în condiţiile în care nici un text de lege interbelică nu consacră patrimoniul Fondului Religionar nici în proprietatea Mitropoliei Bucovine, nici în cea a unor particulari, ci în cea a domeniului statului. **PROBE** nu pot depune, pentru că nu am acces la dosarele respective, nefiind parte şi nici organ de cercetare penală.

¤ Codul de procedură penală prevede că, începând cu anul 1993,

şi următoarele articole sunt obligatorii:

„Art. 40. - *) Când competenţa instanţei este determinată de calitatea inculpatului, instanţa rămâne competentă a judeca, chiar dacă inculpatul, după săvârşirea infracţiunii, nu mai are acea calitate. Dobândirea calităţii după săvârşirea infracţiunii nu determină schimbarea competenţei (* Alin. 1 al art. 40 a fost modificat prin Legea nr. 45/1993);

Art. 45. - Dispoziţiile cuprinse în art. 30-36, 38, 40, 42 şi 44 se aplică în mod corespunzător şi în cursul urmăririi penale".

Valabile, dar nu în cazurile în care e vorba despre senatorul Flutur Gheorghe. Dovada încălcării acestor prevederi ale Legii ne-o oferă însuşi beneficiarul, fostul director de direcţie silvică, fost şi actual senator şi ministru Gheorghe Flutur, în site-ul PNL www.pnl.ro, din care citez:

„**Despre existenţa celor trei nu două plângeri penale, înregistrate la Inspectoratul Judeţean de Poliţie Suceava**, am avut cunoştinţă încă din momentul formulării lor. Mi-a fost foarte greu să nu ripostez, să nu fac public acest lucru, dar, având în vedere că justiţia urmează să se pronunţe în această cauză, nu am dorit obstrucţionarea sau influenţarea actului de justiţie. **Cu atât mai mult cu cât cele trei cauze date în cercetare au beneficiat şi în timpul fostei puteri de verificări riguroase şi susţinute**. Toate cercetările s-au încheiat cu neînceperea urmăririi penale, nefiind identificate elemente de incriminare.

Ori, câtă vreme Inspectoratul Judeţean de Poliţie nu a dat nici o declaraţie oficială, iar declinarea celor două dosare la Parchetul General este o chestiune procedurală (prevăzută de Codul de Procedură Penală), având în vedere şi calitatea mea de parlamentar - vedeţi, nu totdeauna este un noroc să fii parlamentar! - îmi este greu să înţeleg din atacul apărut în presă altceva decât un joc politic murdar, în care adversarii politici vor să discrediteze imaginea celui care se află de cealaltă parte a baricadei" (11.09.2001, „Şantajul politic ca armă împotriva fostei administraţii").

După cum puteţi citi din declaraţia fostului senator Gheorghe Flutur, actual senator şi ministru, prevederile art. 40 şi 45 din Codul de procedură penală au fost pur şi simplu ignorate în cazul domniei sale.

¤ În 2 decembrie 2004, prin sentinţa civilă nr. 1242 pronunţată de Judecătoria Gura Humorului în dosarul nr. 1899, se legalizează proprietatea lui Flutur Gheorghe asupra a două suprafeţe de teren, ambele proprietăţi ale statului în Gura Humorului. S-au folosit falsuri, mărturii mincinoase, inclusiv „abţinerea" din partea primăriei subalternului politic. Flutur a mai folosit astfel de practici în cadrul tranzacţiilor lui cu terenuri, instanţele legitimând, ca şi în cazul de faţă, şi o discretă, dar consistentă evaziune fiscală.

În baza probelor, Judecătoria constată că soţii Flutur „au cumpărat cu contractul de vânzare-cumpărare nr. 1768 din 6 august 1990 şi nr. 1769 din data de 4 septembrie 1991 suprafaţa de 803 teren situat în strada Sf. Maria nr. 11 din Oraşul Gura Humorului". Fals.

Ce scrie în primul contract, cel cu nr. 1768/90? Că moştenitorii vând „suprafaţa de teren grădină aferentă cotei indivize de 63/75 părţi (câte 21/75 părţi, pentru fiecare vânzătoare) din P.T. Nr. 148 grădină, în suprafaţă totală de 530 m.p., înscrisă în C.F. Nr. 359 a com.cad. Gura Humorului" etc.

Ce scrie în al doilea contract, cel cu nr. 1769/91? Că moştenitorii vând casa şi dependinţele din str. Sf. Maria şi că, „Odată cu construcţiile **se transmite în patrimoniul cumpărătorului şi dreptul de folosinţă asupra terenului aferent, identic cu parcela topo nr. 423/1 clădire de 100 m.p., proprietate de stat**, înscrisă în C.F. nr. 3120 a comunei cadastrale Gura Humorului".

Extrasul de carte financiară din preziua tranzacţiei, nr. 7198/03.09.1991 menţionează părţile din grădină care revin fiecărui moştenitor, iar extrasul de carte funciară 7255/04.09.1999 menţionează câte 6/75 părţi pentru moştenitorii Plantus Gheorghe şi Teofil, şi doar 68/75 părţi „ca bun comun în devălmăşie" al soţilor Flutur Gheorghe şi Elisabeta.

La fel se întâmplă şi în cazul planurilor de situaţie. În 2.07.1991, se menţionează o suprafaţă de 530 mp în proprietatea soţilor Plantus Nichita şi Rachila. În 2.07.1991 (cu două luni înainte ca Flutur să fi cumpărat grădina?) este trecută aceeaşi suprafaţă în proprietatea soţilor Flutur. Dar Flutur Gheorghe, fără să fi cerut legala şi obligatoria ieşire din indiviziune, obţine, în 27.09.2001, un plan de amplasament în care figurează doar suprafaţa de 445 mp (corespunzătoare cotei indivize de

68/75 din 530 mp), din schiţă dispărând parcela topo 423/1, în favoarea celeilate, 423/2, prima teren viran, proprietate a statului, cealaltă proprietate a statului transmisă în folosinţă, conform contractului autentificat cu nr. 1796/06.08.1990. În baza acestui plan fals, determinat de declaraţia sub semnătură din 22.08.2001, depusă la OJCGC Suceava, a obţinut Flutur Gheorghe şi „cosmetizatul" plan de situaţie depus la instanţă.

În toate declaraţiile de avere, depuse în aceşti ultimi ani la Parlament, Flutur Gheoghe a trecut doar suprafaţa de teren pe care a cumpărat-o, adică doar 445 mp, nu şi pe cea sustrasă de la stat şi de la ceilalţi moştenitori, dar iată că, în decembrie 2004, cu aceeaşi bunăvoinţă deja tradiţională a Justiţiei, Flutur Gheorghe devine proprietar de drept asupra unor terenuri ale statului obţinute pe nedrept, iar 445 mp se transformă în 803 mp.

Probarea adevărului expresiilor incriminate:

Prima acuză pe care mi-o aduce partea vătămată este afirmaţia mea că domnia sa ar avea „loturi urbane de case sustrase de la stat, zeci de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite prin Germania pentru Bukowina, dar introduse în ţară fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală".

Citare corectă: „E adevărat, „în centrul atenţiei" revistei care-l ia cu frisoane pe Flutur se află el „cu nu ştiu ce averi". Bietul de el! Nu ştie! Hai să i le reamintesc: loturi urbane de casă sustrase de la stat, zeci de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite prin Germania pentru Bukowina, dar introduse în ţară fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală etc. (E Timpul să Citiţi revista)".

Deci, aşa cum scrie şi în copia materialului incriminat, ataşată la plângere, dovezile se găsesc în revistă (3F, pag.4-7) , iar acuzele nu i se aduc în replică, ci în revistă. Flutur Gheorghe îmi furase revista, o citise şi compromisese, dar nu ştia „cu nu ştiu ce averi" se afla „în centrul atenţiei". Mă obliga, asfel, să i le reamintesc, dar responsabilitatea revine textelor din revistă, din moment ce, în replică, am şi făcut această trimitere, prin jocul de cuvinte „etc" – „E Timpul să Citiţi revista". Prin

urmare, pentru articolele din revistă şi nu pentru simpla enumerare a conţinutului revistei puteam fi chemat eu în faţa instanţei de judecată. Numai că revista, prezentând copii ale unor documente, nu-i mai îngăduia unui politician demagog, care dorea să câştige timp, o confruntare în faţa instanţelor cu şanse de câştig. Tocmai de aceea a folosit pretextul dreptului la replică pentru deschiderea unei acţiuni penale, opinia publică, veşnic umblătoare la urne, urmând să-şi imagineze că „pe butucul justiţiei" (Sven Hassel) se află revista şi seria de articole anterioară, prin care denunţam aceleaşi fapte de corupţie ale lui Flutur Gheorghe (**PROBĂ**: FILELE 7P, pg. 2 şi 3).

Afirmaţia **„loturi urbane sustrase de la stat"** este probată de materialele „Asul „rezistenţei anticomuniste" prin furtul de la stat" (pg. 4-5) şi „Nişte corupţi, pe care Flutur n-o să-i denunţe niciodată", dar şi de fotocopiile pe care le depun la dosar (**PROBE**: FILELE 8P, 9 pg).

La dosar depun xerox-urile documentelor ce probează săvârşirea furturilor, prin fals şi uz de fals, cu următoarele precizări care pot fi de folos onoratei instanţe:

În data de 6 august 1990, Gheorghe şi Elisabeta Flutur au cumpărat o casă veche, cu dependinţe în oraşul Gura Humorului, str. Sf. Maria nr. 11, situată pe un teren al statului (parcela topo nr. 423/1, îscrisă în C.F. nr. 3120 a comunei cadastrale Gura Humorului). În încheierea de autentificare nr. 1798/6.08.1990 a contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din strada Sf. Maria nr. 11 se precizează fără echivoc precum că „se transmite în patrimoniul cumpărătorilor şi **dreptul de folosinţă asupra terenului aferent**, indentic cu parcela topo nr. 423/1 clădire de 100 m.p., **proprietate de stat**, înscrisă în C.F. sus arătată, **folosinţă în condiţiile prevăzute de legea nr. 4/1973**", că **„terenul aferent"** le fusese atribuit vânzătorilor **„în folosinţă**... prin decizia nr. 174 din 6 decembrie 1977, a organului administrativ local" (paragraful trei), iar cumpărătorii, Gheorghe şi Elisabeta Flutur, menţionau conştientizarea acestei stări de fapt, asumându-şi, sub semnătură, eventualele riscuri: **„Cunoaştem situaţia de fapt şi de drept a acestor construcţii şi înţelegem să le dobândim pe riscul nostru"** (paragraful 11).

În data de 4 septembrie 1991, prin contractul de vânzare-cumpărare

autentificat cu nr. 1769/91, Gheorghe şi Elisabeta Flutur au cumpărat 63/75 părţi din „P.T. Nr. 148 grădină", înscrisă în C.F. nr. 359 a comunei cadastrale Gura Humorului, 14/25 părţi rămânând în posesia moştenitorilor Asmarandei Liliana şi Mihăilă Maria.

Fără să fi fost proprietar al terenului şi fără să fi efectuat ieşirea din indiviziune, Flutur Gheorghe a obţinut Autorizaţia pentru executare de lucrări nr. 97/05.09.1991, fără vreo verificare a situaţiei de fapt, doar în baza cererii nr. 4633, înregistrată la Primăria Gura Humorului în aceeaşi zi şi a unei documentaţii tehnice care uza de un plan de situaţie fals, întocmit în 10.07.1991 (deci cu aproape două luni înainte de efectuarea vânzării-cumpărării), în care Flutur Gheorghe şi Elisabeta apar ca proprietari ai terenului în suprafaţă de 530 mp, identic cu parcela nr. 148, deşi ei urmau să cumpere numai 63/75 părţi din terenul respectiv. În 4 septembrie 1991, ziua tranzacţiei, s-a făcut înscrierea în Cartea funciară nr. 359, în baza unui plan de situaţie în care proprietari asupra terenului în suprafaţă de 530 mp au fost înscrişi moştenitorii lui Plantus Nichita şi Rachila.

Falsul definitiv a fost comis în data de 28 septembrie 2001, când casa de locuit şi anexele construite pe două parcele ale statului (423/2 şi 423/1) au fost înscrise în Cartea funciară nr. 256 a comunei cadastrale Gura Humorului drept proprietate a lui Flutur Gheorghe, în baza cererii (Anexa 6) cu asumare de responsabilitate a soţilor Flutur Gheorghe şi Elisabeta şi în baza planului de situaţie întocmit de ing. Olaru Ion în data de 26 septembrie 2001, plan în care s-a transformat parcela funciară nr. 148 grădină în parcelă de clădire, cu o suprafaţă de 445 mp, faţă de 530 mp, suprafaţa reală a parcelei, iar cele două loturi de teren ale statului român au fost anonimizate în perimetrul noii parcele, muşamalizând furtul de proprietate în dauna statului. În FILELE 8P, pg. 7, e reprodusă şi declaraţia soţilor Flutur, în care ei declară „pe proprie răspundere că bunul imobil măsurat este proprietatea mea şi îmi asum întreaga răspundere pentru identificarea şi individualizarea limitelor bunului măsurat". Deci, falsul şi uzul de fals le poate fi atribuit, aşa că îmi exprim speranţa că doamna procuror de şedinţă se va autosesiza şi va sesiza Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, în competenţa căruia intră cercetarea posibilelor infracţiuni săvârşite de Flutur Gheorghe în perioada

când încă nu era senator.

În cele două planuri de situaţie din iulie şi septembrie 1991 sunt delimitate şi parcelele de clădire nr. 423/1 din C.F. nr. 3120 şi parcela nr. 423/2 din C.F. nr. 3119, proprietăţi tabulare ale statului român, în suprafaţă de 100 plus 178 mp, conform Contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 1465/487 din 09.11.1977 de Notariatul de Stat Cîmpulung Moldovenesc, conform Deciziilor nr. 174 şi nr. 175 din 6 decembrie 1977 ale Consiliului Popular Gura Humorului şi conform Planului de situaţie din 20.03.1977, documente arhivate la Biroul de Carte funciară Cîmpulung Moldovenesc. Până de curând şi, probabil, în clipa de faţă, cele două parcele erau înregistrate ca parcele virane, fără construcţii, ambele proprietatea statului român, dar numai în acte, pentru că, în fapt, sunt ocupate ilegal de curtea şi casa de locuit ale lui Flutur Gheorghe Cristian, fiul lui Flutur Gheorghe, din postura unei donaţii cu uzufruct viager.

Pentru că, de regulă, minţile politicienilor şi ale avocaţilor sunt previzibile, anticipez introducerea mărturiei reprezentată de Sentinţa civilă nr. 1242, pronunţată de Judecătoria Gura Humorului în Dosarul nr. 1899/2004. Sentinţa aceasta, care nu poate produce efecte anterioare datei pronunţării ei, probează corupţia instanţei humorene şi a primarului oraşului Gura Humorului, vehiculând falsuri şi mărturii false.

În textul sentinţei, instanţa constată (pg. 3, paragraful 1) că reclamanţii „au cumpărat cu contractul de vânzare-cumpărare nr. 1768 din 6 august şi nr. 1769 din data de 4 septembrie 1991 suprafaţa de 803 mp teren situat în strada Sf. Maria nr. 11 din Oraşul Gura Humorului". Fals.

Ce scrie în primul contract, cel cu nr. 1768/90? Că moştenitorii vând „suprafaţa de teren grădină aferentă cotei indivize de 63/75 părţi (câte 21/75 părţi, pentru fiecare vânzătoare) din P.T. Nr. 148 grădină, în suprafaţă totală de 530 m.p., înscrisă în C.F. Nr. 359 a com.cad. Gura Humorului" etc.

Ce scrie în al doilea contract, cel cu nr. 1769/91? Că moştenitorii vând casa şi dependinţele din str. Sf. Maria şi că, „Odată cu construcţiile **se transmite în patrimoniul cumpărătorului şi dreptul de folosinţă asupra terenului aferent, identic cu parcela topo nr. 423/1 clădire de**

100 m.p., proprietate de stat, înscrisă în C.F. nr. 3120 a comunei cadastrale Gura Humorului".

Extrasul de carte financiară din preziua tranzacţiei, nr. 7198/ 03.09.1991 menţionează părţile din grădină care revin fiecărui moştenitor, iar extrasul de carte funciară 7255/04.09.1999 menţionează câte 6/75 părţi pentru moştenitorii Plantus Gheorghe şi Teofil, şi doar 68/75 părţi „ca bun comun în devălmăşie" al soţilor Flutur Gheorghe şi Elisabeta.

În textul sentinţei (pg. 5, paragraf 1) scrie că vânzătorii „au dobândit prin urzucapiune dreptul de proprietate asupra suprafeţei de 803 mp teren identic cu parcelele funciare nr. 4110 curţi construcţii de 545 mp din CF nr. 3120 a comunei cadastrale Gura Humorului, nr. 432/ 2 curţi construcţii de 178 mp din CF 3119 a comunei cadastrale Gura Humorului, nr. 148 arabil de 80 m.p. din CF nr. 359 a comunei cadastrale Gura Humorului".

Falsul acestor afirmaţii, bazate pe planul de amplasament falsificat, în 2001, de ing. Olaru Ioan, este contrazis de toate fotocopiile depuse în acest dosar, de contractele de vânzare-cumpărare şi de extrasele de carte funciară, dar şi de toate declaraţiile de avere ale lui Flutur Gheorghe, depuse la Parlamentul României.

În instanţă s-a obţinut legitimarea unui furt de proprietate şi legalizarea unui act de evaziune fiscală (prin şi mai apriga diminuare a preţurilor, cu consecinţe asupra drepturilor fiscale ale statului), în condiţiile în care „Primăria din Gura Humorului cu adresa nr. 6653 din 12 octombrie 2004 nu a ridicat pretenţii în raport cu acţiunea formulată" (pg. 3, ultimul paragraf), datorită complicităţii unui primar corupt, subaltern politic al părţii... adverse, iar conţinutul contractelor de vânzare-cumpărare a fost ignorat, ba şi falsificat prin interpretare, lipsind, în fond, probele de bază, adică extrasele de carte funciară şi schiţele cadastrale care au stat la baza tranzacţiei, certificatele de moştenitor emise de Notariatul de stat local Cîmpulung Moldovenesc, extrasele din cărţile fiscale din care proveneau parcelele topo, copia deciziei de folosinţă a terenului identic cu parcela topo nr. 423/1, decizie menţionată în contract: „terenul aferent fiindu-ne atribuit în folosinţă ca urmare a acestui contract (de cumpărare a casei de către vânzători) prin decizia nr. 174 din 6 decembrie 1977, a organului administrativ local".

Cele demonstrate aici mă îndreptăţesc să solicit onoratei instanţe şi, în primul rând, doamnei procuror de şedinţă **sesizarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava** (sau Gura Humorului, dacă există pe lângă judecătoria humoreană un astfel de Parchet), **actele de corupţie pe care le probez fiind săvârşite de Flutur Gheorghe, inginer silvic şi nu senator sau ministru** (TEMEI LEGAL: art. 40 şi 45 din Codul de procedură penală, deci cerinţele Legii ignorate ilegal în cazul posibilelor infracţiuni comise de acelaşi Gheorghe Flutur din postura de director al Direcţiei Silvice Suceava). Cu atât mai mult cu cât la cele două sesizări adresate organelor abilitate, Prefectura Sucevei şi Primăria oraşului Gura Humorului, ori nu mi s-a răspuns (Prefectura, care nu-şi putea permite să „hăituiască opoziţia democratică", ori mi s-a răspuns că Flutur Gheorghe a deschis acţiune în Justiţie (Primăria Gura Humorului), probabil, după vechiul lui nărav, o acţiune de constatate similară celor din FILELE 10P, prin care să şteargă urmele vechilor ilegalităţi. În 13.01.2005, am înregistrat la Prefectura Sucevei, cu nr. 47/P, o nouă sesizare, dar „martorul" Orest Onofrei, el însuşi responsabil de încălcări ale legii penale prin declaraţii de avere incomplete (**PROBE**: FILELE 20P, 5 pg.; firma „Orest Impex") nu a ordonat o anchetă a organelor abilitate de lege, ci s-a mulţumit să ia partea viceliderului naţional al partidului care l-a uns prefect, oferindu-mi drept adevăr absolut şi moralizator copia probatoare de corupţie a sentinţei la care am făcut referire.

Cum „martorul" prefect Onofrei Orest a încălcat, cu acest prilej, mai multe prevederi ale Codului Penal, îmi rezerv dreptul de a-l acţiona în instanţă, imediat după ce va depune mărturie (ocazie de a încălca, după cum e năravul politic şi politizant, şi alte prevederi ale Legii).

Afirmaţia conform căreia Gheorghe Flutur ar avea **„zeci de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite prin Germania pentru Bukowina, dar introduse în ţară fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală"** este demonstrată de paginile 5 (coloana 3), 6 şi 4 ale publicaţiei incriminate (**PROBE**: FILELE 3P, 8 pg).

Din declaraţiile de „accept de donaţie" şi „act de donaţie", depuse

la vamă, rezultă că autoturismele, mobilierul, aparatura electrocasnică şi celelalte bunuri aduse din Germania „vor fi cuprinse în patrimoniul Firmei FUNDAŢIA UMANITARĂ „SYLVANA“ Gura Humorului“ (**PROBE**: FILELE 10P, 24 pg). Răsfoind doar probele administrate (şi mai am puzderii), se poate constata că Gheorghe Flutur a adus din Germania bunuri în valoare de peste 50.000 DM, inclusiv „8 autoturisme şi mobilier pentru dotarea fundaţiei“, donând nevoiaşilor, dacă a şi donat, doar îmbrăcăminte şi încălţăminte second-hand: „s-a primit articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte care au fost donate persoanelor nevoiaşe“. La acestea se adaugă trei maşini (în 1997, 1998 şi, ultima, în 2002), „donate“ domniei sale, şi 10.000 mărci, tot „donaţie“ de la „cumnatul“ sau „cumnata“ din Germania (**PROBE**: FILA 11P, 1 pg). **Dezacordul „s-a primit articole“ îi aparţine lui Flutur Gheorghe, drept proprietate intelectuală de necontestat.**

Actul de constatare pe care tocmai l-am citat nu precizează dacă maşinile „fundaţiei“, care în mod cert n-au servit nici o „cauză umanitară“, n-au fost însuşite şi folosite de firma „Flutur şi fiii Prod“ SRL Gura Humorului în devalizarea conturilor Direcţiei Silvice, şi nici din contabilitatea firmei nu se poate afla nimic, din moment ce actele firmei respective „au ars într-un incendiu“, cum scrie în actul de constatare nr.321 din 7.05.2002 al Curţii de Conturi (**PROBE**: FILELE 17P, 35 pg), iar organele abilitate n-au mai cercetat despre ce incendiu putea fi vorba, din moment ce nici Grupul de Pompieri, nici Poliţia nu aflaseră de el.

În anul 2000, Gheorghe Flutur s-a retras din fundaţie, ocazie cu care s-a schimbat şi sediul acesteia, dar fără ca mobilierul, electrocasnicele şi autoturismele aduse în ţară fără plata taxelor vamale să părăsească fostul sediu, de fapt locuinţa soţilor Flutur (**PROBE**: FILELE 12P, 2 pg, pg. 1).

De-a lungul anilor, Flutur Gheorghe a comis numeroase importuri de bunuri din Germania, sustrăgându-se de la plata taxelor vamale şi a impozitelor sub pretextul unor activităţi umanitare, dar însuşindu-şi acele bunuri, care „vor fi cuprinse în patrimoniul Firmei Fundaţia Umânitară „Sylvana” Gura Humorului”, deci în patrimoniul propriei lui gospodării, după cum rezultă din actul adiţional autentificat cu nr. 2950/07.09.2000,

act prin care Flutur Gheorghe se retrage din Fundaţie, dar fără a preda şi patrimoniul acesteia.

Conform documentelor „accept de donaţie”, Flutur Gheorghe a importat din Germania (**PROBE**: FILELE 10PBIS, 24 pg):

¤ „1 Buc. Autoturism, marca Volkswagen, Passat Diesel”, cu valoare nedeclarată (30.09.1996);

¤ „1 Buc. Maşină Auto LKW Plane u. Spriegel, Marca Volkswagen Diesel”, în valoare declarată de 6.000 mărci (03.12.1966);

¤ „1 Buc. Maşină PKW Microbus, Marca Volkswagen, Diesel VW”, în valoare declarată de 5.000 mărci (11.12.1996);

¤ „1 Buc. Maşină PKV, Marca Volkswagen VW Diesel”, cu valoare declarată de 2.000 mărci (10.05.1997);

¤ „1 Buc. Autoturism, Marca Volkswagen Golf Diesel”, cu valoare nedeclarată (08.07.1996);

¤ „1 Buc. PKW Combi Bus, Marca Volkswagen” şi „1 Buc. Autoturism, Marca Volkswagen Golf Diesel”, ambele cu valoare nedeclarată (08.07.1996);

¤ „1 Buc. Autoturism Marca Volkswagen Tip 86 C” şi „1 Buc. Autoturism Marca Volkswagen Tip 17 Ck”, ambele cu valoare nedeclarată (08.07.1996);

¤ „1 Buc. Maşină PKV, Marca Opel Kadett-E-CC”, cu valoare declarată de 2.000 mărci (26.05.1997);

¤ „Două autoturisme marca Volkswagen: / Tip 86 C... / Tip 17 ck”, ambele cu valoare nedeclarată (08.07.1996);

¤ „3 autoturisme marca Volkswagen”, respectiv „1 (un) auto PKW Kombi, marca Volkswagen IW diesel”, „1 (un) auto, marca Volkswagen Golf Diesel” şi „1 (un) auto, marca Volkswagen Golf Diesel VW”, cu valoare nedeclarată decât în actul de donaţie (9.000 DM) (24.09.1996).

„Donaţiile” făcute de „cumnatul din Germania”, Rudolf Wojcicki, au constat în maşini „colectate” de la deţinători precum Halil Akkaya din Heppenheim, Sacha Risse din Neckargemund, Vedat Yakar din Mosbach, Andreas Ubelhor din Schwarzach, Secţia de construcţii a oraşului Eberbach, Davi Bota din Neckargemund, Doris Karp din

Haaslch, Valentin Henn din Mudau-Reisenbach, Sigmund Friedrich din Neunkirchen, Ralf Frosch din Meckesheim.

„Donaţiile" sunt deduse, în Germania, din plata unor impozite, aşa că reţeaua Wojcicki-Flutur a adus prejudicii şi Germaniei, şi României, ţării noastre şi prin folosirea numelui ei pentru „mila publică" pseudoumanitară.

În 25.11.1997 şi în 19.11.1998, Flutur Gheorghe primeşte de la „cumnatul" Rudolf Wojcicki din Schonbrunn-Haag două maşini drept donaţii personale. În declaraţia de avere evidenţiază numai una, şi încă pe cea mai veche (**PROBE**: FILELE 10PBIS, pg. 21-24, FILELE 14P, pg. 1-2). Prima, „1 (un) autoturism Combi (Brec), Marca Volkswagen – VW, Typ 35 I", în valoare declarată de 8.700 DM, este însoţită şi de o „donaţie" în numerar, în "sumă de 10.000 DM". Cealaltă maşină este tot „1 (un) autoturism Combi (Brec), Marca Volkswagen – VW, Typ 35 I", în valoare de 15.000 DM, dar cu „anul de fabricaţie 1993", faţă de „anul de fabricaţie 1989". Primul autoturism, cel cu valoare declarată de 8.700 DM este evaluat de Flutur Gheorghe, în actul de acceptare a donaţiei autentificat cu nr. 6204/03.12.1997, „la suma de 1.000.000 lei" (**PROBĂ**: FILELE 10PBIS, pg. 22-23). Un autoturism de 8.700 DM (deci, 87.000.000 lei) este „evaluat", ca donaţie personală (supusă plăţii de taxe vamale) la doar „suma de 1.000.000 lei".

Din aceste ultime două documente rezultă o dublă evaziune fiscală, prima comisă în dauna Germaniei de către Rudolf Wojcicki, care a fost scutit de impozite pentru donaţiile totale în sumă de 33.700 DM, cealaltă în dauna României, prin importurile ilegale de maşini făcute de reţeaua Wojcicki-Flutur, importuri scutite sau parţial scutite (în cazul donaţiilor personale) de plata unor obligaţii fiscale. De regulă, aşa cum se constată din confruntarea actelor de donaţie cu cele de accept, în actele de acceptare a donaţiei sunt „omise" valorile maşinilor, dar acestea figurează în actele de donaţie, donatorii beneficiind de avantaje fiscale în Germania, iar beneficiarul în România.

Pentru mobilarea propriei locuinţe („sediul fundaţiei"), Flutur Gheorghe a importat, tot fără plata taxelor şi impozitelor legale, ceea ce-i era de trebuinţă, cu preţuri declarate la întâmplare, dar tot subevaluate.

Exemplific:

¤ În 3 decembrie 1996: "2 Dullapuri de dormitor cu 6 uşi din pal mela-minat" (100 DM), „1 Dulap de dormitor cu 4 uşi glisante din pal melaminat, lung de 3 m" (75 DM), „1 Dulap bibliotecă pentru sufragerie din pal cu furnier de fag, lung de 2,5 m" (50 DM), „2 Paturi dormitor pentru copii" (**doar avea doi copii, acum adolescenţi**, 40 DM), „1 Dulap de dormitor cu 3 uşi glisante, lung de 3 m, furnieruit cu plută maro" (50 DM), „Fotolii – 1 Bucată de 1 per-soane / 1 Bucată de 2 persoane / 2 Bucăţi de 3 persoane" (în valoare totală de 95 DM), „Mobilă de bucătărie compusă din: / 2 Dulapuri cu mască de chiuvetă dublă din inox / 1 Dulap comodă pentru bucătărie din pal melaminat lung de 2,5 m" (în valoare totală de 70 DM), „1 (UN) Fotoliu de 2 persoane, pat extensibil" (30 DM) şi „1 Dulap de sufragerie din lemn masiv cu 3 uşi" (30 DM);

¤ În 11 decembrie 1996: „1 Pat dublu de dormitor cu saltele" (50 DM), „1 Pat dublu de dormitor compus din 2 componente" (30 DM), „1 Pat de dormitor pentru copii" (20 DM), „2 Mese joase de sufragerie" (40 DM), „2 Mese dupal (dulap, probabil – n.n.) pentru televizor" (20 DM), „1 Dulap de bucătărie compus din 2 corpuri" (30 DM), „1 Frigider Bosch cu 3 sertare" (60 DM) şi „2 Fotolii de 1 Persoană" (20 DM);

¤ În 10 mai 1997: „1 Televizor Lowe" (50 DM), „1 Dulap de Sufragerie" (50 DM), „1 Pat dublu" (30 DM), „6 Saltele" (60 DM), „1 Aragas electric" (40 DM), „1 Frigider Bosch Tip R 164" (30 DM), „1 Sobă de lemne" (15 DM), „1 Pat simplu de 1 persoană" (25 DM), „2 Covoare" (30 DM) şi... „4 Cauciucuri cu geantă 166/13" (20 DM);

¤ În 26 mai 1997: „1 Canapea pat de 3 persoane" (20 DM), „1 Aragaz electric" (20 DM), „1 Uscător electric de rufe" (25 DM), „1 Covor" (25 DM), „1 Televizor mic, alb-negru" (10 DM), „1 Masă de bucătărie" (10 DM) şi, bineînţeles, „6 cauciucuri cu geantă 155/13" (60 DM);

¤ În 24 septembrie 1996: „4 bc fotolii, 1 bc. centrifugă... (ilizibil în foto-copie – n.n.) 2 bc. scaune, 1 bc. cuptor electric", cu valoare nedeclarată.

Evaziune fiscală a mai făcut Flutur Gheorghe şi prin sustragerea

de la plata obligaţiilor faţă de stat prin diminuarea preţurilor tranzacţiilor comerciale (inclusiv afaceri cu terenuri, în baza unor chitanţe de mână).

Deşi în textul standard al tuturor contractelor de vânzare-cumpărare se precizează că „Nouă, părţilor contractante, ni s-au pus în vedere dispoziţiile Ordonanţei nr. 12/1998 precum şi ale Legii cu privire la combaterea evaziunii fiscale" (în textele mai vechi, cerinţele legilor de atunci) şi părţile confirmă, sub semnătură, angajamentul respectării legilor, tranzacţiile comerciale funciare efectuate de Flutur Gheorghe comunică preţuri indecent subevaluate (de 10-40 ori mai mici), contrazise până şi de ulterioarele sale declaraţii de avere.

Astfel, preţul casei şi acareturilor din oraşul Gura Humorului, str. Sf. Maria nr. 11, comunicat (şi, ulterior, impozitat în dauna statului) în contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 1798/06.08.1990, este de 40.000 lei (1.855 dolari, la cursul de atunci, de 21,56 lei), adică doar jumătate din preţul unui apartament cu două camere, deşi raportul real e invers, o casă veche costând cât două apartamente.

Preţul casei cumpărate în acelaşi oraş, str. Lt. Marcianu nr. 23, este de 70.000.000 lei (4.565 dolari, la cursul anului 1999, de 15.332,93 lei) în loc de minimum 500.000.000 lei (conform pieţii imobiliare humorene a anului 1999), în acelaşi preţ intrând şi contravaloarea celor 600 mp teren intravilan cumpărat odată cu casa, după cum rezultă din tranzacţia autentificată cu nr. 799 din 5 iunie 1999. Numai costul real al terenului era de minimum 3.000 dolari, deci de 46 milioane lei, care se adună la costul real al locuinţei.

Valoare de impozitare declarată în ultimii ani de Flutur Gheorghe pentru cele două case este de 1,9 miliarde lei, deci valoarea reală a locuinţelor este de minimum 8 miliarde, deci 250.000 dolari. Dacă valoarea veche a locuinţelor ar reprezenta chiar şi o cincime din valoarea actuală, tot se constată o diminuare a costurilor şi, implicit, a taxelor şi impozitelor plătite statului de minimum zece ori.

În privinţa tranzacţiilor cu terenuri în zona turistică a cartieruluiVoroneţ (minimum 5 dolari/mp), e greu de depistat câte astfel de tranzacţii a făcut Flutur Gheorghe, din moment ce obişnuia să folosească doar metoda actelor olografe sub semnătură, ulterior legitimate prin acţiuni judecătoreşti de constatare a vânzării. Aşa a procedat în cazul

terenului numit „Podirei", în suprafaţă de 3.000 mp, identic cu parcela cadastrală nr. 761/13, înscris în Cartea funciară nr. 678 a comunei cadastrale Voroneţ, confirmat ca proprietate cu valoare nedeclarată prin Sentinţa civilă nr. 338/09.03.1998, nedeclarat în declaraţia de avere din mai 2003, „omisiune" care reprezintă o altă încălcare a legii penale ignorată de instituţiile statului (**PROBE**: FILELE 10P, 8 pg).

La fel a procedat şi în achiziţionarea terenului de la locul numit „Gura Brusturosului", în suprafaţă de 1.428 mp, identic cu parcela cadastrală nr. 851/133 din Cartea funciară nr. 679 a comunei cadastrale Voroneţ, actul de evaziune fiscală fiind legitimat prin Sentinţa civilă nr. 592/22.04.1998 (**PROBE**: FILELE 10P, 8 pg).

Acest ultim teren a fost vândut de Flutur Gheorghe, conform Contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 6203/18.09.1998, lui Grosu Lucian Gabriel, cu preţul de numai 5 milioane lei (555 dolari, la cursul anului de 8.875,55 lei), în condiţiile în care valora minimum 200 milioane lei, deci de 40 ori mai mult, statul român fiind păgubit de Flutur Gheorghe în proporţia 1/40 şi încă în mod repetat (**PROBE**: FILELE 10P, 8 pg).

Deci, evaziune şi încălcarea repetată a dispoziţiilor OG nr. 12/1998 şi ale Legii cu privire la combaterea evaziunii fiscale.

În achiziţionarea primei locuinţe (**PROBE**: FILELE 8P, 9 pg, FILA 9P, 2 pg, pg. 1), se constată, pe lângă evaziune fiscală şi furtul celor două parcele de la stat, alte câteva încălcării ale Legii. În primul rând, prin cumpărarea proprietăţii în cota de 63/75 părţi indivize, nu se putea solicita şi obţine autorizaţie de construcţie fără ieşirea din indiviziune (conform art. 6 din Legea nr. 50/1991).

Parcela cadastrală nr. 148 are 530 mp (8P, pg. 4), iar în falsul întocmit în 27.09.2001 (8P, pg. 6) aceeaşi parcelă are doar 445 mp, adică atât cât cumpărase Flutur. Fără a cere ieşirea din indiviziune, el a ocupat şi diferenţa de teren până la 530 mp, dar şi două parcele ale statului, despre furtul cărora am vorbit separat.

Declaraţiile de avere, depuse în mai 2003 şi în decembrie 2004 conţin încălcări ale legii penale (**PROBE**: FILELE 3P, 8 pg, pg. 2, coloanele 1 şi 2, FILELE 14P, 3 pg).

Următoarele două afirmaţii incriminate, **„Gheorghe Flutur e un hoţ şi încă unul mare...“**, respectiv, **„corupţia lui Flutur nu mai este de multă vreme o adolescentă virgină“**, au fost demonstrate deja prin probele administrate. Mai depun câteva probe, din care rezultă că şi politicienii îl acuză de corupţie sau doar îşi exprimă nedumerirea cum a fost scos basma curată de Parchetul General (**PROBE**: FILELE 15P, 5 pg), precum şi opinia expertului prof.univ.dr. Rusalim Petriş (**PROBE**: FILELE 16P, 12 pg) şi Procesul-verbal de constatare nr. 321 din 07.05.2002(**PROBE**: FILELE 17P, 35 pg), care consemnează şi documentele de constatare anterioare, care au stat la baza unei cercetări penale, ulterior scoasă abuziv din competenţa Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava pentru a se măslui dosarele, prin sfidarea prevederilor art. 40 şi art. 45 Cod procedură penală, de către unii procurori ai Parchetului General, cum declara, recent, actualul Ministru al Justiţiei (**PROBE**: FILELE 1P, 3 pg).

Flutur Gheorghe nu a fost niciodată o victimă politică, ci un beneficiar al unor abuzuri inclalificabile săvârşite de procurori, în dauna Legii şi numai în favoarea lui Flutur Gheorghe. Numai simpla enumerare a titlurilor de capitole ale procesului-verbal de constatare, încheiat de Direcţia de Control Financiar Ulterior Suceava, din cadrul Curţii de Conturi a României, încheiat în 29 aprilie 2002, înregistrat la Direcţia Silvică Suceava sub nr. 5902 din 30.04.2002 (**PROBE**: FILELE 17 P, 35 pg) şi necontestat niciodată în instanţă, e suficientă pentru a întregi tabloul deja probat al favorizării politicianului Flutur Gheorghe de către Justiţia română.

Simpla citare a titlurilor de subcapitole ale primului capitol al documentului necontestat (contestată a fost doar sesizarea penală depusă de Direcţia Silvică şi supusă unei abuzive deturnări de competenţă) lămureşte asupra faptului că, pentru „lucrări neexecutate sau necorespunzătoare calitativ achitate prin situaţii de lucrări“ (pag. 6) la drumul forestier Baranca sau pentru „lucrări executate în volum mai mic decât s-a cuprins în situaţiile de lucrări“ (pg. 6), firma „Flutur şi fiii Prod“ SRL Gura Humorului a beneficiat de avantajul nelegal al unor „lucrări achitate la valoare dublă prin situaţii de lucrări“ (pg. 7), prin „efectuarea de plăţi pentru lucrări executate ulterior“ (pg. 9). S-au mai

constatat „efectuarea plăţii pentru material lemnos pentru care nu s-au prezentat documente justificative“ (pg. 18), „schimbarea pe parcursul execuţiei a soluţiei constructive; sistarea lucrărilor de reparaţii capitale“, pagube financiare pentru Direcţia Silvică a directorului Flutur Gheorghe şi avantaje financiare pentru firma „Flutur şi fiii Prod“ SRL Gura Humorului (pg. 2-22), care firmă nu a „prezentat controlului, cel puţin, facturile sau alte documente de provenienţă a materialului lemnos“ şi nici dovezi care „privesc distrugerea acestor documente de un incendiu la sediul constructorului; menţionăm că nu s-a prezentat nici un document emis de organele abilitate privind incendiul“ (pg. 19, paragraful 6).

Acelaşi document analizează situaţia „prelungirii duratei de derulare a livrării de masă lemnoasă firmei Romanel Universal Company SA Bucureşti“ (pg. 22-30), constată valorile foloaselor nerealizate, datorită unor deficienţe în încheierea contractului, în valoare de 3.348.587.946 lei (pg. 27), dar fără să preia „constatările din procesul verbal intermediar nr. 5057/13.04.1998 al Curţii de Conturi“ (pg. 29).

În ultimul capitol (echivalentul celei de-a treia sesizări penale), controlorii financiari ai Curţii de Conturi s-au exprimat „cu privire la vânzarea Centrului de fructe de pădure Vatra Dornei“ (pg. 30-34), constatând că vânzarea nu se putea face, din moment ce o adresă anterioară a Consiliului de Administraţie al RNP (nr. 3246/30.07.1999) preciza că „obiectivele la care s-au făcut investiţii după 1990 nu vor face obiectul vânzării de active“ (pg. 31), din moment ce se făcuseră investiţii în valoare totală de 21.114.900 lei (pg. 32, dar cumularea sumelor nu ţine cont de cursul valutar), iar abuzul s-a comis „prin ordinul de serviciu nr. 141 din 29.10.199, emis de directorul Direcţiei Silvice Suceava“ (pg. 33), experţii stabilind, ulterior, un prejudiciu real de aproape 2 miliarde lei.

Dacă fostul director al Direcţiei Silvice Suceava, Flutur Gheorghe, a fost sau nu a fost vinovat de săvârşirea unor infracţiuni nu se va şti niciodată, el beneficiind, în fond, de un aranjament ilegal, de eludarea cerinţelor Codului de procedură penală prin transferul abuziv de competenţă, practică recent dezaprobată şi interzisă de noul Ministru al Justiţiei, doamna Monica Luisa Macovei, care este conştientă că prin astfel de manevre ilegale „se spală dosare“.

Declaraţiile de avere pe care le-a completat, de-a lungul anilor, senatorul Flutur Gheorghe conţin voite omisiuni. În declaraţia din mai 2003 (**PROBE**: FILELE 14P, 3 pg.), a „uitat" să declare autoturismul „Audi", primit tot prin „donaţie", de la acelaşi grijuliu „cumnat" din Germania, deşi donaţia datează, potrivit actualei declaraţii de avere (pg. 3), din anul 2002. În toate declaraţiile, Flutur Gheorghe trece mereu alte suprafeţe de teren intravilan (în cea mai recentă, doar 445 mp, „uitând" de cei 600 mp teren, cumpăraţi odată cu cea de-a doua casă (ambele donate cu condiţia uzufructului viager copiilor săi), dar şi de proprietăţile statului român sau de cele ale moştenitorilor familiei Plantus, pe care le-a îngrădit şi acoperit cu construcţii, dar nu le evidenţiază în acte, deşi, la data completării declaraţiei, măsluia de zor prin faţa unei instanţe humorene pentru legalizarea furtului de proprietate de la statul român printr-o sentinţă civilă. În realitate, Flutur Gheorghe deţine 1408 mp teren intravilan, cum s-a demonstrat deja în primul subtitlu, dar declară numai 445 mp. Declaraţiile de acest fel, aşa cum scrie în formular, constituie încălcări ale legii penale. Dar Flutur Gheorghe e demnitar, senator şi ministru, aşa că legile nu sunt şi pentru domnia sa. **Că doar n-o să permitem legilor să-l deranjeze în dreptul său la intimitate**!

Nici bunurile dobândite prin importuri ilegale de maşini, mobilier şi produse electrocasnice nu le declară, iar instituţiile statului nu verifică statutul actual al acestor bunuri pentru a-l sili la plata obligaţiilor financiare faţă de stat.

Flutur Gheorghe rămâne mai presus de lege. Câtă vreme s-a aflat în opoziţie, instituţiile statului nu-l puteau lua la întrebări, de teamă că va sesiza Consiliul Europei asupra „hărţuielilor" politice de care are parte „opoziţia democratică". Acum, când Flutur Gheorghe se află la putere, Justiţia nu mai are nici un motiv să-l cocoloşească. Dar o va face?

Ultima afirmaţie incriminată: **„un barbar care conform tradiţiei bordelului politic PNL-PD visează să pună botniţă presei"**.

Citare corectă: „Bărbat! Poate barbar, coane Flutur! Un barbar care, conform tradiţiei „bordelului politic" PNL-PD, visează să pună botniţă presei (amănunte, în revistă, în acest număr şi în cele care vor urma) şi tocmai de asta se „bate" în nu ştiu ce pânze albe cu comunismul

al cărui membru, spre deose-bire de subsemnatul, el a fost". Deci, iarăşi referire la revistă şi asumare de responsabilitate prin cuprinsul paginilor ei.

Prin cuvântul „barbar", anticii numeu pe orice om care nu era grec, inclusiv pe pelasgii din Grecia, din care se trăgeau (Homer, Hesiod, Densuşianu). Gheorghe Flutur, care se tot trufeşte cu un bucovinism de faţadă, este fiul unor botoşăneni, deci, în baza unui joc de cuvinte glumeţ, poate fi numit „barbar" al Bucovinei, deci om care nu se trage din străbuni bucovineni. Expresia nu are nimic calomnios în ea, reprezentând doar un joc de cuvinte, o ironie la adresa unui adversar al „veneticilor" români. Expresia „bordelul politic" era pusă în ghilimele (voit ignorate de Flutur în citările-i inexacte şi tendenţioase din plângerea prealabilă), fiind preluată din presa anilor 1996-2000, care numea astfel Convenţia care-i permitea ministrului Valeriu Stoica „să pună botniţă presei". Că şi Gheorghe Flutur este decis să pună botniţă presei am demonstrat-o deja, ba o mai şi demonstrează şi acest proces, în care Flutur cere despăgubiri de 10 miliarde lei (mai mult decât a adunat el, aşa cum a adunat, într-o viaţă de om).

Din păcate, toate materialele mele de presă, şi nu numai dreptul la replică incriminat, n-au reuşit să bareze accesul spre putere al acestui politician extremist şi corupt, care se socoate mai presus de lege şi care a şi fost privit de către organele de cercetare penală ca fiind mai presus de lege (**PROBE**: FILELE 1P, 3 pg).

Precizând că replica mea a fost dictată de necesitatea de a contracara un furt de exemplare ale revistei, de divulgarea de informaţii economice şi de consecinţa pagubelor produse de această divulgare, de interzicerea difuzării revistei respective şi de neadevărurile vehiculate la o conferinţă de presă (**PROBE**: FILA 4P, 1 pg), vă rog, onorată instanţă, să respingeţi plângerea prealabilă şi pretentiţiile civile aberante formulate de Gheorghe Flutur, în totalitatea lor, şi să-mi admiteţi proba veridicităţii aşa cum a fost formulată. Dreptul la replică exprimă, aşa cum o demonstrează proble administrate, doar cuprinsul unei reviste pe care am conceput-o pentru a încerca şi contracararea unui astfel de politician prin înfăţişarea lui aşa cum este. În fond, revista furată şi compromisă moral şi economic formulează şi demonstrează acuze, pe care le probez

şi prin această depunere de probe, îndreptăţindu-mă la a-mi demonstra, prin proba veritătii, nevinovăţia, în faţa unei legi care stabileşte doar pentru domeniul presei anti-constituţionala **prezumţie de vinovăţie**.

Dacă planează incertitudini asupra adevărului unor afirmaţii, pot aduce probe suplimentare (încă 100 pagini).

10.01.2005 Ion Drăguşanul
03.02.2005

OPIS

FILELE 1P	–	5 pg. A4 – Sesizări: Ministrul Justiţiei, Prefectul judeţului;
FILELE 2P	–	3 pg. A4 – Extremismul lui Flutur Gheorghe;
FILELE 3P	–	8 pg. A3 – „D'Ai lu' Păcală", revista interzisă;
FILELE 4P	–	1 pg. A4 – Articolul la care s-a dat replica;
FILELE 5P	–	5 pg. A4 – Plângeri penale împotriva lui Flutur şi Cozgarea;
FILELE 6P	–	2 pg. A4 – BEJ interzice revista; revendicările lui Flutur;
FILELE 7P	–	10 pg. A4 – Replicile lui Flutur, din mai, la aceleaşi acuzaţii;
FILELE 8P	–	9 pg. A4 – Loturi sustrase şi evaziune în Sf. Maria nr. 11;
FILELE 9P	–	2 pg. A4 – Grădina, cumpărată în cote indivize;
FILELE 9PBIS	–	2 pg. A4 – Evaziune în Lt. Marcianu nr. 23;
FILELE 10P	–	9 pg. A4 – Evaziuni cu sprijinul Justiţiei;
FILELE 10PBIS	–	24 pg. A4 – Acte de donaţie şi accept;
FILELE 11P	–	2 pg. A4 – Act de constatare a menţinerii patrimoniului;
FILELE 12P	–	2 pg. A4 – Retragere cu păstrarea patrimoniului umanitar;
FILELE 13P	–	2 pg. A4 – Preţul unei case şi a unui teren nedeclarat;
FILELE 14P	–	3 pg. A4 – Declaraţii de avere;
FILELE 15P	–	5 pg. A4 – Politicieni, despre corupţia lui Flutur;
FILELE 16P	–	12 pg. A4 – Opinia expertului Prof. univ. dr. R. Periş;
FILELE 17P	–	35 pg. A4 – Proces-verbal de constatare nr. 321/2002;
FILELE 18P	–	16 pg. A4 – Revendicări private de averi mănăstireşti;
FILELE 19P	–	3 pg. A4 – Gorea, cu pâri mincinoase;
FILELE 20P	–	5 pg. A4 – Onofrei, încălcare a legii penale;
TOTAL	–	**154 pg. A4 şi 8 pg. A3**".

Documente

FILELE 2P (Extremismul lui Flutur Gheorghe), conţinând fotocopii ale unor nocive declaraţii de presă, citate în depunerea de probă, nu consider că e necesar să le mai reproduc. Şi nici FILELE 4P (articolul la care s-a dat replica a fost publicat în prima parte a acestei cărţi), 15P (opiniile unor politicieni, despre corupţia lui Flutur), 17P (Procesul-verbal de constatare nr. 321/2002, încheiat de Curtea de conturi), 19P (despre tradiţia lui Gorea în a pârî mincinos) şi 20P (care probează o încălcare a legii penale de către Orest Onofrei).

FILELE 1P – 5 pg. A4

Sesizări: Ministrul Justiţiei, Prefectul judeţului

„Scrisoare deschisă, adresată Ministrului Justiţiei, doamna Monica Macovei

MOTTO:

„Vă cer în mod categoric distrugerea structurilor de tip mafiot care au susţinere politică. Vă repet că nu am nici un fel de toleranţă, indiferent din ce partid provin cei care susţin clanurile mafiote. M-aş bucura să începeţi cu un membru al Alianţei. Faceţi-o!"

(Traian BĂSESCU, stiri.juridice.ro/ index.php?subaction=showfull& id).

Stimată doamnă Ministru al Justiţiei,

Convins parţial de promisiunea dumneavoastră privind interzicerea „extragerii" de dosare de cercetare penală din competenţa unor parchete teritoriale de către unii procurori ai Parchetului General, în scopul muşamalizării unor acte de corupţie în care sunt implicaţi politicieni, vă aduc la cunoştinţă un astfel de caz, care are ca efect încălcarea grosolană şi a prevederilor art. 4 şi 10 ale Convenţiei Europene a Drepturilor Omului.

Demersul acesta are doar rol de informare, dar voi folosi copia acestei scrisori deschise şi în probabila plângere împotriva statului român pe care o voi adresa CEDO şi Consiliului Europei.

O să încep prin a preciza că intenţia dumneavoastră, nobilă, cinstită şi contemporană Europei în care vrem să intrăm, va însemna prea puţin, dacă nu veţi impune respectarea prevederilor Codului de procedură penală

şi în parcursul de vreme în care aceste prevederi au fost încălcate în mod grosolan (2000-2004). Pentru că în Codul de procedură penală scrie clar că, începând cu anul 1993, următoarele articole sunt obligatorii:

„Art. 40. - *) Când competenţa instanţei este determinată de calitatea inculpatului, instanţa rămâne competentă a judeca, chiar dacă inculpatul, după săvârşirea infracţiunii, nu mai are acea calitate. Dobândirea calităţii după săvârşirea infracţiunii nu determină schimbarea competenţei (* Alin. 1 al art. 40 a fost modificat prin Legea nr. 45/1993);

Art. 45. - Dispoziţiile cuprinse în art. 30-36, 38, 40, 42 şi 44 se aplică în mod corespunzător şi în cursul urmăririi penale".

Prima probă de încălcare a acestor prevederi ale Legii ne-o oferă însuşi beneficiarul, fostul director de direcţie silvică, fost şi actual senator şi ministru Gheorghe Flutur, in site-ul PNL www.pnl.ro/?id, din care citez:

„**Despre existenţa celor trei nu două plângeri penale, înregistrate la Inspectoratul Judeţean de Poliţie Suceava**, am avut cunoştinţă încă din momentul formulării lor. Mi-a fost foarte greu să nu ripostez, să nu fac public acest lucru, dar, având în vedere că justiţia urmează să se pronunţe în această cauză, nu am dorit obstrucţionarea sau influenţarea actului de justiţie. **Cu atât mai mult cu cât cele trei cauze date în cercetare au beneficiat şi în timpul fostei puteri de verificări riguroase şi susţinute**. Toate cercetările s-au încheiat cu neînceperea urmăririi penale, nefiind identificate elemente de incriminare.

Ori, câtă vreme Inspectoratul Judeţean de Poliţie nu a dat nici o declaraţie oficială, iar declinarea celor două dosare la Parchetul General este o chestiune procedurală (prevăzută de Codul de Procedură Penală), având în vedere şi calitatea mea de parlamentar - vedeţi, nu totdeauna este un noroc să fii parlamentar! - îmi este greu să înţeleg din atacul apărut în presă altceva decât un joc politic murdar, în care adversarii politici vor să discrediteze imaginea celui care se află de cealaltă parte a baricadei" (11.09.2001, „Şantajul politic ca armă împotriva fostei administraţii").

După cum puteţi citi din declaraţia fostului senator Gheorghe

Flutur, actual senator şi ministru, prevederile art. 40 şi 45 din Codul de procedură penală au fost pur şi simplu ignorate, dar domnia sa, profitând de ignoranţa noastră, a umblătorilor la urne, răstălmăceşte adevărul.

Eu nu susţin că fostul director al Direcţiei Silvice Suceava ar fi comis infracţiunile menţionate în plângerile prealabile. Domnia sa, dacă nu avea încredere în instanţele sucevene, putea cere strămutarea procesului, cu motivaţii întemeiate. Dar cercetarea penală trebuia s-o desfăşoare Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava. Pentru că aşa prevede Legea. În mod firesc, cele trei cauze „amnistiate" de un procuror al Parchetului General ar trebui să revină la Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava pentru competentă şi legală soluţionare, infracţiunile de comiterea cărora a fost acuzat fostul director de direcţiei silvică judeţeană fiind de competenţa acestui parchet.

Chestiunile acestea mă privesc în mod personal, eu fiind, ca şi dumneavoastră, un agresiv susţinător al necesităţii unui parlament curat. Din păcate, demersurile mele n-au putut fi auzite de „Coaliţia pentru un Parlament curat" datorită complicităţii judeţene Alianţa D.A. – Justiţie.

Am scos o revistă personală, în paginile căreia, printre altele, arătam că Brânduşel Nichitean, cel care a votat de mai multe ori, a fost acuzat de sindicalişti că a dispărut cu cotizaţiile lor, pe când era lider judeţean al BNS, că actualul deputat Orest Onofrei, traseist politic, a oferit voturile electoratului de dreapta aleşilor judeţeni ai stângii şi că Gheorghe Flutur şi-a însuşit două loturi de casă ale statului în Gura Humorului, că a practicat evaziunea fiscală, că a administrat păgubos Direcţia Silvică etc. Pentru fiecare acuzaţie prezentam, tot în paginile revistei, fotocopii ale documentelor care-mi susţineau informaţiile.

Prinzând de veste despre demersul meu jurnalistic, senatorul Flutur şi-a procurat (a sustras din tipografie) câteva exemplare ale publicaţiei (pe care o anexez), a pornit o campanie furibundă împotriva revistei, apoi, împreună cu colegii domniei sale, a cerut BEJ interzicerea difuzării publicaţiei, iar judecătorul Cozgarea Bogdan s-a conformat. În aceste condiţii, m-am adresat Justiţiei, probând săvârşirea unor infracţiuni penale, dar Justiţia, conform Legii, a „transferat" cele două plângeri

prealabile către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi, respectiv, către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava.

În plângerea adresată, în 15.11.2004, Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, l-am acuzat, cu probe, pe senatorul Gheorghe Flutur de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de **Art. 208, 209** (alin. „a" şi „i") şi **298** (alin. 2) **Cod Penal**, respectiv infracţiunile de **furt, furt calificat** şi **divulgarea secretului economic** al firmei.

Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a înregistrat plângerea sub nr. 31053/17.11.2004, iar prin adresa nr. 10/B/23.11.2004 îmi comunică faptul că plângerea mea „a fost trimisă la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, spre competenta soluţionare".

În plângerea adresată, în 5.12.2004, Curţii de Apel Suceava, l-am acuzat, cu probe, pe judecătorul „**COZGAREA BOGDAN**, Preşedintele Biroului electoral de circumscripţie nr. 35 Suceava, de **săvârşirea infracţiunilor prevăzute de Art. 315** (alin. 1 şi 2), **Art. 316** (alin. 2) şi **Art. 206** Cod Penal, abuzuri săvârşite în scopul îngrădirii dreptului constituţional la libertatea de expresie, drept consfinţit şi de **art. 10** al CEDO". Deci, abuz în funcţie, constând în interzicerea difuzării unei publicaţii legale, şi, respectiv, calomnie, domnul judecător catalogând revista drept calomnioasă, în condiţiile în care nu exista o hotărâre judecătorească prin care să fie incriminat măcar un singur articol şi în condiţiile în care n-am fost chemat pentru a-mi expune punctul de vedere faţă de acuzele formulate de senatorul Gheorghe Flutur şi subalternii supuşi ai domniei sale.

Curtea de Apel Suceava a înregistrat plângerea sub nr. 1007/I/ 20.12.2004, apoi m-a înştiinţat, sub acelaşi număr, că plângerea „a fost înaintată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava în temeiul art. 279 al. 2, lit „c" cod procedură penală".

În ambele situaţii, s-a procedat legal. Partea proastă este că eu am deja un antecedent, pentru care mă judec cu statul român la CEDO. Adică domnii procurori obişnuiesc să decidă „neînceperea urmăririi penale", fără explicaţii. Eu fusesem dat în judecată pentru presupusa săvârşire a

unor infracţiuni de presă, dar pentru un articol scris şi semnat de un alt jurnalist şi pentru un memoriu scris şi semnat de 20 persoane. Parchetul a dispus neînceperea urmăririi penale pentru săvârşirea infracţiunii de denunţ calomnios (de către partea vătămată), iar instanţa m-a purtat luni de zile prin sălile de judecată, achitându-mă, dar falsificând probele, prin citări inventate, a probelor aflate la dosar.

În 20.10.2003, am trimis o scrisoare doamnei Ministru Rodica Stănoiu (pe care o anexez), la care n-am primit nici până azi un răspuns. De la grefa CEDO mi-a venit, imediat, răspunsul că dosarul meu a fost înaintat pentru soluţionare Camerei a doua.

Este de presupus că, în curând, mi se va oferi ocazia unei noi adresări la CEDO şi, eventual, la Consiliul Europei.

Mi-a fost interzisă o publicaţie din voinţa unui politician corupt, senatorul şi ministrul Gheorghe Flutur, şi din voinţa unui judecător grăbit să facă pe placul noii puteri.

Am ţinut să vă informez asupra situaţiei, stimată doamnă Ministru al Justiţiei, deşi nu-mi fac speranţe că veţi izbuti să curăţaţi sistemul, oricâtă bunăvoinţă aţi avea şi oricât de idealistă aţi fi.

Cu consideraţie,

Ion Drăguşanul"

„Prefectului judeţului Suceava, domnului Orest Onofrei

MOTTO:

„Vă cer în mod categoric distrugerea structurilor de tip mafiot care au susţinere politică. Vă repet că nu am nici un fel de toleranţă, indiferent din ce partid provin cei care susţin clanurile mafiote. M-aş bucura să începeţi cu un membru al Alianţei. Faceţi-o!"

(**Traian BĂSESCU**, stiri.juridice.ro/ index.php?subaction=showfull& id).

„Sînt dosare care s-au oprit, sînt foarte multe nereguli sesizate şi nefinalizate de instituţiile statului. Există suspiciunea că unele dosare au fost blocate la comandă politică pentru că nu dădea bine partidului în cauză, pentru că nu dădea bine în campania electorală" (**Orest ONOFREI**, Monitorul de Suceava).

„Mesajul presedintelui Traian Basescu trebuie adus în teritoriu si eu garantez, ca prefect, ca nici una dintre institutiile statului care au atributii în a instrumenta si definitiva dosare nu va fi împiedicata sa-si faca treaba. Indiferent cît de mare va fi persoana anchetata, indiferent ca e la un partid sau altul, dosarul nu va suferi imixtiunea prefectului" (**Orest ONOFREI**, Monitorul de Suceava).

Stimate domnule prefect Orest Onofrei,

Convins fiind că declaraţiile citate reprezintă opţiuni administrative ferme, care merită sprijinul necondiţionat al tuturor locuitorilor judeţului, mă grăbesc să vă prezint dovezile unui furt de proprietate funciară în dauna statului, săvârşit de o „persoană" politică importantă, respectiv domnul ministru şi senator Gheorghe Flutur (domnul Preşedinte, judecând după citat, îmi va fi veşnic recunoscător).

Menţionez că, în vara anului 2004, am sesizat două instituţii ale statului, respectiv Prefectura judeţului Suceava şi Primăria oraşului Gura Humorului, dar dosarul a fost muşamalizat de către ambele instituţii, din considerente diametrale. Adică prefectul PSD Ioan Cuşnir nu a avut curajul să „hăituiască" un membru marcant al opoziţiei, iar primarul PNL Marius Ursaciuc nu a îndrăznit să-l supere pe viceliderul naţional al partidului său printr-o sesizare penală, printr-o cerere de revendicare în justiţiei a proprietăţii statului român şi prin demararea unei anchete interne pentru depistarea şi sancţionarea responsabililor pentru falsurile reprezentate de documentele reproduse în paginile 5 şi 6 din anexele acestui memoriu.

Primul document pe care vi-l pun la dispoziţie în fotocopie, Încheierea de autentificare nr. 1798/6.08.1990 a contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din strada Sf. Maria nr. 11 precizează în paragraful

doi (sublinierile „a") că „se transmite în patrimoniul cumpărătorilor şi **dreptul de folosinţă** asupra terenului aferent, indentic cu parcela topo nr. 423/1 clădire de 100 m.p., **proprietate de stat**, înscrisă în C.F. sus arătată, **folosinţă în condiţiile prevăzute de legea nr. 4/1973**".

În paragraful trei (sublinierile „b") se precizează, iarăşi, că „terenul aferent" le-a fost atribuit vânzătorilor „în folosinţă... prin decizia nr. 174 din 6 decembrie 1977, a organului administrativ local". Cumpărătorii, soţii Gheorghe şi Elisabeta Flutur au confirmat sub semnătură: „**Cunoaştem situaţia de fapt şi de drept a acestor construcţii şi înţelegem să le dobândim pe riscul nostru**" (paragraful 11, sublinierile „c").

Prin contractul de vânzare cumpărare autentificat în 4 decembrie 1991 (pe care-l anexez în copie), soţii Gheorghe şi Elisabeta Flutur au cumpărat 63/75 părţi din „P.T. Nr. 148 grădină", apoi, fără a ieşi din indiviziune (obligaţie prevăzută de lege), au obţinut Autorizaţia pentru executare de lucrări nr. 97/5.09.1991, nelegală, pentru că nu se făcuse ieşirea din indiviziune şi pentru că nu se cunoştea situaţia de fapt a amplasării construcţiilor.

Planul de situaţie din 2.07.1991 (pe care-l anexez) în dublă variantă, cu proprietari vânzătorii şi, respectiv, cumpărătorii, confirmă proprietatea privată asupra a 530 mp pentru vânzători, şi, inexact (deci fals în acte publice), aceeaşi suprafaţă pentru cumpărători (care cumpăraseră doar 63/75 părţi).

În 27 septembrie 2001, s-a întocmit Planul de amplasament şi delimitare a bunului imobil reprezentat de parcela nr. 148 (cu suprafaţă diminuată, fără ieşire din indiviziune), din care dispar cele două proprietăţi ale statului român, pe parcela 423/2 fiind poziţionată casa soţilor Flutur, iar pe parcela 423/1 fiind curtea gospodăriei.

Fără a respecta obligaţia legală a ieşirii din indiviziune şi folosindu-se de complicitatea inginerului Olaru Ion, Gheorghe Flutur a ajuns să stăpânească 808 mp teren, în baza unei proprietăţi de 445 mp, diferenţa fiind reprezentată de cele două loturi ale statului român şi de cota indiviză a altui moştenitor al proprietăţilor familiei Plantus.

Dumneavoastră, stimate domnule prefect, aveţi obligaţia ca, împreună cu primarul oraşului Gura Humorului, să recuperaţi proprietăţile

statului, indiferent dacă ilegalităţile comise au fost prescrise ca infracţiuni sau nu. Prin urmare, indiferent dacă familia Flutur a iniţiat vreun demers în justiţie, aveţi obligaţia de a revendica în faţa instanţelor eliberarea terenurilor proprietate de stat de către familia Flutur, obligaţie de care, deşi sesizat, primarul oraşului Gura Humorului nu s-a achitat. Şi, în acelaşi timp, aveţi şi ocazia de a demostra că atât declaraţiile dumneavoastră de presă, cât şi cele ale Preşedintelui Traian Băsescu, nu reprezintă folclor obştesc de mâna a treia, ci obligaţii administrative asumate cu profesionalism. Şi într-un caz, şi în celălalt, mă voi adresa în scris şi Preşedinţiei, Premierului şi Ministrului Administraţiei şi Internelor (membrilor Cabinetului cu sprijinul unor parlamentari suceveni dispuşi să facă interpelări) pentru a evidenţia meritele sau corupţia prefectului instalat de noua putere democratică. Pe care încă o mai consider democratică, în ciuda faptului că mi-a interzis o publicaţie în paginile căreia probam aceste fapte de corupţie, şi tocmai de aceea încă nu mă adresez cu memorii Consiliului Europei şi Curţii Europene a Drepturilor Omului.

13.01.2004 Ion Drăguşanul".

FILELE 3P – 8 pg. A3
„D‘Ai lu‘ Păcală“, revista interzisă

PNL de la cap se-mpute, iar Gorea de la poponeaţă

N-aş vrea să se creadă că Valică Gorea, preşedintele filialei judeţene a PNL e cap, adică şef de partid. Bietul de el este doar masca pe care şi-a pus-o viceliderul Gheorghe Flutur şi mâna cu care acelaş gomos ciocoiaş îşi selectează clientela şi îi plesneşte pe vechii liberali.

Valică Gorea este doar un pensionar de lux, pe care trecutul de „demnitar“ îl face de râs. În 27 ianuarie 1999, când pricepuse că se duce dracului şandramaua politică încuiată cu Cheia, pentru că nu presimţea că „bordelul politic“ al Convenţiei îşi va vopsi felinarul roşu şi se va „da mireasă“, sub pseudonimul Alianţa D.A., subprefectul Valică Gorea mărturisea în paginile „Monitorului de Suceava“: „Trebuie să fiu nebun ca, după încheierea mandatului de subprefect, să umblu să-mi caut serviciu, având pensie reglementată“.

Ca subprefect, Valică Gorea a avut o prestaţie lamentabilă, ba s-a mai şi „făcut de râs“ în faţa Ministrului Mediului, turnând-o pe liberala Valeria Diţoiu, al cărei scaun de director al Mediului îl pohtea pentru un prieten. Şi Gorea ajunsese subprefect graţie unui „prieten“, navetistul politic (PAC-PNL-AP) Vasile Mândroviceanu, Gorea pohtind scaunul în clipa în care, printr-o hotărâre de guvern, funcţia de subprefect începuse să fie retribuită cu leafă de demnitar. Numai că atât de neperformant a involuat Valică Golea în scaunul de demnitar, încât, în 7 ianuarie 1999, şi-a adus „fotoliul managerial“ de la Vatra Dornei, chitind că dacă demnitara domniei sale poponeaţă se va răsfăţa într-un fotoliu cu dichis, atunci pârdalnicul de posterior va... gândi mai eficient.

Eroare, aşa că a urmat pensia, apoi l-a proptit Flutur în scaunul de preşedinte al PNL. Halal preşedinte!



Revelaţia preşedintelui PNL, Valică Gorea

Băsescu a spus, la Suceava, că el nu are față de președinte, dar are obraz

Precum a spus-o fără haz
și fără haz o spune încă,
Băsescu are și obraz,
dar gros ca... Talpa lui Cozmâncă!

Orest Onofrei: „PSD copie tot ceea ce propune Alianța"

S-au tot bătut cu cărămida-n piepți,
iar noi le-am tot iertat demagogia
și i-am lăsat să creadă că-s deștepți,
dar n-am fost proști să copiem... prostia!

Gheorghe Flutur: „Trebuie apoi să valorificăm resursele cum ar fi lemnul aici acasă și nu în altă parte"

Zece miliarde-s semnul
pagubei ce-n urmă-o lasă,
însă Flutur tot vrea lemnul
valorificat... acasă!

Gheorghe Flutur: „Acest cutremur prevestește cutremurul din PSD și sîntem pregătiți să le punem cîte o bulină roșie pentru că, la această dată, sînt fragili. PSD are acum probleme în ceea ce privește seismele care i se pregătesc din interior. Bulina roșie se aplică pe diverse construcții înainte de dinamitare sau de reparații din temelii"

Predispuși doar toleranței,
o să acceptăm reproșu'
dacă-n poarta Alianței
puneți... felinarul roșu!

Ianuarie 1997: „Liberalul Călin Popescu Tăriceanu, acționar la o firmă ce vinde autoturisme Citroen, s-a „bătut" pentru o scutire de taxe vamale la importuri de mașini" (băgând pe gâtul Romtelecom, în complicitate cu liberalul Sorin Pantiș și țărănistul Vlad Țepelea, 10.000 autoturisme)

După ce-a furat „prin lege"
ca fost ministru-al durei axe,
va promite, se-nțelege,
alte (lor)... scutiri de taxe!

Octombrie 1997: „Sindicatele îi cer socoteală lui Băsescu pentru 250 miliarde lei lipsă din gestiunea TAROM"

Băsescu e bogat curat
și nu e loc de îndoială
căci de-un deceniu ne-ncetat
el... spală, spală, spală, spală!...

Decembrie 1997: „Hingherul Stoica vrea să pună botniță presei"

Alungat de vot, s-a dus
în uitările cernite;
botnițele nu le-a pus,
dar... le are pregătite!

Septembrie 1999: „Legea lui Muscă, flit! Mona Muscă vrea să interzică friptura de câine sau de pisică"

Strateg cu rațiuni și mai precise
cu care-și va marca legislatura,
madona Muscă va da legi concise,
interzicând total numai... friptura!

Septembrie 2000: „PD pune PNL la zid: După ce s-au ţigănit, se dau mirese şi doresc pact de neagresiune"

Pact de neagresiune,
trai comun, concubinaj
nefiresc pentru a pune
mâna pe... Apoi, partaj!

1997: Liberalii „de casă" ai lui Viorel Catarama au spulberat economiile românilor prin escrocheriile SAFI-FMOA

Cei ce votează Alianţa D.A.
sunt conştienţi, în ultimă instanţă,
că ei prin SAFI şi prin FMOA
au investit masiv în... Alianţă!

1997: Meleşcanu consideră că „în România nimic nu mai poate fi controlat, iar ţara nici nu mai este condusă"

Ni se explică-n astă spusă
de ce vor ei încă-un mandat,
că-n ţara ce n-a fost condusă
mai sunt atâtea de furat!

1998: Ministerul Finanţelor (PNL) dă undă verde contrabandei cu alcool

Era nevoie de spirtoase,
chiar prin mijloace interzise,
căci lumea care îi votase
se cam... trezise!

2000: Turianu acuză plagiatul ministrului justiţiei, liberalul Valeriu Stoica

Îl măcina intens angoasa
că nu-i un elitist rasat
şi-a vrut să-şi demonstreze rasa
măcar prin ceea ce-a furat!

2000: Patronul Sun Oil: „Am dat 200.000 dolari deputaţilor Albu, Ruse şi Berceanu"

Patronul este vinovat,
am spus-o chiar de mai demult:
obrazul unui democrat
costă mai mult!

Concluzie

Politica-i mereu prostituată,
de-aceea unii de alean se uscă,
având în Alianţa preferată
o parteneră foarte rea de... Muscă!

Flutur, corupt până în măduva oaselor

Cavaler al Mesei Rotunde pentru.... capetele pătrate

¤ "*Preşedintele PNL, Theodor Stolojan, a dat asigurări că întreg partidul îl susţine pe senatorul Gheorghe Flutur în lupta sa de demascare a ilegalităţilor din administraţia judeţului Suceava, transmite Mediafax. „Ministere, miniştri nu au altă treabă decât să încerce să-i facă rău lui Flutur. Vom fi întotdeauna alături de dânsul în această luptă", a spus Stolojan*"(Gardianul, 19.04.2004).

Gheorghe Flutur, demagog al moralităţii, este un tip corupt până în măduva oaselor, iar putreziciunea faptelor sale poate fi demonstrată de oricine, dar nu şi de instituţiile statului, care, fiind intimidate şi şantajate de mulţimea denunţurilor pe la înaltele curţi europene precum că ar fi declanşat asupra sa o crâncenă hărţuire, se văd obligate la inactivitate şi, implicit, la complicitate pasivă cu lăcomosul devalizator al bugetului naţional, care are ditamai statutul de vicelider al opoziţiei „democratice".

De câte ori i s-au adus acuze, Gheorghe Flutur a marşat pe două stereotipuri verbale, „campanie murdară" şi „minciuni sfruntate", iar complicii săi de ciolaniadă i-au ţinut isonul cu un entuziasm demn de fapte mai bune. Noi vom demonstra că toate acuzele au la bază fapte reale, deşi ştim că, datorită locului eligibil cu care s-a pricopsit în urma unui amestec de slugărnicie şi de pseudotribunism, Flutur va beneficia şi în următorii patru ani de imunitate, huzurind pe seama bugetului pe care, ori de câte ori a avut ocazia, l-a păgubit vârtos.

Flutur, încălcând legea penală

Înainte de a proba o parte dintre potlogăriile săvârşite de Gheorghe Flutur, vom lua în discuţie „Declaraţia de avere", depusă la Senat în urmă cu un an, declaraţie care conţine falsuri, deşi Flutur semna că a luat la cunoştinţă că „prezenta declaraţie constituie act public şi răspund, conform legii penale, pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor".

Conform declaraţiei, Flutur deţine, în Gura Humorului, 1600 mp teren urban. Conform contractelor de vânzare-cumpărare autentificate cu nr. 7199/91 şi 799/99, precum şi sentinţei nr. 592/98, care autentifică „un act sub semnătură privată (deci, o chitanţă de mână) suprafaţa de teren intravilan deţinută în Gura Humorului este de 4132 mp (530 plus 602 plus 3000). Se mai adaugă 278 mp, respectiv parcelele cadastrale 423/1 (100 mp) şi 423/2 (178 mp), furate de la stat, şi rezultă o suprafaţă totală de 4400 mp teren intravilan. Deci Flutur deţine cu 2800 mp mai mult teren intravilan decât cel declarat într-un act public. Deocamdată nu luăm în discuţie problema furturilor, ci doar cea a falsurilor în declaraţii şi iată că avem un astfel de fals, deci o încălcare a legii penale.

Averea lui Flutur, conform propriei declaraţiei

Conform declaraţiei de avere, Gheorghe Flutur deţine două case de locuit, una construită în 1992, cealaltă dobândită în 1999, cu o valoare de impozitare de 1.960.000.000 lei. Aşa cum se ştie, valoarea de impozitare reprezintă cam o pătrime din valoarea reală a locuinţei. Deci, cele două case valorau, în 2003, cam 7,44 miliarde lei, adică vreo 225.000 dolari.

Cu leafă de bugetar, care poate aduna, cu multă economie, într-un deceniu, doar vreo 40 mii dolari, Gheorghe Flutur a izbutit să-şi încropească o avere de cinci ori şi mai bine mai mare decât cea justificată de veniturile legale. Ba a mai suportat şi costurile campaniei electorale din 2000, care campanie l-a propulsat în Senat, costuri care echivalau cu... economiile lui legale şi justificate dintr-un deceniu de muncă la stat. Halal denunţător al corupţiei!

Asul „rezistenţei anticomuniste" prin furtul de la stat

¤ *„După modelul rezistenţei anticomuniste din munţi, liberalii promovează în Moldova şi Bucovina sloganul electoral: „Rezistaţi, că venim!". Raţiunea acestui slogan este faptul că PNL a devenit un partid izolat în această zonă dominată şi controlată de PSD, a explicat senatorul de Suceava Gheorghe Flutur. El a afirmat că rolul PNL în Moldova este similar celui al rezistenţei anticomuniste, când trebuia să te izolezi ca să te poţi opune ocupaţiei comuniste. El a comparat regimul comunist de teroare din perioada 1945-1965 cu „conducerea comunistă din zilele noastre".*" (Politica, 19.04.2004)

Nătângul slogan „Rezistaţi, că venim!" este creaţia lui Gheorghe Flutur, care se visează un Mesia local, statutul de cavaler al Mesei Rotunde în viziunea capetelor pătrate, conferit de Stolojan, însemnând pentru fostul feşter prea puţin.

Dincolo de politică şi de vorbe măreţe, care i se potrivesc în strungăreaţă ca nuca în perete, Gheorghe Flutur este un hoţ, capabil de şmecherii de doi bani numai să izbutească să tragă cât mai temeinic statul pe sfoară.

Şmecheriile lui Flutur au început în vara anului 1990, prin cumpărări de case şi terenuri, la preţuri declarate indecent subevaluate, şi prin contrabandă „umanitară" cu maşini, mobilier şi aparatură electrocasnică, toate menite înzestrării propriei locuinţe, după un umilitor cerşit, în numele „Bukowinei", prin Germania şi Austria.

Prima casă, situată în centrul oraşului Gura Humorului, a cumpărat-o cu „40.000 lei" („casă compusă din trei camere, bucătărie, hol, cămară, verandă, beci, împreună cu toate anexele gospodăreşti"), când preţul pieţii era de peste o sută de mii de lei chiar şi pentru o casă dintr-un sat oarecare din vecinătatea oraşelor bucovinene. Casa aceea era construită pe un teren care aparţine statului, cumpărătorului transmiţându-i-se „dreptul de folosinţă asupra terenului aferent, identic cu parcela topo nr. 423/1, clădire de 100 mp, proprietate de stat, înscrisă în CF mai sus arătată, folosinţă în condiţiile prevăzute de legea nr. 4/1973". În vecinătate

se afla şi parcela 423/2, tot proprietate a statului, precum şi o grădină în suprafaţă de 530 mp, pe care Flutur o cumpără, în cotă indiviză de 63/75 (adică doar 445 mp) de la moştenitori cu fabuloasa sumă de... 5.000 lei (şi iarăşi se sustrage de la plata taxelor şi impozitelor datorate statului).

Urmează un întreg circ al corupţiei, iar funcţionari mituiţi din primărie (de ce nu-i acuzi, tribunule?) falsifică schiţe, acte şi autorizaţii, până ce Flutur ajunge proprietar şi peste cota indiviză de 12/75, şi peste cele două parcele ale statului, în suprafaţă de 278 mp.

Nişte corupţi, pe care Flutur n-o să-i denunţe niciodată

¤ *„Despre actele de corupţie, demnitarul liberal (Gheorghe Flutur) a afirmat că primeşte informaţii... de la conducerea Arhiepiscopiei Sucevei şi Rădăuţilor, care „află toate acestea din plângerile zilnice ale credincioşilor".*" (Evenimentul, 24.09.2002).

De ce nu-i denunţă? Probabil pentru că n-a primit „informaţii... de la conducerea Arhipiscopiei", care, dacă ar fi să ne luăm după declaraţia lui Flutur, ar continua să livreze informaţii securiştilor lui Meleşcanu şi Stolojan, după ce „află toate acestea din plângerile zilnice ale credincioşilor", prin Sfânta Taină a Spovedaniei. Numai că noi ştim că astfel de „informaţii" nu i le oferă Arhiepiscopia, ci un anumit tovarăş de fundaţie revendicatoare de averi mănăstireşti, care, având un palat cu 50 de camere, şi-a descoperit, subit, o vocaţie la fel de liberală precum cea a lui Flutur.

Corupţii la care mă refer şi care au fost complicii lui Flutur în matrapazlâcurile cu terenuri ale statului lucrează în Primăria oraşului Gura Humorului „au eludat starea de indiviziune a parcelei 148... care reprezintă doar cota de 63/75, fără să fie efectuată acţiunea legală de partaj între coproprietari", favorizându-l pe Flutur să-şi construiască viloiul „pe terenul Statului român", cu o autorizaţie de construcţie eliberată „fără să se verifice titlurile de proprietate şi amplasamentul real al construcţiilor pe parcelele cadastrale", cu consecinţa că, deşi „parcelele nr. 423/1 şi 423/2 au rămas şi în prezent în proprietatea Statului

român, în fapt sunt ocupate de curtea şi casa de locuit a lui Flutur", care, deşi a cumpărat doar 530 mp, cu 5.000 lei (fentând statul la plata taxelor şi impozitelor), posedă un teren intravilan care „însumează 808 mp".

Nu ştiu cine sunt funcţionarii corupţi de Flutur şi tocmai de asta o să-i enumăr doar pe cei care au legitimat, prin semnătură, potlogăriile actualului senator: Ilie Beleca şi Olga Mandici, care au semnat Autorizaţiea pentru executare de lucrări nr. 97/91, şi Olaru Ioan, care „a curăţat" de parcelele statului şi de cote indivize Planul de amplasament şi delimitare a bunului imobil, trăgând cenuşă peste potlogăriile anterioare ale feşterului de Botoşana.

Flutur, evazionist fiscal

Gheorghe Flutur, fost inginer şi ştab silvic, actual senator, a huzurit, mereu şi mereu, pe seama bugetului de stat, dar în ciuda acestei situaţii nu a ratat nici o ocazie de a păgubi generosul (pentru el) buget cu sume cât mai mari, încălcând sistematic dispoziţiile OG nr. 12/1998 şi ale Legii cu privire la combaterea evaziunii fiscale.

Astfel, când şi-a cumpărat a doua casă în Gura Humorului, în 1999, a declarat drept preţ al vânzării-cumpărării pentru 602 mp teren intravilan, casă de locuit şi anexe, suma de 70 milioane lei, deşi gospodăria valora peste 500 milioane.

În afacerile cu terenuri, săvârşite în baza unor chitanţe de mână, legalizate, ulterior, în justiţie, Flutur nu şi-a dezminţit năravul păgubos pentru buget, vânzând 1.428 mp „teren fânaţ, situat în oraşul Gura Humorului, cartierul Voroneţ" cu doar 5 milioane lei, deşi valoarea reală era de circa 200 milioane lei (3-5 euro/mp). Cu cât a cumpărat terenul din acelaşi cartier Voroneţ (3000 mp, care nu figurează în Declaraţia de avere) şi cu cât a păgubit bugetul de stat cu ocazia acelei tranzacţii nu avem de unde şti (în sentinţele judecătoreşti nu se menţionează preţul) şi nici nu-i de datoria noastră să aflăm.

În fond, pentru toate aceste încălcări ale legislaţiei privind evaziunea fiscală alţii trebuie să-l ia la întrebări. Noi doar semnalăm tărăşeniile şi punem la dispoziţie nişte probe.

Cerşetor prin Europa, senator în România

Ca să poată cerşi prin Europa şi, întors în patrie, să nu plătească nici taxe vamale, nici comision vamal, nici TVA pentru mobilierul şi obiectele electrocasnice necesare celor două vile pe care le posedă, Flutur a pozat în "umanitar", tot aşa cum pozează astăzi în tribun al democraţiei. Şi-a întocmit o fundaţie, pe care a botezat-o "Sylvana" (prietenii ştiu de ce), cu sediul în viloiul personal din Gura Humorului, cică "urmărind slujirea celor mai nobile activităţi filantropice nonprofit" şi, în primul rând, ajutorarea "persoanelor în imposibilitatea de a-şi procura mijloacele necesare, pentru un trai decent şi care nu se pot descurca singuri" (ca să vedeţi probă şi de agramatism!), prima dintre aceste persoane fiind el, cerşetorul european Gheorghe Flutur.

Prima slujire a celei mai nobile activităţi filantropice nonprofit s-a soldat cu următoarele dotări pentru vila personală sediu umanitar, "cuprinse în patrimoniu": 2 dulapuri dormitor cu 6 uşi din pal melaminat, în valoare declarată de 100 DM, 1 dulap de dormitor cu 4 uşi glisante, lung de 3 m (75 DM), 2 paturi dormitor pentru copii (40 DM), 1 dulap de dormitor cu 3 uşi glisante, lung de 3 m, furniruit cu plută maro (50 DM), 4 fotolii de 1, 2 şi 3 persoane (95 DM), mobilă de bucătărie compusă din 2 dulapuri cu mască de chiuvetă dublă de inox şi 1 dulap comodă pentru bucătărie (70 DM), un fotoliu-pat de 2 persoane (30 DM) şi 1 dulap sufragerie din lemn masiv cu 3 uşi (30 DM). Total înzestrare prin export mascat (10.12.1996): 460 DM.

Başca un camion cu prelată, marca Volkswagen, Tip 245, cu valoare declarată de doar 6.000 DM.

Peste o lună, pentru că-şi fabricase din leafă mică ditamai căsoiul, care înghiţea mobilă mai dihai ca balaurul din poveste, Flutur a mai cerşit prin Europa şi, suflându-le vameşilor români nobleţe caritabilă în nări, a mai aburcat prin camerele proprii şi personale 1 pat dublu de dormitor, cu 2 saltele (50 DM), 1 pat dublu dormitor, compus din două componente şi cu ladă pentru lenjerie (30 DM), încă 1 pat dormitor pentru copii (20 DM), 2 mese joase pentru sufragerie (40 DM), 2 mese-dulap de colţ pentru televizor (20 DM), 1 dulap de bucătărie compus din două corpuri (30 DM), 1 frigider Bosch cu 3 sertare (60 DM) şi 2 fotolii (20

DM), din care să se uite la televizor. Total: doar 270 DM.

Başca un Auto PKW Microbus VW Diesel (5.000 DM), că doar nu avea să aducă tribunul cerşetor ditamai donaţia pentru sine în poalele sumanului strămoşesc.

După ce a izbutit, pe seama fraierilor, a legislaţiei îndoielnice şi a cerşitului european, într-o singură lună, o captură de 11.730 DM, Gheorghe Flutur "umanitarul" a prins curaj şi iar s-a aventurat în Europa, de unde s-a întors victorios, în 9.06.1997, cu 2 combine muzicale, 10 cauciucuri cu geantă 155/13, o canapea pat de trei persoane, 2 aragaze electrice, un uscător electric de rufe, 3 covoare de 3x4 m, o masă de bucătărie, un televizor Lowe, un dulap de sufragerie, un pat dublu, 6 saltele, un alt frigider Bosch, o sobă de lemne, un pat simplu de o persoană, care obiecte "vor fi înregistrate în evidenţele contabile şi vor fi cuprinse în patrimoniul Firmei Fundaţia Umanitară "Sylvana" Gura Humorului". Cu care "Sylvana", cum s-ar zice, Flutur dormea în pat, iar ea, recunoscătoare pentru acest prizărit concubinaj, îi "înnobila" umanitar jalnica cerşetorie.

Bineînţeles că şi zestrea asta de înzestrat umanitar propria casă trebuia adusă cu ceva din Germania (că în traista părintească nu încăpea), aşa că s-a milostivit Germania, dăruindu-i un Opel Kadett-E-CC roşu şi un Volkswagen gri metalizat, umanitarul intrând în ţară cu o pradă pseudoumanitară în valoare declarată de 4.547 DM. Ceea ce nu e deloc rău pentru o singură ieşire cerşetorească prin Europa.

Dar nu cumva să vă închipuiţi că bietul viitor senator nu a luat şi ţepe în nobila lui activitate filantropică de înzestrat nonprofit domiciliul personal. Numai că ţeapa i-a fost trasă de un silvicultor austriac, Karl Luftinger, care şi-a închipuit că Flutur chiar are scopuri umanitare, aşa că a început să-l inunde cu cutii şi saci cu îmbrăcăminte, încălţăminte, garnituri de perdele, cu landouri, biciclete, schiuri, maşini de cusut etc., inclusiv... borcane goale. Şi-o fi închipuit bietul om că în România Gurii Humorului bântuie o sărăcie atât de cruntă, încât e musai să adune grabnic cât mai multă îmbrăcămite, încălţăminte, lenjerie, materiale textile, stofe, umbrele, borcane goale şi iar borcane, başca niscaiva pachete cu cărţi (că doar şi-o fi închipuit bietul om că, de atâta sărăcie, humorenii or fi devenit analfabeţi).

Cu toate aceste vechituri, chiar dacă au fost dăruite cu generozitate, Flutur nu avea ce face, aşa că s-a văzut obligat la a fi caritabil, împrăştiindu-le la întâmplare. Ce om şi austriacul ăsta! Să nu trimită şi el o maşină, o mobilă adevărată, o combină muzicală, un frigider sau măcar un televizor!

Întâmplarea e tragică. În generozitatea lui reală, austriacul Karl Luftinger aduna lucruri inutile din Austria pentru a le trimite în fosta provincie austriacă Bukowina, presupus ajunsă în pragul disperării. Ce prejudiciu real i s-a adus Bucovinei prin această propagandă austriacă, determinată de un scop generos, dar provocată de lăcomiile lui Gheorghe Flutur, lesne ne putem închipui. Flutur nu a izbutit, totuşi, să se îmbogăţească şi pe seama Austriei (ceea ce, pe baza unei complicităţi, a reuşit în Germania), chiar dacă a sacrificat pentru asta demnitatea reală a unei inegalabile provincii româneşti.

Prin biografia ascunsă a cerşetorului european Gheorghe Flutur defilează tot felul de maşini, inclusiv un Volvo Combi de 4.486 dolari, cu care a adus din Europa un televizor, o maşină de cusut, un aspirator, o combină muzicală etc., în 8 ianuarie 1996, când începea acţiunea pseudoumanitară de mobilare şi dotare a uriaşului căsoi, construit din leafă bugetară, pe două parcele ale statului român (pe grădina cumpărată are anexele).

Traficul cu maşini vechi, înregistrate şi înmatriculate pe fundaţie (ulterioare modificări duc şi la falsificări ale anului de fabricaţie), începe în 1996, când, pe lângă maşina Volvo pomenită, Flutur mai aduce 3 autoturisme VW Golf, un VW Polo, un VW Bus, un VW T238 şi un VW T245. În 1997, mai aduce un VW T255, un Opel Kadet şi un VW Diesel, plus alte două VW-uri, donaţie pentru sine. Un autoturism a fost "donat", iar celelalte 9, "cu valoarea de inventar de 73.069 mii lei" (cam 300 dolari maşina!) sunt menţinute în "patrimoniu" pentru a efectua... curse gratuite în favoarea nefericiţilor soarte. Flutur nu a avut niciodată angajat un şofer la fundaţie, aşa că, în perioada 1996-2000, cât a fost mare ştab silvic, nimeni nu putea presta astfel de servicii "caritabile".

Toate "donaţiile" nemţeşti provin de la un oarecare Rudolf Wojcicki, care adună maşini uzate de prin Germania, inclusiv de la emigranţi arabi, şi le "dăruieşte", invariabil şi exlusiv, suportând şi

cheltuielile de transport, fundaţiei "Sylvana". Fără îndoială, şi neamţul Wojcicki face propagandă de genul "Ajutaţi săraca provincie Bukowina din Romania!", deşi ajutată nu este o provincie românească, ci numai situaţia materială a lui Gheorghe Flutur.

Din 19 noiembrie 1998, când bunăstarea ieşită din comun a bugetarului Gheorghe Flutur deja bătea la ochi, Wojcicki se revendică, în actele de donaţie, drept cumnatul lui Gheorghe Flutur. În această calitate reală sau imaginată, neamţul îi "donează" lui Flutur un autoturism VW Combi, cu Euro 2, fabricat în 1993, valoarea donaţiei fiind de 15.000 DM. Peste numai 6 zile, "cumnatul" german plusează cu un autoturism identic, fabricat în 1989, în valoare de 8.700 DM, apoi, pentru că i se pare că un dar de doar 23.700 DM n-ar fi pe potriva unui vest-european, Wojcicki menţionează: "Şi totodată donez cumnatului meu, Flutur Gheorghe şi familiei sale, suma de 10.000 DM în numerar". O ditamai donaţia de 33.700 DM, care stă cireaşă pe tort peste donaţiile de vreo 50.000 DM făcute "Sylvaniei" lui Flutur. Să juri că "cumnatul" lui Flutur este un magnat de talia lui I.G. Farben, dacă-şi permite să fie atât de generos!

Dar asta nu are importanţă. Ceea ce trebuie reţinut este că Gheorghe Flutur, senator în România, se transformă, în Europa, într-un jalnic cerşetor. Chiar dacă ar dărui maşinile din "patrimoniul fundaţiei" (fundaţia a cesionat-o în 2000, maşinile şi mobilierul, nu) unor familii nevoiaşe, care să-şi asigure cele necesare traiului din taximetrie sau din transport mărfuri (camionul, bus-ul), prejudiciul moral adus Bucovinei rămâne. Datorită lui Flutur, prin Germania şi prin Austria se cerşeşte "pentru Bukowina", iar ticăloşia aceasta ne afectează pe toţi, chiar dacă nu sunt mulţi cei cărora să le şi pese .

Un peşcheş de 1.787.908.999 lei

Gheorghe Flutur a fost cercetat şi scos basma curată din dosarul penal nr. 377/P/2001, datorită statutului de fruntaş al „hărţuitei" opoziţii democratice, de către Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie. Contactul cu toleranta justiţie... politică îl datorează vânzării, în 1999, a unui activ de peste 2 miliarde lei (Centrul de fructe Vatra Dornei) cu

doar 250 milioane lei (16.666 dolari, la cursul vremii), deci cu preţul unei garsoniere confort II, din care se scad 50 milioane, preţul... evaluării. A cauzat Direcţiei Silvice Suceava un prejudiciu de 1.787.908.999 lei, conform raportului de expertiză contabilă semnat de Prof. Univ. dr. Rusalim Petriş. Activul a fost vândut cu ignorarea prevederilor Ordinului nr. 3246/99 al RNP, prevederi prin care se interzicea scoaterea la vânzare a obiectivelor la care s-au făcut investiţii după 1990. Gheorghe Flutur, prin Memoriul de prezentare, înregistrat cu nr. 11696/99, făcea „expres precizarea că în perioada 1990-1999 nu s-au executat lucrări de investiţii la acest obiectiv", deşi se făcuseră investiţii de 34.035 dolari, ultima în anul 1994. Şi mai interesant este că majoritatea acestor investiţii „privesc dotarea Atelierului de tâmplărie, care a luat fiinţă în a doua jumătate a anului 1993 şi unde se confecţionau: uşi, geamuri etc., necesare ocoalelor silvice, precum şi panouri de propagandă silvică". Fiind vorba de un atelier practic nou, acesta nu putea fi vândut împreună cu clădirea administrativă, ateliere, magazii, cameră de frig şi un teren întins, situat în zona centrală a oraşului Vatra Dornei, cu pagubă pentru stat de aproape două miliarde lei. Numai că apostolul proprietăţii private nu se putea dezminţi: piardă statul oricât, că nu-i nici o pagubă dacă tot cu atât se îmbogăţeşte simpaticul cetăţean privat, iar senatorul vicepreşedinte PNL dobândeşte, cu modestie, o avere de miliarde, pe care o tot subevaluează enorm de fiecare dată când trebuie să plătească statului taxe sau impozite.

Hăituind călugări şi râvnindu-le averile

Dacă tot a văzut că poate păgubi statul de două loturi orăşeneşti de casă şi de tot felul de taxe şi impozite aferente unei averi personale de circa 7, 44 miliarde lei, fără ca statul să-l ia de guler cu mâna Justiţiei, Gheorghe Flutur a prins curaj şi s-a lăcomit la mai mult, adică la 192 mii hectare de pădure, la 20 mii hectare pământ arabil şi la mai toate clădirile vechi din judeţ (Băile din Vatra Dornei, mine, fabrici, clădirea Liceului „Ştefan cel Mare" din Suceava etc.), pe care să le „administreze" împreună cu alţi 26 de camarazi, excluzând Arhiepiscopia Sucevei şi Rădăuţilor dintre îndreptăţiţii la reparaţii materiale (Arhiepiscopia nu a revendicat nimic în justiţie şi nici nu face parte din Fundaţia „Fondul

Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei", deşi unii clerici, alături de mireni de teapa lui Gheorghe Flutur s-au înghesuit la pleaşcă), dar folosind demagogic numele Bisericii şi al credinţei strămoşeşti în rezolvarea intereselor lui de gaşcă mereu pregătită să prospere pe seama fraierilor şi a statului.

Dacă va izbuti să aburească Justiţia românească în continuare, satele din Obcini îşi vor pierde pădurile obşteşti, iar satele de podiş ale Bucovinei istorice şi sutele de hectare de pământ arabil primite prin reformele agrare de după 1926 încoace.

Problemele Bisericii, la fel ca şi problemele bucovinenilor, reprezintă doar un pretext pentru interesele personale ale lăcomosului vicepreşedintele PNL. O dovadă o reprezintă şi faptul că Gheorghe Flutur a fost singurul şef de ocol silvic din perioada comunistă şi post-comunistă care a iniţiat un dosar penal împotriva unor călugări care, pentru că degerau de frig, au tăiat nişte copaci, aducând statului, în toamna anului 1992, un prejudiciu de... 89.208 lei. Călugării de la Schitul Sfânta Treime din Capu-Cîmpului au tăiat lemnul de foc în perioada 1-14 septembrie 1992, lemnul de foc le-a fost confiscat în pragul iernii, iar în 2 februarie 1993 Gheorghe Flutur a sesizat Procuratura Suceava asupra "infracţiunii silvice, faptă prevăzută şi pedepsită de Art. 30 Legea 2/87". În 29.10.1993, Procuratura Suceava a înaintat Dosarul penal nr. P/389942/14.07.1993 "la serviciu cercetări penale din cadrul IJP Suceava pe baza de concluzii pentru continuarea cercetărilor". Vreme de zece ani au tot fost cercetaţi călugării de la Schitul Sfânta Treime din Capu-Cîmpului pentru un prejudiciu silvic de... 89.208 lei, fiind denunţaţi de acelaşi Gheorghe Flutur care avea să aducă Direcţiei Silvice un prejudiciu de 1.787.908.999 lei. De la bieţii sihaştri s-a recuperat prejudiciul (şi lemnul, şi contravaloarea lui), dar de la vicepreşedintele PNL nu. Că doar n-o să hărţuiască procurorii un tribun al opoziţiei democratice de talia lui Gheorghe Flutur, riscând enervarea Europei (Dovezi, fotocopiile de la baza paginii).

Notă: fotocopiile sunt reproduse în depunerile de documente din filele prezentate ca atare.

Flutur „mimând stoparea migraţiei parlamentare"

¤ *„Vicepreşedintele PNL, senatorul Gheorghe Flutur, a apreciat, sâmbătă, că PSD şi Guvernul nu doresc cu adevărat stoparea migraţiei parlamentare şi doar „mimează" că vor să facă ceva util pentru democraţie, ca şi în cazul votului uninominal*" (Gardianul, 19.04.2004).

În tot ce face, Gheorghe Flutur doar "mimează", adică încearcă să tragă lumea pe sfoară. Mai nou, se arată drept aprig partizan al stopării migraţiei politice. Câtă sinceritate este în acest demers o demonstrează faptele. Adică nici o "achiziţie" PNL, ajunsă într-o funcţie pe lista altui partid, n-a fost pusă să-şi dea demisia. Astfel, viceprimarul Sucevei Corneliu Vornicu, votat de electoratul PRM, a devenit, printr-un "transfer" păgubos pentru Vornicu, viceprimar PNL. La fel s-a întâmplat şi cu consilierii judeţeni Dârja şi Burduja, aleşi pe listele PRM, "achiziţionaţi", pe perioada mandatului, de PNL, apoi traşi pe linie moartă. Orest Onofrei, consilier judeţean PNŢCD, a fost, de asemeni, înregimentat în PNL, fără să i se ceară să demisioneze din funcţia de consilier judeţean, caz în care funcţia ar fi revenit unui membru fidel al PNŢCD.

Pe vremea când era ţărănist, dar deja contaminat de demagogie penelistă, Orest Onofrei perora, în "Monitorul de Suceava" din 23.07.1999, pg. 5A: "Există suficienţi de mulţi oameni (alt agramat!) aşa zişi politici care sunt mereu pe fază. Simt de unde bate vântul. Un fel de piraţi politici, care n-au prea multe probleme de conştiinţă dacă barca lor se scufundă să aleagă alta în pânza căreia simt că bate un vânt bun".

De fapt, asta a şi devenit, în judeţul nostru, PNL, o corabie cu aparent vânt bun în pânze, în care s-au cuibărit tot felul de "piraţi politici", unul mai neliberal decât celălalt, dar care, beneficiind de oblăduirea securiştilor de la vârf, au îmbrâncit cât colo pe vechii şi autenticii liberali, cu gândul numai la ciolanul care le-ar putea pica, prin voia electoratului intoxicat cu lozinci, în apucătoarele lor lăcomoase.



FILELE 5P – 5 pg. A4
Plângeri penale împotriva lui Flutur şi Cozgarea

„Către

Înalta Curte de Justiţie şi Casaţie

Plângere penală prealabilă

Subsemnatul **Drăguşanul Ion**, domiciliat în municipiul Suceava (...) administrator al SC Press Bucovina SA din Suceava şi al editurii „Bucovina viitoare", care aparţine respectivei societăţi cu NIRC J33/640/97, CF 9876730, **chem în judecată**, în numele SC Press Bucovina SA Suceava şi în numele meu, **pe** senatorul de Suceava **Flutur Gheorghe**, domiciliat în oraşul Gura Humorului, str. Sf. Maria, nr. 11, judeţul Suceava, pentru **săvârşirea infracţiunilor prevăzute de Art. 208, 209** (alin. „a" şi „i") şi **298** (alin. 2) **Cod Penal**.

ÎN FAPT

Cu 6 zile înainte de a fi ridicat din tipografie şi cu 10 zile înainte de a se începe difuzarea unui produs media al SC Press Bucovina SA Suceava, senatorul Gheorghe Flutur „a prezentat, ieri (5 noiembrie – n.n.), în cadrul unei conferinţe de presă, o publicaţie editată la una dintre tipografiile sucevene sub numele D'Ai lu' Păcală" (**Proba 1**, Obiectiv de Suceava din 6.11.2004, pg. 6A, rândurile 1-2) şi „a criticat vineri, într-o conferinţă de presă, gestul PSD-ului de a scoate pe piaţă „o fiţuică" prin care" etc. (**Proba 2**, Monitorul de Suceava din 8.11.2004, pg. 4, rândurile 1-3).

Cum revista-pamflet „D'Ai lu' Păcală" (**Proba 3**, „D'Ai lu' Păcală", caseta tehnică din pg. 1, stânga, sus, lângă titlu), editată de Press Bucovina SA, „scrisă şi asumată de Ion Drăguşanul", a fost ridicată din

tipografia Muşatinii SA Suceava abia în data de 11.11.2004, cu avizul de însoţire a mărfii nr. 8463675 (**Proba 4**), difuzarea celor 100.000 exemplare ale revistei urmând să se facă abia în săptămâna 15-22 noiembrie 2004, rezultă că senatorul Gheorghe Flutur, fie singur, fie în complicitate, a sustras exemplarele de revistă pe care le-a prezentat presei, săvârşind **infracţiunile prevăzute de Art. 208** şi **209** (alin. „a" şi „i") Cod Penal, respectiv infracţiunile de furt şi furt calificat, care se pedepsesc cu „închisoare de la unu la 12 ani" şi, respectiv, „cu închisoare de la 3 la 15 ani". Atenţionez că infracţiunea de furt, indiferent de valoarea produsului furat, tot infracţiune de furt se numeşte, iar eventuala, de fapt probabila, complicitate (a unui tipograf corupt sau cu anume simpatii politice) încadrează respectiva infracţiune la aliniatele „a" şi „i" al Art. 209, furt calificat.

Divulgarea secretului economic, infracţiune prevăzută de **aliniatul 2 al Art. 298 Cod Penal**, sancţionată cu „închisoare de la 6 luni la 5 ani", se probează prin prezentarea revistei „D'Ai lu' Păcală" în conferinţa de presă din 5 noiembrie 2004, deci cu 6 zile înainte de a fi ridicată din tipografie şi cu 10 zile înainte de a se fi început difuzarea, când s-a încercat compromiterea ei prin:

1. deturnarea calomnioasă de proprietar, în condiţiile în care în caseta tehnică sunt menţionaţi editorul, tipografia, autorul şi tirajul: „Este o fiţuică pe care PSD a pregătit-o pentru lupta politică" (**Proba 1**, Obiectiv de Suceava din 6.11.2004, pg. 6A, rândul 6), „Vicepreşedintele PNL, senatorul Gheorghe Flutur, a criticat vineri, într-o conferinţă de presă, gestul PSD-ului de a scoate pe piaţă „o fiţuică" prin care s-au lansat „atacuri murdare" la adresa candidaţilor" (**Proba 2**, Monitorul de Suceava, pg. 4, rândurile 1-3);

2. catalogarea revistei drept „fiţuică" prin care se declanşează „atacuri murdare", „mizerii", „mafie comunistă" etc. (**Proba 1** şi **Proba 2**), cu scopul compromiterii anticipative a unui produs al firmei Press Bucovina SA;

3. prezentarea unei reviste (sustrase) cu şase zile înainte de a fi ridicată din tipografie şi cu zece zile înainte de a fi scoasă oficial pe piaţă înseamnă, în fond, divulgare de secret economic, soldată cu pierderi

economice pe care urmează să le evaluăm în perioada următoare.

Cum revista-pamflet „D'Ai lu' Păcală" prezintă, în fotocopii, documente care probează corupţia de care se face responsabil Flutur Gheorghe, solicit şi autosesizarea organelor competente ale statului, obligându-mă să pun la dispoziţie, dacă mi se vor cere, xerox-urile tuturor documentelor pe care le deţin, inclusiv ale celor prezentate în paginile revistei.

Eventualele pretenţii civile le voi formula după evaluarea pierderilor pricinuite de divulgarea secretului economic al firmei SC Press Bucovina SA Suceava.

15.11.2004 Drăguşanul Ion".

„Către

Curtea de Apel Suceava

Subsemnatul **Drăguşanul Ion**, domiciliat în municipiul Suceava (...), administrator al SC Press Bucovina SA din Suceava şi coordonator al editurii „Bucovina viitoare", care aparţine respectivei societăţi cu NIRC J33/640/97, CF 9876730, în temeiul art. 278 (1) Cod Penal, **nemulţumit de modul cum s-a soluţionat plângerea iniţială de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava** (Dosar nr. 187/II/2/2005), **chem în judecată pe judecătorul COZGAREA BOGDAN**, Preşedintele Biroului electoral de circumscripţie nr. 35 Suceava, pentru **săvârşirea infracţiunilor prevăzute de Art. 315** (alin. 1 şi 2), **Art. 316** (alin. 2) şi **Art. 206** Cod Penal, abuzuri săvârşite în scopul îngrădirii dreptului constituţional la libertatea de expresie, drept consfinţit şi de **art. 10** al CEDO.

ÎN FAPT

Prin Hotărârea nr. 12 din 23.11.2004, judecătorul Cozgarea Bogdan a legalizat, prin semnătură de preşedinte şi prin ştampilă, un act abuziv,

constând în obligarea SC PressBucovina SA Suceava „să retragă tirajul ziarlui „D'Ai lu' Păcală" de pe piaţă şi să întrerupă orice activitate de difuzare a acestuia dacă mai există exemplare nedistribuite".

Revista „D'Ai lu' Păcală" nu este un material electoral, ci o publicaţie liberă, aflată în stadiul de promovare. Conţine epigrame, colaje caricaturale într-o tehnică nouă şi pamflete în care sunt vizate şi demonstrate anumite acte de corupţie. În cazul în care un personaj de presă se simte calomniat sau insultat, el are dreptul legal de a se adresa instanţelor de judecată, care vor constata dacă un anume material este sau nu este calomnios.

Substituindu-se Justiţiei Române, judecătorul Cozgarea Bogdan, Preşedintele Circumscripţiei electorale nr. 35 Suceava, preia şi legitimează următoarele formulări abuzive:

¤ Că în ziar „se aduc acuzaţii cu caracter calomnios Alianţei Dreptate şi Adevăr PNL-PD Suceava, şi candidaţilor acesteia pentru alegerile din 28.11.2004". Să nu ştie, oare, domnul judecător că infracţiunea de calomnie poate fi săvârşită doar în dauna persoanelor, nu şi în dauna alianţelor, şi că numai instanţele de judecată legal sesizate constată săvârşirea sau nesăvârşirea infracţiunii de calomnie?

¤ „Biroul Electoral de Circumscripţie nr. 35 Suceava constată următoarele: / Într-adevăr în ziarul „D'Ai lu' Păcală" semnat de Ion Drăguşanul, apar articole calomnioase". Ce instanţă s-a pronunţat asupra săvârşirii acestui delict de presă pentru ca domnul judecător, preşedinte de circumscripţie, să poată legitima o astfel de afirmaţie? Iar un articol presupus calomnios nu poate cataloga o publicaţie ca fiind calomnioasă şi, de aceea, interzisă de la difuzare.

¤ „Acelaşi articole sunt reiterate, sub semnătura aceluiaşi autor în ziarul „Obiectiv de Suceava din 22.11.2004". Precizez că în „Obiectiv" nu a fost publicat „acelaşi articole", ci un alt material de presă, pe care eu l-am trimis prin poşta electronică tuturor ziarelor sucevene.

Toate materialele mele de presă reprezintă convingerile mele, opiniile mele personale. Ele pot fi de folos, dacă sunt publicate, tuturor partidelor politice înscrise în competiţie, inclusiv Alianţei DA, dacă Alianţa chiar ţine să avem, în viitor, „un parlament curat". Eu nu am negociat cu nici un partid... opiniile mele, dovadă fiind şi faptul că în

săptămânalul „Jupânu'" public, număr de număr, materiale dure şi la adresa unor lideri politici din PSD şi PRM, cele mai recente personaje de presă arătate cu degetul în „Jupânu'" pentru fapte care consider că nu le fac cinste fiind pesediştii Adrian Năstase, Octav Cozmâncă, Eugen Bejinariu şi Ioan Stan. Hotărăşte, oare, domnul judecător Cozgarea şi interzicerea săptămânalului „Jupânu'", dar şi a cotidianului „Obiectiv de Suceava", în care „acelaşi articole sunt reiterate"?

Păcat că nu-l pot chema în judecată pe domnul judecător şi pentru prejudicierea limbii române prin agramatisme publice de genul „acelaşi... sunt reiterate", „în care apare referiri" etc.

Hotărârea nr. 12 din 23.11.2004 are, ca fundament, încă un abuz al domnului judecător Cozgarea Bogdan: pârâtul, adică subsemnatul, a fost privat de dreptul de a-şi apăra cauza. Fără să fiu invitat pentru a expune punctul meu de vedere şi punctul de vedere al SC PressBucovina SA Suceava, pe care o administrez, judecătorul Cozgarea Bogdan a interzis o revistă liberă, editată de o anume persoană juridică, o firmă care a plătit costuri tipografice. Dar, pentru prejudiciile economice aduse firmei, o să mă adresez instanţei cu o altă plângere.

În ceea ce priveşte săvârşirea infracţiunii de calomnie, prevăzută de Art. 206 Cod Penal, rog pârâtul să demonstreze următoarele afirmaţii, pe care eu le pot demonstra ca fiind neadevărate şi care, dacă ar fi adevărate, mi-ar ştirbi reputaţia de publicist şi scriitor:

¤ „Într-adevăr în ziarul „D'Ai lu' Păcală" semnat de Ion Drăguşanul, apar articole calomnioase la adresa candidaţilor Alianţei Dreptate şi Adevăr PNL-PD" . Care este sentinţa judecătorească sau decizia penală definitivă prin care s-a stabilit că unele articole ar fi calomnioase?

¤ afirmaţia că spaţiul publicitar ocupat de articolul incriminat a fost „achitat de către PSD Suceava". Menţionez că pot proba cu factură şi chitanţă că eu am achitat, după negociere, contravaloarea spaţiului, deşi Romulus Nicolae, care încercase să obţină nişte bani de la PSD, era de acord să mi-l ofere gratuit. Pentru că materialul incriminat, deci „prezumtiv vinovat", fusese trimis celor trei redacţii de cotidiene sucevene, dar publicat numai de „Obiectiv". Dacă ar fi existat o ofertă publicitară anterioară, îl publicau toate trei

Anexez la prezenta plângere copia Hotărârii nr. 12 din 23.11.2004.
Cu consideraţie,
Drăguşanul Ion".

FILELE 6P – 2 pg. A4

BEJ interzice revista; revendicările lui Flutur

„Obiectiv de Suceava, 23.11.2004:

BEC Suceava a somat Uniunea Naţionala PSD-PUR să stopeze distribuirea ziarului "D'ai lu' Pacala"

Biroul Electoral de Circumscripţie Suceava a somat Uniunea Naţională PSD-PUR să stopeze distribuirea ziarului „D'ai lu' Păcală", pe motiv că în paginile acestei publicaţii ar fi apărut articole calomnioase la adresa candidaţilor Alianţei D.A. (PNL-PD). De asemenea, conform hotărîrii, membrii Biroului au decis să oblige Editura D'Alianza Press Bucovina SA şi Tipografia Muşatinii SA „să retragă de pe piaţă tirajul ziarului şi să întrerupă orice activitate de difuzare a acestuia dacă mai există exemplare nedistribuite" şi au sesizat Inspectoratul Judeţean de Poliţie Suceava „în vederea constatării contravenţiei prevăzute de art. 97 lit. (k) din Legea 373/2004 şi sancţionarea persoanelor vinovate de distribuirea ziarului.

„Prin sesizarea Alianţei Dreptate şi Adevăr PNL-PD , înregistrată la Biroul Electoral de Circumscripţie nr. 35 Suceava sub nr.6 din 21.11.2004, se arată că în data de 21 noiembrie 2004 a fost difuzat un ziar, editat de Editura D'Aliantza PRESS BUCOVINA SA, tipărit de tipografia Muşatinii SA, prin care se aduc acuzaţii cu caracter calomnios Alianţei Dreptate şi Adevăr PNL-PD Suceava şi candidaţilor acesteia pentru alegerile din 28.11.2004. Se susţine că respectivul ziar a fost difuzat electoratului de pe raza comunei Moldoviţa, judeţul Suceava, de către membri ai Uniunii Naţionale PSD-PUR. Petenta consideră că s-au încălcat art. 97 lit. (k), din Legea 373/2004. În dovedirea sesizării s-a depus în original ziarul arătat mai sus. Prin precizările din 23.11.2004 se arată că în ziua de 22.11.2004 în cotidianul „Obiectiv de Suceava" a apărut un articol intitulat. S-a mai precizat că articolul din 22.11.2004 a fost comandat şi plătit de către PSD Suceava. S-a completat probatoriul cu copii ale ziarului , adresa nr.92 din 22.11.2004 a editurii SC XXL Media SRL, precum şi declaraţiile olografe date de Loba Vasile şi Matiasevici Ştefan. Analizînd sesizarea de faţă Biroul Electoral de Circumscripţie nr.35 Suceava constată următoarele: Într-adevăr în ziarul, semnat de Ion Drăguşanul, apar articole calomnioase la adresa candidaţilor Alianţei Dreptate şi Adevăr PNL-PD Suceava la alegerile generale, prin acuzaţii aduse acestor candidaţi, în ce priveşte săvîrşirea unor infracţiuni. Aceleaşi articole sînt reiterate sub semnătura aceluiaşi autor în ziarul din 22.11.2004. Potrivit adresei nr.92 din 22.11.2004 a editurii SC XXL Media SRL, articolul din 22.11.2004 s-a publicat în regim de publicitate, spaţiul aferent fiind comandat şi achitat de către PSD Suceava. Biroul Electoral de Circumscriptie mai constată că în declaraţiile olografe ale numiţilor Loba Vasile şi Matiasevici Ştefan, aceştia arată că în data de 21.11.2040 ziarul"...

NOTĂ: În ediţia electronică lipseşte continuarea articolului, dar proba este dată de primele paragrafe.

FILELE 7P – 10 pg. A4
Replicile lui Onofrei la sesizarea primită

„Prefectul de Suceava a cerut Oficiului de Cadastru verificarea situaţiei funciare a ministrului Agriculturii

Asta după ce la Prefectură a fost înregistrată o sesizare depusă de jurnalistul sucevean Ion Drăguşanul

Prefectul de Suceava, liberalul Orest Onofrei (foto), a cerut noului director interimar al Oficiului Judeţean de Cadastru şi Publicitate Imobiliară să verifice situaţia funciară a ministrului liberal al Agriculturii, Gheorghe Flutur(foto), de loc din Gura Humorului, după ce a primit o sesizare din partea unui jurnalist local. În timpul campaniilor electorale de la alegerile locale şi generale de anul trecut ziaristul respectiv a publicat în presa locală mai multe articole în regim de publicitate în care senatorul Flutur era acuzat că ar deţine ilegal terenuri în localitatea suceveană, articole în spatele cărora sînt bănuiţi că ar fi stat cei de la PSD. Flutur a fost acuzat de evaziune fiscală pentru că nu a plătit taxe şi impozite pe terenurile pe care nu le-ar fi declarat la fisc. La vremea respectivă, senatorul liberal a negat acuzele apărute în presă. Mai mult, el a deschis acţiune în instanţă împotriva jurnalistului care a semnat articolele considerate calomniatoare. „Am primit o sesizare de la mereu petiţionarul Drăguşanul să verificăm situaţia funciară a domnului ministru Flutur şi cu siguranţă o vom face şi vom da răspunsul cuvenit acelei sesizări", a declarat Onofrei. Potrivit declaraţiei de avere publicată pe site-ul Guvernului, ministrul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării rurale, Gheorghe Flutur, are în proprietate 1,2 hectare de teren agricol şi 0,46 hectare de teren în intravilan. De asemenea, el deţine două case cu o suprafaţă totală de 250 de metri pătraţi şi o valoare de 1,9 miliarde de lei. Ministrul mai precizează că cele două maşini ale familiei Flutur sînt

primite de la cumnata sa, care locuieşte în Germania. Tot în declaraţia de avere, Gheorghe Flutur arată că nu este acţionar sau asociat la nici o societate comercială. În acelaşi timp, ministrul sucevean face precizarea că fiul său şi-a cumpărat o garsonieră (**Tudor IONESCU, Dan COMAN**. „Monitorul de Suceava").

"Dreptul la replică

Pe Onofrei nu-l interesează proprietăţile statului, că doar pâinea şi cuţitul puterii se află în mâinile lui Gheorghe Flutur

Transformând într-un caz public o corespondenţă privată (un memoriu adresat instituţiei Prefectului), Orest Onofrei încalcă cu nonşalanţă prevederile aliniatului 2 al Art. 212 Cod Penal şi, simultan, manifestă un dezinteres revoltător faţă de proprietăţile statului care-l plăteşte cu peste 30 milioane lei pe lună.

Pe mine nu mă interesează proprietăţile lui Flutur, dobândite în anii 1990-1991, şi nu „înainte de 1989", cum susţine prefectul, ci doar cele două parcele ale statului român, 423/1 şi 423/2, în suprafaţă de 178 mp, ambele situate în Gura Humorului, provenite din CF nr. 359, transcrise în CF nr. 3120 şi, respectiv, CF nr. 3119 ale comunei cadastrale Gura Humorului şi dispărute fără urmă. Că „plusul" constatat în perimetrul funciar al lui Flutur Gheorghe coincide cu minusul din proprietatea statului, asta-i altă problemă, pe care o vor cerceta, probabil, organele abilitate ale statului, pe care mă angajez (pe cuvântul meu de fost pionier şi atât) să le sesizez.

Cât despre „hotărârea judecătorească definitivă", aceasta se referă doar la o cerere de constatare vânzare şi intabulare", admisă unilateral de instanţă, în condiţiile în care Primăria oraşului Gura Humorului, deşi sesizată, a refuzat să revendice proprietăţile statului pe care le are în administraţie. Sentinţa aceasta, în fond, probează corupţie şi nu legalitate, din moment ce, la baza pronunţării, n-au stat documente, ci nişte falsuri ordinare, fabricate de un inginer humorean (probă ignorată şi de primarul

Ursaciuc, şi de prefectul Onofrei, că doar pâinea şi cuţitul puterii se află în mâinile viceliberului naţional Gheorghe Flutur).

Înţeleg statutul de slujitor disciplinat al ştabului în teritoriu, pe care şi-l asumă Onofrei, dar îi resping criticile „privind modul în care jurnalistul a obţinut documentelor", precizând că nici o lege nu-mi interzice „metodele" şi obţinerea de documente care să probeze corupţia unor personaje politice, în schimb pe domnia sa Legea îl obligă să nu ignore astfel de documente, chiar şi atunci când îi sunt puse la dispoziţie de un ziarist.

Ion DRĂGUŞANUL".

„PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA SUCEAVA

Subsemnatul DRĂGUŞANUL ION, domiciliat în Suceava (...), formulez prezenta

PLÂNGERE PENALĂ PREALABILĂ

împotriva făptuitorului ONOFREI OREST, funcţionar guvernamental, prefect al judeţului Suceava, pe care vă rog să-l citaţi pe adresa Prefecturii Suceava, str. Ştefan cel Mare nr. 36, pentru săvârşirea, din ipostaza funcţiei în care a fost numit pe criterii politice, a infracţiunilor prevăzute de art. 195, 206, 246, 248 şi 263 Cod Penal.

MOTIVE:

În fapt, constatând că demersurile mele jurnalistice pentru recuperarea a două loturi urbane ale statului român de la politicianul Flutur Gheorghe, care şi le-a însuşit necuvenit, nu s-au finalizat în nici un fel, am dat crezare declaraţiilor de presă ale noului prefect al judeţului („Indiferent cât de mare va fi persoana anchetată, indiferent că e la un partid sau altul, dosarul nu va suferi imixtiunea prefectului" – PROBE: FILELE 1P, 2 pg., pg. 1, alin. 3) şi, în data de 13.01.2005, am înregistrat

la Prefectura Judeţului Suceava, serviciul „intrare petiţii", un memoriu, deci o corespondenţă privată, sub nr. 47/P (PROBE: Filele 1P, 2 pg.), la care anexasem şi documentele care probau adevărul celor susţinute în petiţie (PROBE: FILELE 2P, 6 pg.). Prefectul, în loc să înainteze memoriul şi probele organelor abilitate, inclusiv Oficiului de Cadastru, care să verifice veridicitatea acuzelor, a preferat să se poarte discreţionar, săvârşind următoarele încălcări ale cerinţelor legii:

Divulgarea secretului corespondenţei: Prefectul Onofrei Orest a divulgat secretul corespondenţei, imediat ce a intrat în posesia memoriului, în cotidianul „Monitorul de Suceava" apărând articolele „Prefectul de Suceava a cerut Oficiului de Cadastru verificarea situaţiei funciare a ministrului Agriculturii / Asta după ce la Prefectură a fost înregistrată o sesizare depusă de jurnalistul sucevean Ion Drăguşanul" şi „Prefectul de Suceava a dat lămuriri cu privire la situaţia funciară a ministrului Agriculturii" (PROBE: FILELE 3P, 3 pg.), încălcând, astfel, cerinţele art. 195 Cod Penal, în care se spune:

„Art. 195. - Deschiderea unei corespondenţe adresate altuia ori interceptarea unei convorbiri sau comunicări efectuate prin telefon, telegraf sau prin alte mijloace de transmitere la distanţă, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. Cu aceeaşi pedepeasă se sancţionează sustragerea, distrugerea sau reţinerea unei corespondenţe, precum şi **divulgarea conţinutului unei corespondenţe**, chiar atunci când a fost trimisă deschisă sau a fost deschisă din greşeală, ori divulgarea conţinutului unei convorbiri sau comunicări interceptate, chiar în cazul în care făptuitorul a luat cunoţtinţă de aceasta din greşeală sau din întâmplare".

În replica adresată ziarului după apariţia primului articol, „Prefectului Onofrei o să-i dau replica în instanţă", îl avertizam pe „garantul legalităţii în teritoriu" că încalcă prevederile legii, dacă face publică o petiţie (PROBE: FILELE 4P, 1 pg.), dar domnia sa a preferat să recidiveze publicistic, fără să-i pese de cerinţele legii.

Calomnia: Cu intenţia de a mă discredita şi de a bagateliza furtul celor două parcele urbane din proprietatea statului român, în favoarea

şefului său politic, Onofrei Orest a făcut următoarele afirmaţii calomnioase:

Cu referire la senatorul Flutur, pe care eu îl acuzasem că a sustras parcelele: „Mai mult, **el a deschis acţiune în instanţă împotriva jurnalistului care a semnat articolele calomniatoare**". Numai că eu n-am fost dat în judecată niciodată de senatorul Flutur pentru activitatea mea jurnalistică. Deci, nici un articol scris de mine nu a fost calomniator. Un articol poate fi numit „calomniator" doar în condiţiile în care există o hotărâre judecătorească prin care se constată săvârşirea infracţiunii prevăzute în art. 206 Cod Penal.

În acelaşi articol („Prefectul de Suceava a cerut Oficiului de cadastru..."), Onofrei Orest mai face următoarea afirmaţie calomnioasă: „Am primit o sesizare de la **mereu petiţionarul Drăguşanul**". Cu excepţia acestui caz, în care am de apărat două proprietăţi ale statului, eu nu am adresat niciodată petiţii instituţiilor statului.

Eu îmi asigur existenţa din scris (ca scriitor şi ca publicist), deci din credibilitate. Prefectul Onofrei, susţinând, într-un ton mereu băşcălios, că aş fi fost dat în judecată pentru nişte articole „calomniatoare", care, de fapt, nici măcar n-au fost contestate în justiţie şi că aş fi „veşnic petiţionar", îmi prejudiciază credibilitatea. Credibilitatea, deci onoarea, nu se poate repara cu bani, aşa că înţeleg să nu mă constitui în parte civilă, solicitând, practic, doar constatarea săvârşirii unor infracţiuni şi, funcţie de gravitate, sancţionarea lor.

Vătămarea intereselor legale: „ Art. 246. - Fapta functionarului public care, în exerciţiul atribuţiilor sale de serviciu, cu ştiinţă, nu îndeplineşte un act ori îl îndeplineşte în mod defectuos şi prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepseste cu închisoare de la 6 luni la 3 ani".

În loc să dea curs normal rezolvării unui memoriu şi să se recupereze două loturi urbane de casă ale statului român, prefectul Onofrei Orest a preferat să-şi salveze şeful politic, chiar cu riscul de a accepta, în articolul care sintetiza o conferinţă de presă şi care a apărut în 25.01.2005 că aş fi avut, pe jumătate, dreptate, în sensul că Flutur, într-adevăr, deţinea o suprafaţă dublă de teren faţă de cea cumpărată şi declarată. Ca publicist

angajat în bătălia reală pentru un parlament curat, eu pot fi nedreptăţit de justiţie, fără voia justiţiei, dacă mi se blochează demersul legal al petiţiei prin blocarea cercetărilor într-un caz sesizat. Sunt lezat şi în ipostaza de persoană care practică o anume meserie, dar şi în cea de om care are opinii, dar şi curajul de a şi le apăra.

Cazul sesizat putea conduce, după cercetarea arhivelor de către specialiştii în cadastru, la recuperarea unui prejudiciu adus statului. În aceste condiţii, sunt îndreptăţit să mă prevalez şi de cerinţele art. 246 şi 248 Cod Penal:

„Art. 248. - Fapta funcţionarului public, care, în exerciţiul atribuţiilor sale de serviciu, cu ştiinţă, nu îndeplineşte un act ori îl îndeplineşte în mod defectuos şi prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei institutii de stat ori al unei alte unităţi din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 263. - Fapta funcţionarului public care, luând cunoştinţă de săvârşirea unei infracţiuni în legătură cu serviciul în cadrul căruia îşi îndeplineşte sarcinile, omite sesizarea de îndată a procurorului sau a organului de urmărire penală, potrivit legii de procedură penală, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 5 ani. Dacă fapta este săvârşită de către un funcţionar public cu atribuţii de conducere sau de control, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 7 ani".

Prefectul Onofrei Orest s-a substituit „unui organ sau... unei instituţii de stat", iar în lipsa unei concluzii a unei cercetări legale şi legitime, obligativitatea sesizării sau nu a „organului de urmărire penală" rezultă pe cale de consecinţă. Două parcele urbane ale statului român au dispărut fără urmă. Cineva (nu neapărat senatorul Flutur Gheorghe) şi le-a însuşit. Cercetările mele jurnalistice conduc spre concluzia că Flutur Gheorghe şi le-ar fi însuşit, dar cercetările unei instituţii specializate puteau conduce spre alte responsabilităţi. Prin blocarea memoriului, prefectul Onofrei Orest a amnistiat, în mod discreţionar, responsabilităţi şi, implicit, a contribuit la păgubirea statului român.

În data de 24.01.2005, când ţinea conferinţa de presă prin care-l scotea basma curată pe Flutur Gheorghe şi lăsa statul român, care-l retribuieşte cu câteva zeci de milioane lei lunar, în veşnică pagubă,

prefectul Onofrei Orest mi-a trimis răspunsul la memoriul 47/P, însoţită de câteva pagini ale unei hotărâri judecătoreşti, pe care eu am socotit-o, în baza probelor pe care le deţin, şi încă o mai socot drept o mostră de corupţie (PROBE: FILELE 5P, 6 pg.).

Am revenit cu un alt memoriu, 187/P din 26.01.2005 (PROBE: FILELE 6P, 2 pg), în care precizam că pe mine nu mă interesează averile lui Flutur, ci „identificarea şi recuperarea parcelelor topo 423/1, în suprafaţă de 100 mp, şi 423/2, în suprafaţă de 178 mp, ambele proprietăţi ale statului român în oraşul Gura Humorului, provenite din Cartea funciară nr. 359 şi transcrise în Cărţile funciare nr. 3120 şi, respectiv, 3119, arhivate la Biroul de Carte Funciară Cîmpulung Moldovenesc. Menţionez că ambele parcele sunt proprietatea statului român, în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat de fostul Notariat de Stat Cîmpulung Moldovenesc, cu nr. 1465/487 din 9.11.1997 şi în baza Deciziilor nr. 174 şi nr. 175 din 6.12.1977 ale fostului Consiliu Popular Gura Humorului".

În sentinţa judecătorească figurează numeroase falsuri, aşa că prefectul ar fi avut obligaţia să sesizeze organele abilitate, inclusiv PNA. În sentinţă se constată (pg. 3) că soţii Flutur „au cumpărat cu contractul de vânzare-cumpărare nr. 1768 din 6 august 1990 şi nr. 1769 din data de 4 septembrie 1991 suprafaţa de 803 mp teren situat în strada Sf. Maria". În cele două contracte se stipulează că au cumpărat o casă cu dependinţele şi „dreptul de folosinţă asupra terenului aferent", respectiv 63/75 părţi din „P.T. Nr. 148 grădină", deci un total de 445 mp. Ilegalităţile sunt multe, toate precizate în cele două memorii, care fac parte din prezenta plângere şi ca probe, dar şi drept conţinut al plângerii prealabile, aşa că nu le mai repet. Menţionez doar „abţinerea" primarului din Gura Humorului, şi el subaltern politic al lui Flutur Gheorghe, care, „cu adresa nr. 6653 din 12 octombrie 2004 nu a ridicat pretenţii în raport cu acţiunea formulată" (pg. 3, jos), deşi fusese sesizat că două loturi de casă ale statului român, administrate de primărie, au dispărut fără urmă.

În fond, prin ridiculizarea petiţiei în presă şi prin neurmarea cercetării normale, care să conducă la o concluzie, indiferent de conţinutul acesteia, prefectul Onofrei Orest a produs „în exerciţiul atribuţiilor sale de serviciu, cu intenţie" sau nu, o neîndeplinire a unui „act sau" l-a

îndeplinit „în mod defectuos şi prin aceasta cauzează o vătămare a intereselor legale" şi ale petiţionarului şi nu numai. În fond, prefectul s-a făcut părtaş la un act de corupţie, alături de ministrul Flutur Gheorghe, de primarul Ursaciuc Marius şi de judecătorul Baboi Gherasim, patru funcţionari ai statului român, plătiţi cu zeci de milioane lunar, punând umărul pentru a păgubi statul de două parcele urbane.

Parcelele acelea au fost ale statului şi încă există. Eu n-am cerut altceva decât identificarea şi recuperarea acelor parcele, dar demersul meu a fost ridiculizat, la ultimul memoriu răspunzându-mi-se, în 1.02.2005, „că nu e normal să polemizăm pe acest subiect. Există o hotărâre judecătorească definitivă în acest caz, dumneavoastră putându-vă adresa altor instanţe" (PROBE: FILELE 7P, 1 pg).

Ceea ce am şi făcut, solicitând acestei instanţe obligarea prefectului la a-şi face datoria legală de a soma instituţiile subordonate să caute cele două parcele ale statului care s-au volatilizat şi să sesizeze instituţiile specializate ale statului asupra infracţiunilor de corupţie care se vor constata. Ca jurnalist, eu am identificat nişte profitori ai unor acte de corupţie şi n-am fost dat în judecată pentru afirmaţiile făcute în articolele publicate. Pot fi şi alţi corupţi, poate exista şi un alt adevăr, dar nici o faţă a adevărului nu poate face abstracţie de cele două parcele ale statului român, care, desigur, nu s-au transformat în meteoriţi şi n-au căzut în cer pentru a se întoarce ca picuri de ploaie care să dubleze suprafaţa de teren cumpărată de politicianul Flutur Gheorghe.

Precizez încă o dată că nu intenţionez să solicit despăgubiri civile, ci doar sancţionarea, conform cerinţelor Legii, a celui numit în funcţia teritorială de „garant al legalităţii" şi care s-a transformat în muşamalizator al realităţii.

Funcţie de evoluţia procesului, mă oblig să vin cu probe suplimentare.

Toate materialele anexate drept probe la prezenta plângere penală prealabilă fac parte integrantă din conţinutul plângerii şi rog să fie considerate ca atare.

17.02.2005 Drăguşanul Ion".

FILELE 8P – 9 pg. A4

Loturi sustrase şi evaziune în Sf. Maria nr. 11

ADASTRALĂ Nr. ______
ABULAR FASCICULA Nr. 359
IA CADASTRALĂ Gura Humorului

Oficiul de cadastru ...
Comuna cad. Gura ...

Plan de situaţie

SCARA 1: 2880

AŞUPRA PARCELELOR Nr. arătate mai jos :

Taxa pentru executarea planului de situaţie s-a achitat cu chitanţa nr. 6931/1 din 02 - VII - 1991

JUDEŢUL SUCEAVA – PREFECTURA – Oficiul de Cadastru şi Organizarea Teritoriului Suceava

N o t ă :

- Parc. nr. 148 grădină din CF. nr. 359 a com.cad Gura Humorului, în suprafaţă de = 530 mp., teren este identică cu terenul prevăzut în certificatel de moştenitor nr. : după defuncţii : Plantus Nichita şi Plantus Rachila, eliberate de către ,Notariatul de Stat local C-lung Moldovenesc.-

Documentul autentic al suprafeţei de 530 mp, pe care urma să o cumpere Flutur, bine delimitată de cele două parcele ale statului.

COM. CAD. Gura Humorului
CORP TABULAR 359
PLANŞA CADASTRALĂ NR. 8 .... PLAN RF LOCAL
PARCELELE NR. 148 cl.

JUDEŢUL SUCEAVA
UTA Gura Humorului
SIRUTA 146598
TRAPEZ L-35-16-B-d-1-III

PLAN DE AMPLASAMENT ŞI DELIMITARE A BUNULUI IMOBIL

Situat în G. Humorului, str. Sf. Maria nr. 11
Proprietar FLUTUR GHEORGHE, G. Humorului, str. Sf. Maria nr. 11

SCARA: 1: 2880 şi 500

Proces verbal de recepţie nr. 3714 din 27.09.2001

Scara 1:500 — Gavrilean Nicolae — Str. Sf. Maria — Flutur Gh. — 148 cl. — Flutur Gh. — 1231 — uliţă – alee — Scara 1:2880

NOTĂ,

- Pe p. f. nr. 148 gr. din CF. 359 a com. cad. G. Humorului se află o casă şi anexe gospodăreşti construite de către FLUTUR GHEORGHE cu autorizaţia de construire nr. 97/5.IX.1991, p. f. nr. 148 gr. transformându-se în p.c. nr. 148.
- P.c. nou formată nr. 148 cu casă şi anexe gospodăreşti în suprafaţă de 445 mp, se identifică cu bunurile imobile proprietatea lui FLUTUR GHEORGHE în baza CVC autentificat sub nr. 1769/11.IX.1991.

SITUAŢIA

STARE VECHE						STARE NOUĂ									
Nr. CF	Nr. parcela	Cat Fol	Suprafaţa Ha	Ari	Mp	Nr. parcela	NUMELE DETINATORULUI	Cat Fol	Suprafaţa Ha	Ari	Mp	TOTAL Ha	Ari	Mp
359	148	gr.		4	45	148	FLUTUR GHEORGHE	cl		4	45		4	45
				4	45								4	45

Localitatea Gura Humorului, la 26.IX.2001 Întocmit: OLARU ION

OFICIUL JUDEŢEAN DE CADASTRU, GEODEZIE ŞI CARTOGRAFIE – CERTIFICAT DE AUTORIZARE Seria SV Nr. 0008 – B.C. OLARU ION

Falsul prin care Flutur, deşi înşfacă de la stat 270 mp teren, are menţionată în situaţia cadastrală o suprafaţă mai mică şi decât cea cumpărată.

FILELE 9P – 2 pg. A4

Grădina, cumpărată în cote indivize

CONTRACT DE VINZARE - CUMPARARE

Subsemnata CRAIOVEANU ARTEMISIA, domiciliată în municipiul Suceava, Aleea 8 Martie, nr. 1, Sc. B, Apt. 7, județul Suceava, mandatară conform procurii autentificate sub nr. 6670 din 2 septemb 1991, la Notariatul județean Suceava, pentru surorile mele: 1). - ASMARANDEI ILEANA, domiciliată în același oraș, str. Ștefan cel Ma nr. 50, Sc. B, Apt. 1, și 2). - MIHAILA MARIA, domiciliată tot în municipiul Suceava, str. Emil Bodnăraș, nr. 381, Sc. B, Apt. 14, vînd în nume propriu și pentru mandantele mele, domnului FLUTUR GHEORGHE, domiciliat în orașul Gura-Humorului, str. Bucovinei, nr. 5, sc. C, Apt. 7, județul Suceava, suprafața de teren grădină aferentă cotei indivize de 63/75 părți (cîte 21/75 pentru fiecare vînzătoare) din P.T. nr. 148 grădină, în suprafață totală de 530 m.p., înscrisă în C.F. nr. 359 a com. cad. Gura-Humorului, teren pe care l-am dobîndit prin moștenire de la părinții noștrii, atît eu cît și mandantele mele, în cotă indiviză de cîte 21/75 părți, conform certificatelo la dosar nr. 165 și 166 din 1 august 1991, ambele emise de Notariatul de stat local Cîmpulung-Mold. - - - - - - - - - - - - - - - -

Actul se încheie în baza autorizației nr. 4616 din 4.IX 1991, emisă de Primăria orașului Gura-Humorului. - - - - - - - -

Prețul acestei vînzări este suma de 5.000 (cincimii) lei achitat în întregime, și împărțit egal între subsemnata vînzătoa și cele două mandante ale mele. - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Terenul se vinde în cota indiviză arătată liber de sarcini, declar că nu a trecut în proprietatea statului, a rămas continuu în stăpînirea mea și a mandantelor mele și garantez pe cumpărător de evicțiune. -

şi parcela statului, pe care Flutur o primeşte în folosinţă, fără să o poată cumpăra, conform contractului de vânzare-cumpărare a casei din str. Sf. Maria

Operat

CONTRACT DE VINZARE-CUMPARARE

Intre subsemnații: soții CRAIOVEANU ION și CRAIOVEANU ARTEMISIA, domiciliați în municipiul Suceava, Aleea 8 Martie, nr. 1, Sc. B, Apt. 7, județul Suceava, în nume propriu și ca mandatar pentru soții ASMARANDEI ILIANA și ASMARANDEI TRAIAN, conform procurii autentificate sub nr. 4602/1990, la Notariatul Județean Suceava, și pentru soții MIHAILA DUMITRU și MIHAILA MARIA, conform procurii autentificate sub nr. 4603/1990, la Notariatul Județean Suceava, în calitate de vînzători și soții FLUTUR GHEORGHE și FLUTUR ELISABETA, domiciliați în orașul Gura-Humorului, str. Unirii, nr. 8, județul Suceava, în calitate de cumpărători, s-a încheiat prezentul contract de vînzare-cumpărare. -

Noi, soții Craioveanu Ion și Craioveanu Artemisia, în nume propriu și ca mandatari pentru soții mandanți arătați mai sus, primii domiciliați în municipiul Suceava, str. Ștefan cel Mare, nr. 50, Sc. B, Apt. 1 și ceilalți domiciliați în același oraș, str. Emil Botnăraș, nr. 21, Sc. B, Apt. 14, județul Suceava, vindem soților Flutur Gheorghe și Flutur Elisabeta, o casă de locuit compusă din trei camere, bucătărie, hol, cămară, verandă, beci, împreună cu toate anexele gospodărești, situate în orașul Gura-Humorului, str. Sfînta Maria nr. 11, județul Suceava și înscrisă în C.F. nr. 3120 a comunei cadastrale Gura-Humorului. Odată cu construcțiile se transmite în patrimoniul cumpărătorilor și dreptul de folosință asupra terenului aferent, identic cu parcela topo nr. 423/1 clădire de 100 m.p., proprietate de stat, înscrisă în C.F. sus arătată, folosință în condițiile prevăzute de legea nr. 4/1973. - - - -

Prețul acestei vînzări este suma de 40.000 lei (patruzecimii), încasată în întregime. -

Actul se încheie în baza autorizației nr. 4831 din 6 august 1990, emisă de Primăria orașului Gura-Humorului, cu condiția ca în caz de reconstrucție să respecte regimul de înălțime și aliere impus. - - - - - - - -

Construcțiile ce se înstrăinează au intrat în proprietatea noastră, vînzători, și cele două familii mandante, în cote indivize de cîte 1/3 pentru fiecare, prin cumpărare, conform contractului autentic nr. 1465/467, din 9 noiembrie 1977, terenul aferent fiindu-ne atribuit în folosință ca urmare a acestui contract prin decizia nr. 174 din 6 decembrie 1977, a organului administrativ local. -

Construcțiile se vînd libere de sarcini, declarăm că nu au trecut în patrimoniul statului, au rămas continuu în stăpînirea noastră, și garantăm pe cumpărători de evicțiune. -

Cumpărătorii intră de fapt și de drept în stăpînirea construcțiilor vîndute, din momentul autentificării acestui contract. - - - - - - - -

Impozitele și taxele aferente sînt achitate la zi, iar de astăzi privesc pe cumpărători, care suport și taxele perfectării acestui contract.

Consimțim la intabularea dreptului de proprietate asupra construcțiilor, pe numele cumpărătorilor. -

Noi, soții Flutur Gheorghe și Flutur Elisabeta, cumpărăm de la soții Craioveanu Ion și Craioveanu Artemisia, și de la cele două familii mandante o casă de locuit și anexele gospodărești, identificate cadastral mai sus, bun comun conform art. 30, din codul familiei, cu prețul și în condițiile prevăzute în acest contract. -

Cunoaștem situația de fapt și de drept a acestor construcții și înțelegem să le dobîndim pe riscul nostru. - - - - - - - - - - - - - - - - -

Redactat și dactilografiat la Notariatul de stat local Cîmpulung Mold., în cinci exemplare, astăzi 6 august 1990. - - - - - - - - - - - - - -

Vînzători: [signature]

Cumpărător: [signature]

FILELE 10P BIS – 24 pg. A4
Acte de donaţie şi accept

FUNDATIA UMANITARA " S Y L V A N A " GURA HUMORULUI 125

STRADA SFINTA MARIA NR:11, JUD.SUCEAVA - ROMANIA

NR. 15/ 10.05.1997

ACCEPT DE DONATIE

Prin prezenta, FUNDATIA UMANITARA "SYLVANA" Gura Humorului reprezentata de Domnul GHEORGHE FLUTUR, Director al Firmei si de Domnul ALEXANDRU MAIEREAN, accept donatia facuta de Domnul RUDOLF WOJCICKI, cu domiciliu in Germania, 69436 Schönbrunn-Haag,Schulstr. 46, constind din urmatoarele:

- 1 Búc.Masina PKW, Marca Volkswagen VW Diesel, cu cap.cil.1570 cm
  Nr. de Caroserie WVWZZZ17ZDW163190
  Nr. de Motor C.Y. 020681, Anul de fabricatie 1982
  Valoarea DM 2.000,00

- 1 Televizor Löwe DM 50,00
- 1 Dulap de Sufragerie DM 50,00
- 1 Pat dublu DM 30,00
- 6 Saltele DM 60,00
- 1 Aragas electric DM 40,00
- 1 Frigider Bosch Tip R 164, DM 30,00
- 1 Soba de lemne DM 15,00
- 1 Pat simpu de 1 persoana DM 25,00
- 2 Covoare DM 30,00
- 4 Cauciucuri cu geanta 155/13 DM 20,00

Chit 12.05.97

Aceasta masina si toate lucrurile mentionate mai sus au fost donate pentru Firma Fundatia Umanitara "SYLVANA", Gura Humorului, fara nici o obligatie de plata.

Nu vor face obiectul unor comercializari ulterioare.
Nu vor fi utilizate in prestatii catre terti aducatoare de venituri.

Vor fi inregistrate in evidentele contabile si vor fi cuprinse in patrimoniul Firmei FUNDATIA UMANITARA "S Y L V A N A", Gura Humorului, Suceava - ROMANIA.

Costurile de transport pe distanta GERMANI - ROMANIA (Gura Humorului au fost suportate de donator.

HEIDELBERG, den 06. Mai 1997

FUNDATIA UMANITARA SYLVANA GURA HUMORULUI SUCEAVA-ROMANIA

Conform OPD 26/93
I.V.T. Suceava
04.10.96

(209)

S C H E N K U N K S U R K U N D E

UNTERZIECHNETE RUDOLF WOJCICKI, GEBOREN AM 22.07.1942 IN BAD HALL, WOHNHAFT IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND, SCHULSTR. 46, 69436 SCHÖNBRUNN-HAAG, SCHENKE HIERMIT DER FIRMA "FUNDATIA UMANITARA - S Y L V A N A", DIE VON DEM HERRN GHEORGHE FLUTUR VERTRETET IST, SITZ DER FIRMAN IN RUMÄNIEN, ORT GURA HUMORULUI, STRADA SFINTA MARIA NR.11, FOLGENDE GEGENSTÄNDE:

- 1 PKW GESCHLOSSEN, DIESEL, VOLKSWAGEN - VW 1570 cm
  FAHRZEUGSNUMMER WVWZZZ32ZCE191661
  MOTOR NR. CR 34704
  BAUJAHR 1982

DER LETZTE BESITZER WAR HERR ANDREAS ÜBELHÖR, GEBOREN AM 24.04.1973, WOHNORT SCHWARZACH, DEUTSCHLAND.

DIESE SCHENKUNG IN HÖHE VON DM 2.500,00 WIRD VON DER FIRMA "FUNDATIA UMANITARA - S Y L V A N A", VERTRETEN VON DEM HERRN DIREKTOR GHEORGHE FLUTUR, ANGENOMMEN, AKZEPTIERT UND ANNERKANT.

HEIDELBERG, den 30.09.1996

Fundatia Umanitara" Sylvana" Gura Humorului
Str. Sfinta Maria Nr.11 Jud. Suceava

465

VAMA ROMANA
001207 07.91

Specificatie

La Autoturismul Marca Volkswagen Tip 86 C
-serie sasiu- WVWZZZ86ZCW141705
-serie motor- HH114531
-Capacitate Cilindrica-1263 cmc
-Anul Primei Inmatriculari-1982
-Nr locuri= 5: Greutatea Proprie-720 kg

Val in Vama Cf. Omf 672/95 Diminuata Cf HG 580/94

La Autoturismul marca Volkswagen 17 CK
-serie sasiu- 1793666409
-serie motor- CK 100778X
capacitate Cilindrica- 1460 cmc
-Anul primei inmatriculari- 1980
- Nr. Locuri=5: Greutatea proprie.805 kg

Val in Vama Cf OMF 672/95 Diminuata Cf HG 580/94



Director [illegible]

Director Adjunct
Galatan Mikai

(290)

S C H E N K U N G S U R K U N D E

UNTERZEICHNETE RUDOLF WOJCICKI, GEBOREN AM 22.07.-1942 IN BAD HALL, WOHNHAFT IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND, SCHULSTR.46, 69436 SCHÖNBRUNN-HAAG, SCHENKE HIERMIT DER FIRMA "FUNDATIA UMANITARA - S Y L V A N A, DIE VON DEM HERRN GHEORGHE FLUTUR VERTRETET IST, SITZ DER FIRMA IN RUMÄNIEN, ORT GURA HUMORULUI, STRADA SFINTA MARIA NR. 11 FOLGENDE GEGENSTÄNDE :

- 1 LKW PLANE U.SPIEGEL VOLKSWAGEN DIESEL - VW 1570 cm
  FAHRZEUGSNUMMER : WV2ZZZ24ZDH066697(6)
  MOTOR NR.: CS 108942
  BAUJAHR 1983

DER LETZTE BESITZER VOM AUTO WAR STADTBAUAMT EBERBACH.
DAS AUTO HAT DM 6.000,00 GEKOSTET:

- 4 STCK.SCHLAFZIMMERSCHRÄNKE DM 225,00
- 1 STCK.WOHNZIMMERSCHRANK DM 50,00
- 1 COUCHGARNITUR F. WOHNZIMMER - 1,2 u.3 -sitzig DM 65,00
- 1 SOFA 3-sitzig DM 30,00
- 2 KÜCHENSCHRÄNKE MIT DOPPELTE SPÜHLE DM 40,00
- 1 KOMMODE FÜR DIE KÜCHE DM 30,00
- 1 KLAPPSOFA 2-sitzig DM 30,00
- 2 STCK. KINDERBETTEN KOMPLETT DM 40,00
- 1 WOHNZIMMERSCHRANK 3-türig DM 30,00

DIESE SCHENKUNG IN HÖHE VON DM 6.540,00 WIRD VON DER FIRMA "FUNDATIA UMANITARA - S Y L V A N A" VERTRETEN VON DEM HERR DIREKTOR GHEORGHE FLUTUR, ANGENOMMEN, AKZEPTIERT UND ANNERKANT.

HEIDELBERG, den 03.12.1996



BIROU DE TRADUCERI

"EURO LATINA"
TRADUCERI DIN (IN) LIMBILE: italiana, franceza, engleza, germana, spaniola, maghiara, polona, rusa, greaca.

TRADUCERE DIN LIMBA GERMANA

CARTEA MASINII Nr. 79322039
NUMAR DE INMATRICULARE: MOS-S 688.

PROPRIETAR: FRIEDRICH SIGMUND, NASCUT LA DATA DE: 09.02.1932,
6951 NEUNKIRCHEN, GERMANIA.

Clasa autoturismului: Autovehicol pentru transport persoane.
MARCA: VOLKSWAGEN, TIP: 17,
Numar Sasiu: WVWZZZ17ZDW163190,
MOTOR: DIESEL,
VITEZA MAXIMA ADMISA: 155 Km/h,
Capacitatea cilindrica: 1570 cc.,
Puterea: K 51/4500 rotatii / min,
DIMENSIUNI IN mm: LUNGIME/LATIME/INALTIME: 3815/1610/1410.
Tara: 865 Kg.Greutate totala: 1330Kg.
GREUTATE FATA/SPATE: 730/620 Kg.
GREUTATE CU FRINA/FARA FRINA: 1000/470 Kg.
ZGOMOT IN MERS: 85 P dB, IN STAND: 74 dB,
DATA PRIMEI INMATRICULARI: 28.10.1982,
DATA RADIERII DIN CIRCULATIE: 09.05.1997,

Subsemnata, MARIN LUCIA , traducator autorizat EURO LATINA -Ord.233/96 - Ministerul Justitiei certific exactitatea traducerii cu textul inscrisului in original , din limba germana in limba romana , care a fost vizat de mine .

Prof. MARIN LUCIA
TRADUCĂTOR AUTORIZAT

SEMNATURA..........





BIROUL NOTARIATULUI PUBLIC *ION LOSTUN*
SUCEAVA, Str. M. Viteazu, nr. 23

ÎNCHEIERE DE LEGALIZARE A SEMNĂTURII TRADUCĂTORULUI Nr. 3361

Anul .... luna .... 16. MAI. 1997 .... ziua ....

ION LOSTUN notar public, în temeiul art. 8 lit. "e" şi "j" din Legea nr. 36/1995, legalizez semnătura de mai sus a lui .... traducător .... Marin ...., în baza .... pe cale 2 .... exemplare ....

S-a taxat cu 100 .... lei, în timbru fiscal cu chitanţa nr. ....

S-a perceput onorariul de 9005 .... 13.40



FUNDATIA UMANITARA" SYLVANA" G HUMOR

STR. SFINTA MARIA NR.11

SPECIFICATIE

NR AUTO HD 166 R

DONATIE- AUTOTURISM MARCA OPEL .TYP KADETT E CC

SERIE SASIU-WOL0000044H2536717

SERIE MOTOR-/13S/1705907/

CAP CIL 1281 CMC;AN PRIM INM.1986;NR.LOC.5

CULOAREA ROSU:

GR PROPRIE=870 KG
VAL CF ACT DONATIE =2000 DM =1158.35 USD
VAL CF OMF 672/95 DIMIN CF HG 580/94=2665.60 USD

AJUTOARE UMANITARE

VRAC 6 BUC ANVELOPE CU JENTI PT AUTOTURISM
1BUC CANAPEA PAT PTR 3 PERSOANE
1 BUC ARAGAZ ELECTRIC.1BUC USCATOR DE RUFE DE UZ CASNIC
1 BUC COVOR. 1 BUC BICICLETA.1 BUC TELEVIZOR ALB NEGRU
1 BUC MASA DE BUCATARIE

GR BRUTA =1190 KG/1190 KG NETA
VAL CF ACT DE DONATIE = 180 DM=104.25 USD

VRAC AJUTOARE UMANITARE- 2 BUC COMBINE MUZICALE .FOLOSITE

VAL CF ACT DON =15 DM=8.69 USD
1 DM =4144 LEI=:1USD=7155 LEI
COND DE LIVRARE CIP GURA HUMORULUI

222

VAMA ROMANA

S C H E N K U N G S U R K U N D E

UNTERZEICHNETE RUDOLF WOJCIKCI, GEBOREN AM 22.07.1942 IN BAD HALL, WOHNHAFT IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND, SCHULSTR. 46,49436 SCHÖNBRUNN-HAAG,SCHENKE HIERMIT DER FIRMA "FUNDATIA UMANITARA S Y L V A N A", DIE VON DEM HERRN GHEORGHE FLUTUR VERTRETET IST,IN RUMÄNIEIN,ORT GURA HUMORULUI, STR.SFINTA MARIA NR.11, FOLGENEDE GEGENSTÄNDE:

1 PKW GOLF DIESEL,PERSONENKRAFTWAGEN,VOLKSWAGEN-VW 1570 cm

FAHRZEUGSNUMMER WVWZZZ17ZDW134148

MOTOR NR. YK 042354*

BAUJAHR 1980

R LETZTE BEZITZER WAR HERR HALIL AKKAYA, GEBOREN AM 23.04.1962 HNORT HEPPENHEIM, DEUTSCHLAND.

ESE SCHENKUNG IN HÖHE VON DM 1.000,00 WIRD VON DER FIRMA NDATIA UMANITAR - S Y L V A N A", VERTRETEN VON DEM HERRN EKTOR GHEORGHE FLUTUR,ANGENOMMEN,AKZEPTIERT UND ANNERKANT.

DELBERG, den 17.09.1996

VAMA ROMANA
24.09.96
SUCEAVA

VAMA ROMANA
001207

SCHENKUNGSURKUNDE

UNTERZEICHNETE RUDOLF WOJCICKI, GEBOREN AM 22.07.1942 IN BAD - HALL WOHNHAFT IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND, SCHULSTRASSE 46, 69436 SCHÖNBRUNN - HAAG, SCHNKE HIERMIT DER FIRMA "F U N D A T I A U M A N I T A R A - S Y L V A N A ", DIE VON DEM HERRN GHEORGHE FLUTUR VETRETET IST, IN RUMÄNIEN, ORT GURA HUMORULUI, STRADA SFINTA MARIA NR. 11 FOLGENDE GEGENSTÄNDE:

1 PKW, VOLKSWAGEN GOLF DIESEL 1460 cm
FAHRZEUGSNUMMER 1793666409 (0)
MOTOR NUMMER CK100778X
BAUJAHR 1980

DIE LETZTE BEZITZERIN WAR DIE FRAU DORIS KARP, GEBOREN AM 12.07.1941
WOHNORT HASSLOCH, DEUTSCHLAND.

1 PKW, VOLKSWAGEN POLO BENZIN 1263 cm
FAHRZEUGSNUMMER WVWZZZ86ZCW141705 (7)
MOTOR NUMMER HH114531
BAUJAHR 1982

DER LETZTE BEZIZER WAR DER HERR VALENTIN HENN, GEBOREN AM 03.02.1958
WOHNORT MUDAU - REISENBACH, DEUTSCHLAND.

DIESE SCHENKUNG IN HÖHE VON DM 4.000,00 WIRD VON DER FIRMA "FUNDATIA UMANITARA - SYLVANA", VERTRETEN VON DEM HERR DIREKTOR GHEORGHE FLUTUR, ANGENOMMEN, AKZEPTIERT UND ANNERKANNT.

HEIDELBERG, den 03. Juli 1996

FILELE 11P – 2 pg. A4
Act de constatare a menţinerii patrimoniului

D.G.F.P.C.F.S.SUCEAVA
CIRCUMSCRIPTIA FISCALA
GURA HUMORULUI
Nr. 6023 din 5.X.2000

PROCES VERBAL
incheiat astazi 5 octombrie 2000

Subsemnata, Boghian Aurelia,inspector in cadrul Circumscriptiei Fiscala Gura Humorului am efectuat azi data de mai sus verificarea fiscala la Fundatia "Sylvana" Gura Humorului,cu urmatoarele date:

-sediul fundatiei –str.Sf.Maria,nr.11;cod fiscal-8563239;certificat nr.2138 din 20 iunie 1996 eliberat de D.G.F.P.C.F.S.Suceava; obiect de activitate-intrajutorarea persoanelor nevoiase;este reprezentata de Flutur Gheorghe,Galatan Mihai si Maierean Alexandru; nr.cont –BC Gura Humorului –45108311,capital social-600.000 lei.

Verificarea cuprinde perioada 20 iunie 1996-septembrie 2000.

Din verificarea efectuata rezulta urmatoarele:

In anul 1996,s-a primit prin donatie din Germania 8 autoturisme si mobilier pentru dotarea fundatiei umanitare.De asemenea,s-a primit articole de imbracaminte si incaltaminte care au fot donate persoanelor nevoiase.

Veniturile totale realizate in anul 1996 sunt de 3324 mii lei si din care venituri financiare –46 mii lei,iar cheltuielile efectuate in scopul fundatiei sunt de 4674 mii lei,rezultind un deficit de 1350 mii lei

In anul 1997,fundatia primeste prin donatie doua autoturisme pentru desfasurarea activitatii in bune conditii. In 27 iunie 1997,F.U."Sylvana" doneaza F.U."Lydia" din Radauti un autoturism .

De asemenea,se primesc articole de imbracaminte si incaltaminte ,aparate electrocasnice,mic mobilier,care au fost donate persoanelor nevoiase.

Veniturile realizate in anul 1997 ,sunt de 11.515 mii lei iar cheltuielile realizate pentru desfasurarea activitatii sunt de 19.075 mii lei rezultind un deficit de 7560 mii lei.

In anul 1998,fundatia isi mentine in patrimoniu cele 9 autoturisme si primeste imbracaminte,mic mobilier,aparate de uz casnic fiind donate persoanelor nevoiase.

Veniturile din donatii realizate in anul 1998 sunt de 5423 mii lei,iar cheltuielile privind activitatile fara scop lucrativ de 6024 mii,rezultind un deficit de 601 mii lei .

In anul 1999,fundatia isi mentine in patrimoniu cele 9 autoturisme cu valoarea de inventar de 73.069 mii lei si primeste din strainatate articole de imbracaminte ,incaltaminte,mic mobilier,etc. care au fost donate persoanelor fara posibilitati materiale.

Veniturile realizate in anul 1999 sunt de 12.127 mii lei,iar cheltuielile de 12.127 mii lei.

In anul 2000,pina la data intocmirii procesului verbal fundatia nu a desfasurat activitate.

Pentru autoturismele detinute,fundatia a achitat taxa auto datorata bugetului local.

La sfirsitul fiecarui an s-au depus darile de seama contabile,respectiv bilantul contabil.

Drept pentru care s-a incheiat prezentul proces verbal in doua exemplare,din care un exemplar se inmineaza fundatiei verificate si prin semnarea actului de control se recunoaste restituirea tuturor documentelor supuse verificarii.

Organ de control,

F.U."Sylvana"
Gura Humorului



FILELE 12P – 2 pg. A4
Retragere cu păstrarea patrimoniului umanitar

ACT ADIŢIONAL
La Statutul F.U. "SYLVANA" - Gura Humorului

Subsemnaţii FLUTUR GHEORGHE, domiciliat în Gura Humorului, str. Sf. Maria nr.11, judeţul Suceava şi MAIEREAN ALEXANDRU, cu domiciliul în Suceava, str. Luceafărul nr. 12, sc.A, ap.5, judeţul Suceava, în calitate de membri ai Consiliului de Administraţie al F.U. "SYLVANA", cu sediul în Gura Humorului, str. Sf. Maria nr.11, judeţul Suceava, înţelegem să încheiem prezentul act adiţional la statutul fundaţiei după cum urmează:

1. Retragerea din cadrul fundaţiei a d-lui FLUTUR GHEORGHE şi revocarea din funcţia de director a acestuia.
2. Numirea în funcţia de director general al Fundaţiei a d-lui MAIEREAN ALEXANDRU.
3. Cooptarea ca membru ai Fundaţiei a d-lui GROSU IONUŢ, domiciliat în Suceava, str. Domelor nr.1, bl.5, sc.A, ap. 6.
4. Revocarea din funcţia de membru a Comisiei de Cenzori a d-nei FLUTUR ECATERINA.
5. Numirea în funcţia de membru al Comisiei de Cenzori a d-lui GROSU IONUŢ.
6. Numirea în funcţia de membru al Consiliului de Administraţie a d-lui BUCEVSCHI DAN-ION.
7. Schimbarea Sediului Fundaţiei din Gura Humorului, str. Sf. Maria nr.11 în Suceava, str. Luceafărul nr.12, sc.A, ap.5.

Subsemnatul GROSU IONUŢ sunt de acord cu cooptarea mea ca membru F.U. "SYLVANA" şi declarăm că am luat cunoştinţă de prevederile actului constitutiv cu care suntem de acord.

Prezentul act adiţional face parte integrantă din Statutul F.U. "SYLVANA" aşa cum el are cuprinsul până la această dată, în rest prevederile acestuia rămânând neschimbate.

Actul s-a redactat, dactilografiat şi autentificat la Biroul notarului public **OVIDIU BUSUIOC** din Suceava, str. Ştefan cel Mare nr.53, bl.G, sc.A, ap.4, jud. Suceava, azi 17 august 2000, în 7 exemplare, din care 6 exemplare se eliberează părţii.

Semnături,

ROMÂNIA · NOTAR PUBLIC · SUCEAVA

FUNDAŢIA UMANITARĂ SYLVANA GURA HUMORULUI SUCEAVA-ROMÂNIA

FILELE 13P – 2 pg. A4
Preţul unui teren nedeclarat

CONTRACT DE VINZARE - CUMPARARE

Subsemnatul FLUTUR GHEORGHE, domiciliat în oraşul Gura Humorului, str.Sf.Maria nr.11, judeţul Suceava VÂND lui GROSU LUCIAN-GABRIEL, domiciliat în Suceava, str.Mihai Eminescu nr.14, judeţul Suceava şi GROSU COCA, domiciliată la aceeaşi adresă, soţ şi soţie, imobilul constând din suprafaţa de 1.428 m.p. teren fânaţ, situat în oraşul Gura Humorului, cartierul Voroneţ, judetul Suceava, identic cu parcela nr.851/133, înscrisă în cartea funciară nr.679 a comunei cadastrale Voroneţ, dobândit conform sentinţei civile nr.592 din 22.04.1998 emisă de Judecătoria Gura Humorului.

Preţul vînzării este de 5 000 000 Lei (cincimilioaneLei), pe care eu, vînzătorul, l-am primit integral de la cumpărători la semnarea prezentului act.

Noi, părţile contractante, declarăm pe proprie răspundere că am luat cunoştinţă de prevederile art.6 din Ordonanţa Guvernului nr.12/1998, precum şi ale legii privind combaterea evaziunii fiscale.

Imobilul se vinde liber de sarcini şi declar că nu a fost scos din circuitul civil, în temeiul vreunui act normativ de trecere în proprietatea statului, garantând pe cumpărători contra oricăror evicţiuni totale sau parţiale.

Cumpărătorii intră de drept şi de fapt în stăpînirea imobilului din momentul autentificării prezentului act.

Consimt la intabularea dreptului de proprietate pe numele cumpărătorilor, astfel cum s-a prevăzut în acest act.

Impozitele şi taxele aferente imobilului sunt achitate la zi, iar de la această dată privesc pe cumpărători, care suportă şi taxele perfectării actului.

Eu, GROSU LUCIAN-GABRIEL şi eu GROSU COCA, cumpărăm de la FLUTUR GHEORGHE, imobilul descris mai sus, cu preţul şi în condiţiile prevăzute în acest act. Stim că imobilul nu a fost scos din circuitul civil, cunoaştem provenienţa lui, înţelegînd să-l dobândim în acest fel, pe riscul nostru.

Tehnoredactat la Biroul Notarului Public PETRU ATANASOAEI, azi, data autentificării, în şase exemplare.

VINZATOR, CUMPĂRĂTORI,

FILELE 14P – 3 pg. A4
Declaraţie de avere

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

DECLARAŢIE DE AVERE

Subsemnatul FLUTUR GHEORGHE ...., având funcţia de SENATOR .... la SENATUL ROMÂNIEI ...., declar, pe propria răspundere, că împreună cu familia*) am următoarea avere:

I. Bunuri imobile**):

1. Terenuri:

Categorii de terenuri:	Anul dobândirii	Suprafaţa	Valoarea de impozitare
- agricole	1992	1,5 ha	-
- forestiere	—	—	—
- intravilane	1992, 1999	1600mp	-
- luciu de apă	—	—	—

2. Clădiri: Am construit o locuinţă de 150mp în perioada 1992-1994; Am cumpărat împreună cu părinţii o locuinţă de 100mp – locuită de părinţi din anul 1999

2.1 Spaţii cu destinaţia de locuinţă:	Nr.	Anul dobândirii	Suprafaţa construită	Valoarea de impozitare
- apartament	—	—	—	—
- casă de locuit	2.	1992; 1999	150mp; 100mp	1.960.000.000
- casă de vacanţă	—	—	—	—
2.2. Spaţii comerciale sau de producţie	—	—	—	—

II. Bunuri mobile:

1. Autovehicule/autoturisme, tractoare, maşini agricole, şalupe, iahturi şi alte mijloace de transport care sunt supuse înmatriculării, potrivit legii:

Denumire	Marca	Buc.	Anul de fabricaţie
AUTOTURISM	V.W. PASSAT	1	1993
—	—	—	—
—	—	—	—
—	—	—	—

FILELE 16P – 12 pg. A4
Opinia expertului Prof. univ. dr. R. Periş

5	Magazie I 465 mp	426759000	Fişa nr.5 din Rap. de evaluare
6	Cameră frig	92190000	Fişa nr.6 din Rap. de evaluare
7	Magazie II 981 mp	259235000	Fişa nr.7 din Rap. de evaluare
8		81593000	Fişa nr.8 din Rap. de evaluare
9	Atelier 153 mp	120244000	Fişa nr.9 din Rap. de evaluare
10	Magazie III 55 mp	46297000	Fişa nr.10 din Rap. de evaluare
11	Total construcţii	1608306000	
12	Utilaje (conform tabel 2)	346179499	
13	TOTAL	1954485499	

La valoarea rămasă actualizată a bunurilor de natura mijloacelor fixe se adaugă valoarea actualizată a obiectelor de inventar diminuată cu uzura calculată după metoda 50% la darea în folosinţă şi 50% la scoaterea din uz. Nivelul acestora se ridică la 83423500 lei la data 1 noiembrie 1999.

În aceaste condiţii ne exprimăm opinia că suma, încasată în urma licitaţiei, de 250 milioane lei nu acoperă decât o parte (12,6%) din valoarea actualizată rămasă a mijloacelor fixe şi obiectelor de inventar care se ridică la 2037908999 lei. Ca atare, în urma acestei licitaţii Direcţia Silvică Suceava, a realizat o pierdere reală de 1787908999 lei.

Situarea Secţiei de fructe de pădure în imediata apropiere a căii ferate, deşi ar fi trebuit să genereze un fond comercial pentru secţie, nu a fost avută în vedere întrucât privatizarea s-a făcut sub nivelul valorii actualizate nete.

B. În legătură cu încheierea şi executarea contractului de vânzare-

FILELE 18P – 16 pg. A4
Revendicări private de averi mănăstireşti

BAROUL DE AVOCAŢI SUCEAVA
Cabinet Avocat „TUDOR"
Suceava, str. Alex. Cel Bun nr.28
Tel 0230/522189; 226583
E-mail - vtudor@warpnet.ro

DOMNULE PREŞEDINTE,

FUNDAŢIA „FONDUL BISERICESC ORTODOX ROMÂN AL BUCOVINEI" cu sediul în mun. Suceava, str. Ion Vodă Viteazul nr. 2, reprezentată prin Înalt Prea Sfinţia Sa PIMEN – Arhiepiscop al Sucevei şi Rădăuţilor cheamă în judecată ***Statul român prin Ministerul Finanţelor şi Direcţia Silvică Suceava*** pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunţa să se dispună:

a) Radierea dreptului de proprietate al Statului Român cu privire la imobilele înscrise în C.F. la numerele:

- 2851 - com. cad. Vatra Dornei;
- 650 - com. cad. Poiana Stampei;
- 2094 - com. cad. Dorna Candreni;
- 479 - com. cad. Bucşoaia;
- 619 - com. cad. Bucşoaia;
- 275 - com. cad. Frasin;
- 461 - com. cad. Frasin;
- 552 - com. cad. Frasin;
- 572 - com. cad. Frasin;
- 736 - com. cad. Frasin;
- 777 - com. cad. Frasin;
- 396 - com. cad. Mănăstirea Humorului;
- 678 - com. cad. Capu Codrului;
- 411 - com. cad. Gura Humorului;
- 371 - com. cad. Ostra;
- 245 - com. cad. Putna;
- 1321 - com. cad. Putna;
- 3948 - com. cad. Marginea;
- 1693 - com. cad. Straja;
- 4282 - com. cad. Vicov de Sus;
- 5381 - com. cad. Vicov de Sus;
- 7715 - com. cad. Vicov de Sus;
- 5788 - com. cad. Vicov de Sus;
- 6013 - com. cad. Vicov de Sus;
- 6173 - com. cad. Rădăuţi;
- 6264 - com. cad. Frătăuţii Noi;
- 2648 - com. cad. Frătăuţii Vechi;
- 3544 - com. cad. Horodnic de Sus;
- 2164 - com. cad. Horodnic de Jos;
- 2956 - com. cad. Bilca;
- 620 - com. cad. Suceviţa;
- 1835 - com. cad. Gălăneşti;
- 1273 - com. cad. Vicov de Jos;
- 1645 - com. cad. Vicov de Jos;
- 2534 - com. cad. Vicov de Jos;
- 2260 - com. cad. Satu Mare;
- 438 - com. cad. Ilişeşti;
- 2200 - com. cad. Pătrăuţi;
- 3564 - com. cad. Fundu Moldovei;
- 3693 - com. cad. Vama;

b) Obligarea pârâţilor de a ne lăsa în deplină proprietate şi posesie imobilele compuse din suprafaţa de 192.158 ha teren cu vegetaţie forestieră, precum şi construcţiile necesare administrării pădurilor (ocoale silvice şi cantoane), identice p.f. înscrise în C.F. prev la lit. „a" şi următoarele C.F. în care proprietar tabular este Fondul:

- nr. 555 - com. cad. Dorna pe Giumalău,
- nr. 665 - com. cad. Ciocăneşti,
- nr. 242 - com. cad Vatra Dornei,
- nr. 2906 -com. cad. Vatra Dornei,
- nr. 3629 -com. cad Vatra Dornei,
- nr. 785 -com cad. Moldoviţa,
- nr. 798 -com cad. Moldoviţa,
- nr. 799 -com cad. Moldoviţa,
- nr. 828 -com cad. Moldoviţa,
- nr. 833 -com cad. Moldoviţa
- nr. 783 -com cad. Vatra Moldoviţei,
- nr. 877 -com cad. Vatra Moldoviţei
- nr.1594 -com cad. Pojorîta,
- nr. 1603 -com cad. Pojorîta,
- nr. 2034 -com cad. Pojorîta,
- nr. 1592 -com cad. Pojorîta,
- nr. 2124 -com cad. Pojorîta,
- nr. 5184 -com cad. Cîmpulung Moldovenesc,
- nr. 5186 -com cad. Cîmpulung Moldovenesc,
- nr. 5199 -com cad. Cîmpulung Moldovenesc,
- nr. 5391 -com cad. Cîmpulung Moldovenesc,
- nr. 5546 -com cad. Cîmpulung Moldovenesc
- nr. 5836 -com cad. Cîmpulung Moldovenesc,
- nr. 227 -com. cad. Cârlibaba,
- nr. 356 - com. cad. Cârlibaba,
- nr. 962 -com. cad. Doroteia,
- nr. 2871 - com. cad. Marginea,
- nr. 2062 - com. cad. Mitocu Dragomirnei
- nr. 672 - com cad. Frumosu,
- nr. 630 - com cad. Frumosu,
- nr. 690 -com cad. Frumosu,
- nr. 214 -com. cad. Deia,
- nr. 217 -com. cad. Deia,
- nr. 218 -com. cad. Deia,
- nr. 219 -com. cad. Deia,
- nr. 220 -com. cad. Deia,
- nr. 221 -com. cad. Deia,
- nr. 223 -com. cad. Deia,
- nr. 229 -com. cad. Deia,
- nr. 230 -com. cad. Deia,
- nr. 231 -com. cad. Deia,
- nr. 608 -com. cad. Moldoviţa

A doua administrare de probe

„Judecătoria Suceava
Dosarul nr. 8578/2004
14 aprilie 2005

ADMINISTRARE SUPLIMENTARĂ DE PROBE

Doamnă Preşedinte,
Onorată Instanţă,

Subsemnatul Drăguşanul Ion, domiciliat în Suceava (...), având calitatea de inculpat, conform art. 205 şi 206 Cod Penal, în Dosarul nr. 8578/2004, revin cu probe suplimentare la administrarea de probe din 3 februarie 2005, dar nu înainte de a vă reaminti că am fost chemat în faţa onoratei instanţe PENTRU CĂ MI-AM EXERCITAT UN DREPT, „articolul" incriminat fiind, aşa cum rezultă din proba ataşată plângerii prealabile, doar un „drept la replică".

Apărându-mi revista de afirmaţii mincinoase şi denigratoare, făcute în conferinţă de presă de politicianul Flutur, eu n-am emis opinii sau acuze la adresa lui Flutur Gheorghe, ci doar am făcut trimiteri la conţinutul revistei, trimiteri de genul:

În coloana I, rândurile 16-20: „E drept, în revista menţionată eu am produs dovezi, prin reproducere foto, faţă de actele de corupţie de care l-am acuzat pe Gheorghe Flutur şi în primăvară" etc.

În coloana II, rândurile 26-33, cu continuare în primele două rânduri ale coloanei III: „E adevărat, „în centrul atenţiei" revistei care-l ia cu frisoane pe Flutur se află el „cu nu ştiu ce averi". Bietul de el! Nu ştie! Hai să i le reamintesc: loturi urbane de casă sustrase de la stat, zeci

de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite prin Germania „pentru Bukowina“, dar introduse în ţară, fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală etc (E Timpul să Citiţi revista!)“.

Deci, pentru că în conferinţa de presă, Flutur Gheorghe vorbea despre conţinutul „murdar“ al revistei în care, la loc de frunte, se afla el „cu nu ştiu ce averi“, în replică eu doar i-am reamintit conţinutul revistei, ca să nu se obosească printr-o a doua lectură.

În Dreptul la replică, NU EXISTĂ NICI O AFIRMAŢIE LA ADRESA LUI GHEORGHE FLUTUR, ci doar trimiteri la conţinutul revistei, care, la rândul ei, valorifica materialele de presă publicate în primăvară. Pentru conţinutul revistei şi al acelor articole n-am fost trimis niciodată în judecată.

Depunerea de probe în acest dosar am făcut-o doar pentru a demonstra buna credinţă a ziaristului în general, dar şi pentru a suplimenta conţinutul probatoriu al revistei.

În acelaşi spirit, mai anexez, ca probă, şi declaraţia de presă a „ministrului Flutur“, prin care acesta recunoaşte că banii pentru prima casă i-a câştigat din venituri neimpozitate nici în Germania, nici în România (articolul „Flutur a lucrat „la negru“ in Germania“, publicat, în „Evenimentul zilei“ din 16 Martie 2005, de ziarista Lidia Truica – PROBE – FILA 1).

Următoarea probă, copia Sentinţei civile nr. 1242, pronunţată de instanţa Judecătoriei Gura Humorului în 2.XII.2004, demonstrează legitimarea unui furt în dauna proprietăţii de stat, cu sprijinul unui judecător corupt sau incompetent, care „constată... că reclamanţii Flutur Gheorghe şi Elisabeta au cumpărat cu contractul de vânzare-cumpărare nr. 1768 din 6 august 1990 şi nr. 1769 din data de 4 septembrie 1991 suprafaţa de 803 m.p. teren situat în strada S.Maria nr. 11 din Gura Humorului" (PROBE – FILELE 2, pag. 3, rândurile 2-5).

Ce scrie în primul contract, cel cu nr. 1768/90? Că moştenitorii vând „suprafaţa de teren grădină aferentă cotei indivize de 63/75 părţi (câte 21/75 părţi, pentru fiecare vânzătoare) din P.T. Nr. 148 grădină, în suprafaţă totală de 530 m.p., înscrisă în C.F. Nr. 359 a com.cad. Gura

Humorului" etc.

În contractul nr.1769/9, deja depus la doar, scrie că moştenitorii vând casa şi dependinţele din str. Sf. Maria şi că, „Odată cu construcţiile **se transmite în patrimoniul cumpărătorului şi dreptul de folosinţă asupra terenului afe-rent, identic cu parcela topo nr. 423/1 clădire de 100 m.p., proprietate de stat**, înscrisă în C.F. nr. 3120 a comunei cadastrale Gura Humorului".

Extrasul de carte financiară din preziua tranzacţiei, nr. 7198/ 03.09.1991 menţionează părţile din grădină care revin fiecărui moştenitor, iar extrasul de carte funciară 7255/04.09.1999 menţionează câte 6/75 părţi pentru moştenitorii Plantus Gheorghe şi Teofil, şi doar 68/75 părţi „ca bun comun în devălmăşie" al soţilor Flutur Gheorghe şi Elisabeta.

La fel se întâmplă şi în cazul planurilor de situaţie. În 2.07.1991, se men-ţionează o suprafaţă de 530 mp în proprietatea soţilor Plantus Nichita şi Rachila. În 2.07.1991 (cu două luni înainte ca Flutur să fi cumpărat grădina?) este trecută aceeaşi suprafaţă în proprietatea soţilor Flutur. Dar Flutur Gheorghe, fără să fi cerut legala şi obligatoria ieşire din indiviziune, obţine, în 27.09.2001, un plan de amplasament în care figurează doar suprafaţa de 445 mp (cores-punzătoare cotei indivize de 68/75 din 530 mp), din schiţă dispărând parcela topo 423/1, în favoarea celeilate, 423/2, prima teren viran, proprietate a statului, cealaltă proprietate a statului transmisă în folosinţă, conform contractului autentificat cu nr. 1796/06.08.1990. În baza acestui plan fals, determinat de de-claraţia sub semnătură din 22.08.2001, depusă la OJCGC Suceava, a obţinut Flutur Gheorghe şi "cosmetizatul" plan de situaţie depus la instanţă.

În toate declaraţiile de avere, depuse în aceşti ultimi ani la Parlament, Flutur Gheorghe a trecut doar suprafaţa de teren pe care a cumpărat-o, adică doar 445 mp, nu şi pe cea sustrasă de la stat şi de la ceilalţi moştenitori, dar iată că, în decembrie 2004, cu aceeaşi bunăvoinţă deja tradiţională a Justiţiei, Flutur Gheorghe devine proprietar de drept asupra unor terenuri ale statului obţinute pe nedrept, iar 445 mp se transformă în 803 mp.

Cea de-a treia probă (PROBE – FILELE 3, 6 file, 7 pag.)

demonstrează un nou prejudiciu adus statului datorită deciziilor abuzive ale lui Flutur Gheorghe, prejudiciu însemnând 198.069.781 lei, plus 950.000 lei, plus 2.500.000 lei, plus 7 mc lemn de foc, prejudiciu plătit integral de Direcţia Silvică a judeţului Suceava şi care depăşeşte binişor „veniturile" din privatizarea Centrului de fructe Vatra Dornei (vândut cu o pagubă de vreo 2 miliarde lei, conform probelor deja depuse la dosar).

14.04.2005 Drăguşanul Ion".

PROBE – FILA 1

„Evenimentul zilei, Miercuri, 16 Martie 2005:

Flutur a lucrat „la negru„ în Germania

Lidia Truică

În anii '90 a muncit ca zilier la antifonat maşini şi cîştiga 100 de mărci pe zi

Ministrul agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, Gheorghe Flutur, consideră că amenzile pentru delictele privind sustragerea masei lemnoase trebuie diferentiate. „Furtul unei căruţe cu lemn de foc nu poate fi băgat în aceeaşi oală cu defrişarea unei plantaţii. Din păcate, la ora actuală amenzile sînt egale", a spus Flutur. Oficialul de la Agricultură şi-a amintit în acest context că în anii '90, pe cînd lucra ca zilier în Germania, a constatat că în această ţară furtul de necesitate, cum ar fi cel de lemne pentru foc, era pedepsit diferit faţă de speculă şi şmecherie. „Dacă intrai într-un magazin, luai o ciocolată şi o băgai în gură te iertau. Nu-ţi făcea nimeni nimic. Dacă însă o băgai în buzunar, lucrurile se schimbau", a spus Flutur. El a declarat că a muncit „la negru" în Germania şi căştiga 100 de mărci pe zi. Era supravegheat cu camere de luat vederi, iar a doua zi patronul îi spunea dacă îl mai primeşte sau nu. „Lucram cîte 11-12 ore pe zi. Mă pontam singur şi aveam o pauză la prînz de un sfert de oră", a spus Flutur. El a arătat că a plecat să muncească în Germania întrucât avea nevoie de bani. „Am lucrat la o firmă de antifonat maşini

din Heidelberg. Cu banii cîştigati mi-am cumpărat o casă veche la Gura Humorului", a mai spus Flutur. Ministrul a mai afirmat că, de obicei, mergea la rude în Germania în timpul concediului, însă în loc să se plimbe, căuta de muncă. „Am tencuit, am vopsit, am lucrat şi la spaţii verzi. Este o experienţă de viaţă care mi-a prins bine", a conchis Flutur".

PROBE – FILELE 3

PROBA 2

– litigiu muncă –

Dosar nr.9037/2002

R O M A N I A
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA CIVILA
DECIZIA NR. 2256
Şedinţa publică din 11 noiembrie 2002
Preşedinte Bîrsescu Nicolae
Judecători Andrieş Maria
Timofte Cristina
Grefier Portase Maria

Pe rol, judecarea recursului declarat de Direcţia Silvică Suceava împotriva sentinţei civile nr. 2676 din 11 mai 2001 a Judecătoriei Suceava (dosar nr.7798/2000).

La apelul nominal, făcut în şedinţă publică, a răspuns intimatul Grozavu Horia, asistat de av.Lascu Aurora, lipsă fiind recurenta Direcţia Silvică Suceava.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei,după care;instanţa, constatând recursulîn stare de judecată, a dat cuvântul în dezbateri.

Avocat Lascu Aurora, pentru intimat, a solicitat respingerea recursului, ca nefondat, menţinerea sentinţei pronunţat de instanţa de fond, ca fiind temeinică şi legală.

După deliberare,

T R I B U N A L U L

Prin sentinţa civilă nr. 2676 din 11 mai 2001, Judecătoria Suceava a admis acţiunea formulată de contestatorul Grozavu Mircea în contradictoriu cu intimata Direcţia Silvică Suceava şi în consecinţă a obligat intimata să achite contestatorului suma de 198.069.781 lei reprezentând drepturi salariale şi alte drepturi prevăzute în contractul colectiv de muncă reactualizate şi 7 m.c. lemn de foc, cât şi obligarea la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 950.000 lei onorariu expert şi 2.500.000 lei onorariu avocat.

Pentru a hotărî astfel, prima instanţă a reţinut că prin decizia nr. 10 din 06.01.1999 emisă de intimată s-a dispus suspendarea din funcţie a contestatorului începând cu data de 07.01.1999, invocându-se prevederile art. 16 din Legea nr. 1/1970 în sensul că Direcţia Silvică Suceava a formulat plângere penală pentru un prejudiciu în legătură cu serviciul contestatorului.

Prin decizia nr. 3424/24.11.1999 a Tribunalului Suceava, rămas definitivă şi irevocabilă prin decizia nr. 3106/08.09.2000 a Curţii de Ape

-///-

-02-

Suceava, s-a admis contestaţia reclamantului Grozavu Mircea şi s-a dispus anularea deciziei nr. 10/06.01.1999 şi reintegrarea acestuia în funcţia deţinută anterior suspendării.

De asemenea, prima instanţă în soluţia dată a avut în vedere şi plângerea penală formulată de intimată împotriva contestatorului, care prin rezoluţia nr. 522/P din 27.09.2000 pronunţată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava s-a confirmat propunerea de reîncepere a urmăririi penale sub aspectul infracţiunilor de abuz în serviciu, neglijenţă în serviciu, fals intelectual şi uz de fals.

Faţă de hotărârile judecătoreşti pronunţate, contestatorul, prin cererea din 11.09.2000 înregistrată la intimată sub nr. 12427 din aceeaşi dată, a solicitat plata drepturilor salariale şi a celorlalte drepturi rezultate din contractul colectiv de muncă, începând cu data de 6.01.1999 şi până la reintegrarea efectivă pe functie cât şi plata cheltuielilor de spitalizare suportate în perioada în care nu a fost reîncadrat, pretinzând şi reactualizarea drepturilor băneşti arătate în functie de indicii de inflaţie, intimata hotărând că plata să se facă numai în baza unei hotărâri judecătoreşti sens în care contestatorul a şi procedat.

Avându-se în vedere situaţia de fapt şi drept sus-menţionată, prima instanţă a constatat că dreptul la muncă al contestatorului a fost încălcat prin suspendarea contractului de muncă în perioada 1999-2000, acesta fiind lipsit urmare actului injust emis de unitate de încasarea drepturilor salariale, astfel încât contestatorul a fost împiedicat să-şi îndeplinească obligaţiile prevăzute în contractul individual de muncă completate cu cele ale contractului colectiv de muncă şi corelativ să-şi primească salariul şi celelalte drepturi ce i s-ar fi cuvenit pentru munca care ar fi prestat-o dacă drepturile nu i-ar fi fost încălcate de către intimată prin măsura luată, drepturi reactualizate în funcţie de rata de creştere a inflaţiei potrivit calculelor efectuate în raportul de expertiză întocmit în cauză, sumă necontestată de unitatea intimată.

Prima instanţă, în soluţia dată, a avut în vedere şi celelalte drepturi ce decurg din contractul colectiv de muncă, cât şi cantitatea de 7 m.c. lemn foc, deoarece potrivit art. 7 alin. 2 din Legea 130/1996 stabileşte contractul colectiv de muncă încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale constituie legea părţilor'' iar potrivit art. 18 din Codul Muncii "drepturile persoanelor încadrate în muncă nu pot face obiectul unei tranzacţii, renunţări sau limitări''.

Prima instanţă, a avut în vedere şi dispoziţiile art. 111 din Codul Muncii, respectiv reactualizarea sumelor în funcţie de indicele de inflaţie, pentru a asigura o integrală reparare a prejudiciului suferit de reclamant.

Impotriva acestei sentinţe intimata recurentă Direcţia Silvică Suceava a formulat recurs, criticând-o ca nelegală şi netemeinică întrucât prima instanţă a acordat despăgubiri contestatorului peste întinderea prejudi-

-///-

-03-

ciului suferit de contestator prin reactualizarea drepturilor băneşti calculate în funcţie de inflaţie, considerând că prin aceasta s-a creat contestatorului o situaţie mai favorabilă decât alţi salariaţi care au aceeaşi funcţie şi vechime.

De asemenea, intimata recurentă arată că din sumele cuvenite contestatorului nu s-au scăzut câtimea din salariul încasat de contestator în ianuarie 1999 şi nici prima de vacanţă întrucât acesta nu ar avea dreptul la aşa ceva, în plus, arată intimata, consideră că în mod greşit i s-a inclus în sumă primele anuale, întrucât acestea nu au caracter permanent iar acordarea lor este la latitudinea conducerii unităţii.

Unitatea recurentă consideră că în mod greşit prima instanţă a dispus reactualizarea contravalorii tichetelor de masă, arătând că contravine prevederilor normelor de aplicare a Legii nr. 142/1998 cât şi despăgubirile acordate contestatorului pentru celelalte drepturi suplimentare din contractul colectiv de muncă (lemn de foc, teren etc).

Unitatea intimată pentru motivele arătate, solicită admiterea recursului şi modificarea sentinţei civile dată de Judecătoria Suceava.

Tribunalul Suceava, prin decizia nr. 2047 din 17.09.2001, în baza prevederilor art. 725 Cod procedură civilă declină competenţa de soluţionare a recursului declarat de intimata recurentă împotriva sentinţei civile nr. 2676/11.05.2001 în favoarea Curţii de Apel Suceava.

Curtea de apel Suceava, prin decizia nr. 1145/16.04.2002, având în vedere art. 3 pct. 3 Cod procedură civilă coroborate cu dispoziţiile art. 20 pct. 2 şi art. 21 din acelaşi cod, a declinat competenţa de soluţionare a cauzei în favoarea Tribunalului Suceava, prin aceasta ivindu-se conflictul negativ de competenţă, fapt pentru care a trimis cauza Curţii Supreme de Justiţie pentru soluţionarea acesteia.

Curtea Supremă de Justiţie, prin decizia nr. 2233 din 04.06.2002, stabileşte competenţa de soluţionare a cauzei în favoarea Tribunalului Suceava, motivat pe dispoziţiile art. 23 alin. ultim din Legea 92/1992 coroborat cu art. 2 pct. 3 Cod procedură civilă prin care s-a stabilit că tribunalele ca instanţe de recurs, judecă recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunţate de judecătorii, care potrivit legii nu sunt supuse apelului.

Tribunalul, analizând motivele de recurs invocate de intimata recurentă Direcţia Silvică Suceava împotriva sentinţei civile nr. 2676 din 11 mai 2001 dată de Judecătoria Suceava consideră că acestea sunt neîntemeiate, avându-se în vedere următoarele:

In mod corect prima instanţă la calculul sumei ce i se cuvine contestatorului intimat datorită măsurii nelegale luate de intimata recurentă prin decizia nr. 10 din 60.01.1999 a avut în vedere şi reactualizarea drepturilor salariale şi a altor drepturi prevăzute în contractul colectiv de muncă întrucât prin anularea deciziei nr. 10/06.01.1999 dispusă prin decizia nr.

-///-

3424/1999, rămasă definitivă, recurenta avea posibilitatea să o execute în
sensul reîncadrării contestatorului intimat inclusiv să-i plătească drepturile
de care a fost lipsit.

In acest sens, acordarea reactualizării sumelor reprezentând
drepturile salariale de care a fost lipsit cât şi a celorlalte drepturi
prevăzute în contractul colectiv de muncă s-a bazat pe acoperirea integrală a
prejudiciului suferit de contestatorul intimat întrucât fenomenul inflaţionist
este o realitate economică, obiectivă al cărui efect constă în esenţă în
deprecierea puterii monedei naţionale, astfel că un prejudiciu determinat la
un momentdat poate avea o valoare reală diferită la o dată ulterioară,
situaţie regăsită şi în dispoziţiile art. 111 din Codul Muncii.

Referitor la motivul din recurs că contestatorul intimat nu ar fi
fost îndreptăţit la unele drepturi prevăzute în contractul colectiv de muncă
(primă vacanţă, premii anuale, lemn de foc etc.) instanţa îl consideră de
asemenea neîntemeiat, întrucât potrivit art. 6 din Legea 130/1996 privind
contractul colectiv de muncă, clauzele cuprinse în contractul colectiv la
nivel de unitate produc efecte pentru toţi salariaţii, iar potrivit art. 7 din
acelaşi act normativ, contractul colectiv încheiat cu respectarea dispoziţiilor
legale constituie legea părţilor.

Aşa fiind, tribunalul consideră că soluţia dată de prima instanţă
este întemeiată şi legală şi drept urmare, în baza art. 312 alin. 1 Cod
procedură civilă, va respinge recursul ca nefondat.

Pentru aceste motive,

In numele legii,

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul formulat de intimata recurentă
Direcţia Silvică Suceava împotriva sentinţei civile nr. 2676 din 11 mai 2001 a
Judecătoriei Suceava.

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţa publică din 11 noiembrie 2002.

Preşedinte, Judecători, Grefier,

Red.B.N.
Jud.Apetroaie E.
Dact.C.V.
2 ex. 30.11.2002

ROMANIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LANGA
JUDECATORIA SUCEAVA
NR. 580/VII/2

02.07.2003

C A T R E ,

PARCHETUL DE PE LANGA TRIBUNALUL SUCEAVA

Vă inaintăm alăturat un exemplar al declaraţiei de recur
formulat impotriva sentinţei penale nr.765/27.06.2003, pronunţată
in dosarul nr.3424/R/2003, privind pe inculpatul FLUTUR GHEORGHE.

La data de 24.04.2001, părţile vătămate Moruz Mihaela,
Grozavu Mihai şi Grozavu Maria au depus la Comisia pentru Politică
Externă din Senat, o plângere penală impotriva inculpatului(senator
Flutur Gheorghe, precum şi o cerere pentru ridicarea imunităţii par
mentare a acestuia.

Din memoriile depuse la dosar reiese că, la data de 25.11
2000, in "Monitorul de Suceava" a apărut un articol intitulat"Adevă-
ratele grozăvii ale fraţilor Grozavu", considerat calomniator de căt
părţile vătămate, autorul fiind inculpatul Flutur Gheorghe.

Prin Ordonanţa nr.819/C/3041/2001 a Parchetului de pe
lângă Curtea Supremă de Justiţie, in baza art.285 C.p.p., s-a dispu
trimiterea către Judecătoria Suceava, a plângerii formulate de că-
tre părţile vătămate Moruz Mihaela, Grozavu Mihai şi Grozavu Maria,
impotriva inculpatului Flutur Gheorghe, pentru săvârşirea infracţiun
de calomnie, prev. de art.206 C.p.

Prin SP nr.707/21.06.2001, Judecătoriei Suceava şi-a
declinat competenţa de soluţionare a cauzei, in favoarea Curţii
Supreme de Justiţie, in temeiul art.42 din C.p.p., instanţa consideră
du-se necompetentă a soluţiona cauza, având in vedere calitatea de
senator a inculpatului, dobândită ulterior săvârşirii infracţiunii,
pentru care a fost chemat in judecată.

Prin incheierea nr.30/03.10.2001, Curtea Supremă de
Justiţie a dispus trimiterea cauzei la Judecătoria Suceava, pentru
continuarea judecăţii, motivând că săvârşirea infracţiunii de către
o persoană care a dobândit ulterior o calitate, nu poate determina
competenţa in primă instanţă a Curţii Supreme de Justiţie, pentru că
ar contraveni principiilor ce decurg din textele de lege aplicabile
in această materie. Astfel, art.40 al.2 din C.p.p., prevede că dobân-
direa calităţii după săvârşirea infracţiunii, nu determină schimba-

- 2 -

rea compețenței.

Prin SP nr.765/27.06.2003 a Judecătoriei Suceava, instanța de judecată a dispus, in baza art.285 C.p.p.,rap. la art.279 al.2 lit.c C.p.p., trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție,pentru efectuarea cercetărilor sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art.206 C.p.

Considerăm soluția instanței nelegală,sub aspectul greșitei trimiteri a cauzei la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție,intrucât prevederile art.40 C.p.p.,privind comptența in caz de schimbare a calității inculpatului,statuează in mod clar faptul că dobândirea unei astfel de calități,după săvârșirea infracțiunii,nu determină schimbarea comptenței,astfel că, in mod corect, instanța de judecată trebuie să procedeze ga judecarea cauzei cu care a fost investită-

La judecarea cauzei a participat procuror Olivian Nisioi, care a exercitat și xix calea de atac.

PRIM PROCUROR,
Adrian-Marius Surdu

PROCUROR,
Olivian Nisioi

Probe depuse la judecarea recursului înaintat de Flutur Gheorghe

„Tribunalul Suceava

Probe suplimentare, care n-au putut fi depuse, până acum, din motive obiective

Onorată instanță,

Subsemnatul Drăgușanul Ion, parte în **procesul politic** cu senatorul și ministrul PNL Flutur Gheorghe, în calitate de inculpat, dar cu statut real de victimă politică, depun încă două probe, datând de după data pronunțării sentinței anterioare, probe prin care mi se consfințește statutul de victimă, de agresat dator să se apere și să apere valori democratice consfințite de Constituția României:

1. **Proba 1**: Adresa Direcției pentru Relația cu Ministerul Public și de Prevenire a Criminalității și Corupției, ca răspuns la sesizarea adresată Ministrului Justiției (FILELE 1 P ale primei depuneri de probe în acest dosar), prin care mi se comunică transmiterea dosarului referitor la actele de corupție săvârșite de politicianul Flutur Gheorghe și de câțiva magistrați obedienți la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

2. **Proba 2**: Comunicarea Ordonanței Nr. 854/P/2004 la plângerea formulată împotriva lui Flutur Gheorghe (FILELE 5 P ale primei depuneri de probe în acest dosar), Ordonanță pe care am contestat-o prin plângere adresată prim-procurorului, dar care, chiar dacă decide neînceperea urmăririi penale, probează următoarele:

a). În 5.11.2004, cu 6 zile înainte de ridicarea revistei din tipografie, Flutur Gheorghe „şi-a exprimat punctul său de vedere în legătură cu conţinutul" acestei reviste (pg. 2, paragraful 2), cică primită „de la unul dintre membrii echipei de campanie electorală" (pg. 2, paragraful 6). Din păcate, procurorul nu a extins cercetarea pentru a-l individualiza pe cel care mi-a sustras revista şi a afla de la acesta despre coparticiparea lui Flutur la furt sau la disculparea lui Flutur.

b). În Ordonanţă se confirmă că Flutur „nu a prezentat decât în forme generale conţinutul publicaţiei", ceea ce, în opinia procurorului, n-ar însemna nici divulgare de informaţii economice, nici defăimare. Numai că revista reprezenta, atunci, un număr pilot, un prototip, la care m-am văzut obligat să renunţ, după compromiterea revistei prin divulgare şi prin interzicerea ei de conţinutul „unei hotărâri judecătoreşti" (pg. 2, paragrafele 9 şi 10).

c). În ultimul paragraf al paginii 2 şi primul paragraf al paginii 3 se face menţiunea disjungerii cauzei „asupra unor pretinse fapte penale comise de magistraţi din cadrul Judecătoriei Suceava, Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava, Tribunalului Suceava şi Judecătoria Gura Humorului"etc. Precizez că toate acuzele mele îi vizau pe acei magistraţi care au măsluit dosarele penale ale lui Flutur Gheorghe (cf. a doua depunere de probe din acest dosar), fie prin falsificarea probelor (cazul Judecătoriei Humor, în care textul contractelor de vânzare-cumpărare este citat voit inexact), fie prin ignorarea cerinţelor CPP referitoare la competenţă (cazul Judecătoriei Suceava).

Concluzie:

În acest dosar, sunt acuzat de EXERCITAREA UNUI DREPT, dreptul la replică, după ce „partea vătămată" a intrat ilegal în posesia unui exemplar al unei publicaţii care n-a fost niciodată şi de nimeni acţionată în judecată ca fiind calomnioasă, dar a fost interzisă ca fiind „într-adevăr calomnioasă" printr-o complicitate a politicianului Flutur Gheorghe, a slugilor sale politice şi a unui magistrat obedient.

În „dreptul la replică", eu nu am formulat acuze la adresa lui Flutur Gheorghe, ci doar am expus sumar conţinutul unei reviste deja agresate, revistă pe care am apărat-o pentru că aveam obligaţia să o apăr.

Prin urmare, consider justă decizia primei instanţe, aceea de a mă achita şi de a respinge pretenţiile civile ale lui Flutur Gheorghe ca fiind nefondate.

Menţionez că în toate plângerile penale prealabile pe care eu le-am formulat nu am pus, nu pun şi nu voi pune problema unor despăgubiri, ci doar constatarea unei stări de fapt, adică interzicerea unei publicaţii libere, şi anularea ilegalei interdicţii de difuzare a acelei publicaţii.

Drăguşanul Ion".

10 iunie 2005

Happy-end?

În baza probelor administrate la dosar, ambele instanţe, şi cea de fond, şi cea de apel, au hotărât achitarea inculpatului Ion Drăguşanul şi respingerea pretenţiilor civile nefondate ale senatorului şi ministrului Gheorghe Flutur. Am avut parte, la o primă vedere, de un final fericit, în sensul că nici nu m-am ales cu o amendă penală, nici n-am fost pus la muncă silnică, vreme de un secol şi jumătate, pentru a-i plăti ministrului zece miliarde de lei.

Justiţia suceveană, ca şi în alte multe dăţi, a fost corectă.

N-a cedat aparenţelor şi posibilelor presiuni politice.

Dar chiar să însemne acest ultim proces de presă un final fericit? Nici vorbă.

Gheorghe Flutur rămâne cu loturile de casă sustrase de la stat, cu bunurile dobândite prin prefăcută activitate umanitară şi prin acte de evaziune fiscală.

Dosarele de cercetare penală a fostului director de direcţie silvică Gheorghe Flutur rămân la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, în loc să se întoarcă, aşa cum cer prevederile Codului de procedură penală, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava pentru cercetări prealabile.

Nu contează dacă Flutur Gheorghe va fi sau nu găsit vinovat de faptele care i se impută în trecutul său de director.

Contează că, în cazul lui, acele prevederi ale Legii nu se aplică.

Gheorghe Flutur rămâne, deci, mai presus de lege.

Cu obrazul profund şi în adâncime pătat, dar mai presus de lege.

După un obositor proces de presă, s-a constatat că n-am săvârşit infracţiuni de calomnie sau insultă în toate demersurile mele care vizau corupţia politicianului liberal Gheorghe Flutur. După un obositor proces

de presă, afirmaţiile mele tranşante, dar şi cele care doar mi-au fost atribuite de Gheorghe Flutur, capătă consistenţa unor adevăruri civice, viceliderul liberal având (şi nu doar „ar avea") numeroase averi: **„loturi urbane de casă sustrase de la stat, zeci de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite prin Germania pentru Bukowina, dar introduse în ţară fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală"**.

La fel de adevărate sunt în plan civic, prin consecinţa sentinţelor, şi afirmaţiile: **„Gheorghe Flutur e un hoţ şi încă unul mare..."**, **„corupţia lui Flutur nu mai este de multă vreme o adolescentă virgină"**, el fiind doar **„un barbar care conform tradiţiei bordelului politic PNL-PD visează să pună botniţă presei"**.

Nimeni nu va mai putea susţine, vreodată, că revista „D'Ai lu' Păcală", rămasă, totuşi, definitiv interzisă în România anilor 2004-2005, ar fi „într-adevăr calomnioasă" (în definitiv, revista sintetizează probele depuse la dosar), dar asta nu ajută cu nimic, tot aşa cum nu ajută nici apariţia acelei reviste şi, în general, toate exercitările dreptului la opinie din presa românească.

Să mai scriu, să mă mai irosesc în deşertăciunea de a crede că se merită să-mi asum riscurile rostirii adevărurilor vremii? Nu cred că mai are rost un asemenea risc, din moment ce se tot probează că nu mai are nici o forţă cuvântul scris, că nu mai clădeşte nimic şi că nu mai responsabilizează pe nimeni.

În România contemporană, în ciuda aparenţelor, libertatea cuvântului nu mai funcţionează.

Ziariştii, inclusiv scriitorii care trăiesc contemporaneitatea prin jurnalism, dar şi supravieţuiesc din publicistică, sunt intimidaţi, sunt cenzuraţi de ameninţările politicienilor cu despăgubiri civile imposibil de plătit.

Ziariştii, inclusiv scriitorii care trăiesc contemporaneitatea prin jurnalism, dar şi supravieţuiesc din publicistică, deja au fost asasinaţi civic, dar încă n-au prins de veste.

În 22 Decembrie 1989, pe când lucram prima publicaţie particulară liberă a Bucovinei, iar Gheorghe Flutur sta pitit după copacii rari ai Botoşanilor, ezitând în a-şi rupe carnetul de membru al PCR, eu trăiam

inefabilul libertăţii, prelins şi pe degetele mele din sângele altora.

Astăzi, inefabilul acela nu mai există.

A fost turtit şi sufocat de obrazul viceliderului penelist Gheorghe Flutur, care obraz nu se credea spălat decât cu „confortul psihic" al celor zece miliarde pretinse.

Ameninţarea nu mai există, dar nelinişţea a rămas.

Pentru nelinişte, nimeni nu oferă nici o despăgubire.

De unde şi ţipătul final, ţipătul de după ultimul proces de presă, desprins dintr-un poem al tinereţii şi aruncat în auzul tuturor politicienilor României actuale:

- Opriţi planeta, eu vreau să cobor!

Orange-end

Acest capitol nu figura în varianta iniţială a cărţii, pentru că, în 7 iulie, când finalizam tehnoredactarea şi solicitam CIP-ul, încă nu primisem sentinţele penale, ci doar citisem în condică însemnările despre achitarea inculpatului şi despre respingerea, ca nefondată, a acţiunii civile „exercitată de partea vătămată". Nici prin gând nu-mi trecea, în 7 iulie 2005, că justiţia suceveană, contaminată grav de demagogia politicienilor Puterii, va încerca să împace, în mod proverbial, şi capra, şi varza. Numai că eu nu-s nici capră şi nici varză.

Prin probele depuse la dosar demonstrasem că Gheorghe Flutur a corupt magistraţi. Eventualii politicieni predispuşi unor interpelări parlamentare le recomand paginile 23-26, 29-31, 38-41, 44-48, 84-85 şi 104 ale cărţii, pagini în care sunt reproduse materialele probatorii.

Probasem, de asemenea, că Gheorghe Flutur şi-a însuşit două loturi urbane de casă, ambele proprietate a statului român (paginile 26-31, 48-50, 59-62, 86-89, 106-107 din carte, pentru parlamentarii dispuşi să-l interpeleze pe domnul Ministru Vasile Blaga) , beneficiind şi de serviciile unor mărunţi funcţionari corupţi, dar şi de complicitatea prefectului Orest Onofrei-PNL şi a primarului humorean Marius Ursaciuc-PNL (pentru aceeaşi interpelare, paginile 48-51, 78-85).

Probasem, tot în sarcina lui Gheorghe Flutur, şi acte grave de evaziune fiscală (paginile 34-37, 62, 90-102, 107-108), inclusiv prin contrabandă „umanitară" de maşini, mobilier şi electrocasnice second-hand (paginile 31-35, 40, 63-66, 91-102).

Probasem şi prejudiciile aduse Direcţiei Silvice Suceava, stabilite de instituţiile abilitate ale statului, dar muşamalizate, „prin spălare de dosare", de nişte magistraţi corupţi (paginile 38-39, 66-67, 103-104, 107-114).

Probasem şi abuzul anticonstituţional al interzicerii unei publicaţii

libere (paginile 52, 71-77, 116), aşteptând doar sentinţa „definitivă şi irevocabilă" cu care să pot păşi, în căutarea Dreptăţii şi a Adevărului, la Strasbourg.

Numai că instanţele sucevene, achitându-mă pe bază de lozinci, consideră că întregul probatoriu nu înseamnă nimic: „Inştanţa apreciază că, deşi inculpatul a făcut prin presă, (până şi de virgula dintre subiect şi predicat, aferentă ieftinei demagogii, s-a molipsit biata instanţă! – nota autorului) afirmaţii ofensatoare şi calomnioase, referitoare la partea vătămată, din cauză lipseşte unul dintre elementele constitutive ale infracţiunilor de insultă, prev. de art. 205 Cod penal (aici s-ar fi nimerit cealaltă virgulă – nota autorului) şi de calomnie, prev. de art. 206 Cod penal, respectiv sub aspectul laturii subiective, lipsind intenţia inculpatului de a o insulta şi de a o calomnia. // Astfel, afirmaţiile referitoare la partea vătămată au fost făcute de inculpat în scopul de a informa opinia publică, în calitatea sa de ziarist, având în vedere faptul că libertatea de exprimare a presei este unul din cele mai eficiente mijloace prin care publicul află şi îşi formează opinii despre ideile şi problemele de interes public, iar obligaţiei presei de a răspândi informaţii i se alătură dreptul publicului de a le primi".

De fapt, ce-am răspândit eu: informaţii sau insulte şi calomnii? Prin ce am răspândit minunile astea, printr-un articol sau printr-un drept la replică? Desigur că printr-un drept la replică, adică prin exercitarea unui drept constituţional, cum scrie şi în plângerea penală prealabilă, şi în singura probă depusă la dosar de „partea vătămată". Ba printr-un articol, „apreciază" instanţa, demonstrând că nu a lecturat, nici măcar din banala curiozitate a „publicului", nici o probă depusă la dosar:

„Prin urmare – argumentează instaţa de fond şi copie instanţa de apel –, deşi prin înscrisurile depuse la dosar inculpatul nu a dovedit adevărul afirmaţiilor făcute prin **articolul** intitulat „Flutur barbarul mincinos al Bucovinei" (cu cele vreo 200 pagini de documente aflate la dosar, un procuror adevărat îl poate aresta pe Flutur fără riscul de a fi infirmată decizia arestării de o instanţă corectă şi cât de cât profesionistă – nota autorului, menţionată şi în probatoriu), dată fiind dificultatea administrării probei adevărului în condiţiile activităţii de presă, instanţele apreciază că acesta nu a avut intenţia de a o insulta şi de a o calomnia pe

partea vătămată (corect, doar pe partea sănătoasă şi veşnic lacomă – nota autorului), ci doar de a informa opinia publică în calitatea sa de ziarist".

Dragi colegi din presa provincială, iată precedentul cazuistic (parcă aşa se cheamă), jurisprudenţa română cu care vă puteţi argumenta convingător apărarea într-un eventual proces de presă. Tot pentru posibilele voastre apărări reproduc şi următoarele filosoficeşti aliniate:

„Faţă de cele reţinute, în baza art. 11 pct. 2 lit. a, rap. la art. 10 lit. d Cod procedură penală instanţa îl va achita pe inculpatul Drăguşanul Ion pentru săvârşirea infracţiunilor de insultă, prev. de art. 205 al. 1 Cod penal şi de calomnie, prev. de art. 206 Cod penal.

Soluţionând latura civilă a cauzei, instanţa apreciază că pretenţiile civile formulate în cauză de către partea vătămată nu sunt întemeiate, întrucât în sarcina inculpatului nu poate fi reţinută nici o culpă, având în vedere faptul că libertatea de exprimare a presei este unul din cele mai eficiente mijloace prin care publicul află şi îşi formează opinii despre ideile şi problemele de interes public, iar obligaţiei presei de a răspândi informaţii i se alătură dreptul publicului de a le primi (aici nu e vorba decât de o reformulare nedibace a citatului din procesul CEDO Lingens vs. Austria, reprodus în pg. 17, jos – nota autorului).

În consecinţă, întrucât în cauză nu sunt îndeplinite condiţiile răspunderii civile delictuale, instanţa va respinge, ca nefondată, acţiunea civilă exercitată de partea vătămată Flutur Gheorghe.

În baza art. 192 al. 1, pct. 1, lit. b Cod procedură penală instanţa o va obliga pe partea civilă Flutur Gheorghe la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de 100.000 lei, care se vor achita în fondul Ministerului Justiţiei.

Instanţa va respinge, ca nefondată, cererea părţii civile privind obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare, întrucât potrivit art. 193 al. 1 Cod procedură penală inculpatul poate fi obligat la plata acestor cheltuieli doar în caz de condamnare".

Iată câte favoruri îmi fac instanţele sucevene, fiecare „favor" însemnând, de fapt, o nedreptate. Şi o umilinţă.

La o primă vedere, instanţele au apreciat cu largeţea prevăzută de noul Cod penal, cel care va intra, curând, în funcţiune. La o privire mai

profundă, lucrurile nu stau aşa, sentinţa fiind un Orange-end, adică o dublă disculpare: şi a ziaristului, dar şi a politicianului. Cu atâtea probe depuse la dosar, cu atâtea demersuri aparent colaterale (de la Ministrul Justiţiei la Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava), toate sugerând starea de „fiară hăituită cu-o unghie de plumb înfiptă-n umăr“, dar dispusă să se bată pentru supravieţuire până la capăt, nici o instanţă nu-şi putea permite riscul de a deveni complice în tentativele de asasinat civic comise de Gheorghe Flutur. Dar nici vaga semnalare a unor acte de corupţie de care s-ar fi făcut responsabil Gheorghe Flutur nu a stat la îndemâna instanţei, aşa că a preferat să o scalde Orange-end.

Şi nu s-a mai întâmplat nimic. Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava a „uitat“ să-i mai cerceteze pe Orest Onofrei, pe Marius Ursaciuc şi pe toţi cei care i-au înlesnit ministrului şi senatorului Flutur Gheorghe sustragerea unor proprietăţi ale statului.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a „uitat“ să-i mai cerceteze pe magistraţii care au „spălat“ (de la Monica Macovei citire) dosarele de cercetare penală a lui Flutur Gheorghe, au contrafăcut, în favoare lui Flutur, dosarul celor două loturi urbane ale statului român sau au legitimat fundaţia privată a lui Flutur Gheorghe drept continuatoare a Fondului Religionar şi, prin această legitimare, îndreptăţesc, în baza legilor proprietăţii ale lui Flutur, restituirea vechilor averi mănăstireşti lui Flutur Gheorghe şi asociaţilor săi.

Revista „D'Ai lu' Păcală“ a rămas interzisă, Constituţia României neavând trecere nici în ochii procurorilor, nici în cei ai judecătorilor din România.

Orange-end şi să trăiţi... bineee!... Hoa! hoa! hoa!... Aveţi un Preşedinte care n-a luat niciodată premiul întâi!...

Se vede, se aude, se simte, domnule Preşedinte. Dar, dacă tot vă avem, înseamnă că vă şi merităm. Halal să ne fie!

Sfârşit.

După deliberare,

J U D E C A T O R I A

Asupra cauzei penale de faţă, constată:

Prin plângerea prealabilă înregistrată la această instanţă sub nr.8578 din 16.11.2004, partea vătămată Flutur Gheorghe l-a chemat în judecată pe inculpatul Drăguşanul Ion pentru săvârşirea infracţiu-lor de insultă, prev. de art.205 Cod penal şi de calomnie, prev. de art.206 Cod penal.

In motivarea plângerii, partea vătămată a arătat, în esenţă, că inculpatul s-a adresat cotidianului "Obiectiv de Suceava" din data de 09.11.2004 pentru a publica un drept la replică, intitulat "Flutur, barbarul mincinos al Bucovinei", prin care i s-au adus grave prejudicii cu privire la demnitatea, onoarea şi dreptul la propria imagine. Partea vătămată a mai arătat că inculpatul a afirm că ar avea numeroase averi:" loturi urbane de case sustrase de la st zeci de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite din Germania pentru Bukowina, dar introduse în ţară fără plata taxelor vamale, ve turi provenite din acte de evaziune fiscală"; "Gheorghe Flutur e un hoţ şi încă unul mare ..."; corupţia lui Flutur nu mai este de multă vreme o adolescentă virgină"; "un barbar care conform tradiţiei bordelului politic PNL- PD visează să pună botniţă presei".

Partea vătămată s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 10.000.000.000 lei reprezentând daune morale, solicitând obligarea inculpatului şi la plata cheltuielilor de judecată.

In dovedirea plângerii, partea vătămată a depus un exemplar din cotidianul "Obiectiv de Suceava" din data de 09.11.2004(f.7), soli-citând audierea martorilor Gorea Velică(f.52) şi Airinei Mihai(f.53)

La cererea părţii vătămate, în cauză a fost introdus în calitat de parte responsabilă civilmente cotidianul "Obiectiv Vocea Sucevei" inculpatul nefiind de acord cu aceasta.

Fiind audiat, inculpatul Drăguşanul Ion a arătat că articolul intitulat "Flutur, barbarul mincinos al Bucovinei" reprezintă

- 3 -

exercitarea dreptului său la replică, precizând că nu a avut intenţia de a o insulta şi calomnia pe partea vătămată, ci doar să bareze accesul la putere al unui politician corupt şi extremist, demersul său intrând în completarea la ceea ce făcea actuala Ministră a Justiţiei. De asemenea, inculpatul a arătat că partea vătămată s-a ocupat cu evaziunea fiscală şi are o complicitate din partea Justiţiei, precizând că nu este de acord să o despăgubească pe partea vătămată(f.31).

In apărare, inculpatul a depus la dosar o serie de înscrisuri(f.16-18, 28, 38-51, 1- 166), solicitând admiterea probei verităţii, probă la care partea vătămată s-a opus şi care a fost încuviinţată de instanţă.

Examinând actele şi lucrările dosarului, instanţa reţine următoarea situaţie de fapt:

Inculpatul, în calitate de ziarist, a publicat în cotidianul local"Obiectiv de Suceava" din data de o9.11.2oo4, articolul intitulat" Flutur, barbarul mincinos al Bucovinei".

In cuprinsul acestui articol, inculpatul a folosit o serie de expresii dure la adresa părţii vătămate:" bolnav de ură şi de sine, corupt şi mincinos până în măduva oaselor...", "agramat", " un hoţ, şi încă unul mare", având "loturi urbane de case sustrase de la stat, zeci de maşini, bunuri casnice, mobilier, toate cerşite prin Germania" pentru Bukowina, dar introduse în ţară, fără plata taxelor vamale, venituri provenite din acte de evaziune fiscală etc", "corupţia lui Flutur nu mai este de multă vreme o adolescentă virgină", "un barbar care, conform tradiţiei "bordelului politic PNL- PD, visează să pună botniţă presei".

Instanţa apreciază că, deşi inculpatul a făcut prin presă, afirmaţii ofensatoare şi calomnioase, referitoare la partea vătămată, în cauză lipseşte unul din elementele constitutive ale infracţiunilor de insultă, prev. de art.2o5 Cod penal şi de calomnie, prev. de art. 2o6 Cod penal, respectiv sub aspectul laturii subiective, lipsind intenţia inculpatului de a o insulta şi de a o calomnia pe partea vătămată.

Astfel, afirmaţiile referitoare la partea vătămată au fost făcute de inculpat în scopul de a informa opinia publică, în calitatea sa de ziarist, având în vedere faptul că libertatea de exprimare a presei este unul din cele mai eficiente mijloace prin care publicul află şi îşi formează opinii despre ideile şi problemele de interes public, iar obligaţia presei de a răspândi

- 4 -

informaţii i se alătură dreptul publicului de a le primi.

Această libertate de exprimare, garantată atât prin Constituţia României, cât şi prin convenţiile internaţionale la care România este parte, constituie unul din fundamentele esenţiale ale unei societăţi democratice şi acoperă nu numai informaţiile şi ideile primite favorabil sau cu indiferenţă de către public, dar şi pe acelea care ofensează, şochează sau deranjează.

Având în vedere faptul că potrivit articolului 1o din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care cuprinde libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere, instanţa apreciază că inculpatul, în calitatea de de ziarist, nu a intenţionat să aducă atingere demnităţii părţii vătămate, ci ~~doar~~ să aducă la cunoştinţa publicului aspecte referitoare la partea vătămată, aceasta fiind o persoană cu o poziţie socială semnificativă.

Prin urmare, deşi prin înscrisurile depuse la dosar inculpatul nu a dovedit adevărul afirmaţiilor făcute prin articolul intitulat "Flutur barbarul mincinos al Bucovinei", dată fiind dificultatea administrării probei adevărului în condiţiile activităţii de presă, instanţa apreciază că acesta nu a avut intenţia de a o insulta şi de a o calomnia pe partea vătămată, ci doar de a informa opinia publică în calitatea sa de ziarist.

Faţă de cele reţinute, în baza art.11 pct.2 lit.a, rap. la art.1o lit.d Cod procedură penală instanţa îl va achita pe inculpatul Drăguşanul Ion pentru săvârşirea infracţiunilor de insultă, prev. de art.2o5 al.1 Cod penal şi de calomnie, prev. de art.2o6 Cod penal.

Soluţionând latura civilă a cauzei, instanţa apreciază că pretenţiile civile formulate în cauză de către partea vătămată nu sunt întemeiate, întrucât în sarcina inculpatului nu poate fi reţinută nici o culpă, având în vedere faptul că libertatea de exprimare a presei este unul din cele mai eficiente mijloace prin care publicul află şi îşi formează opinii despre ideile şi problemele de interes public, iar obligaţiei presei de a răspândi informaţiile de interes public, iar obligaţiei presei de a răspândi informaţiile de interes public, iar dreptul publicului de a le primi.

In consecinţă, întrucât în cauză nu sunt îndeplinite condiţiile răspunderii civile delictuale, instanţa va respinge, ca nefondată, acţiunea civilă exercitată de partea vătămată Flutur Gheorghe.

- 5 -

In baza art.192 al.1, pct.1, lit.b Cod procedură penală instanţa o va obliga pe partea civilă Flutur Gheorghe la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de loo.ooo lei, care se vor achita în fondul Ministerului Justitiei.

Instanţa va respinge, ca nefondată, cererea părţii civile privind obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare, întrucât potrivit art.193 al.1 Cod procedură penală inculpatul poate fi obligat la plata acestor cheltuieli doar în caz de condamnare.

Pentru aceste motive,

In numele Legii,

H O T Ă R A Ş T E:

In baza art. 11 pct.2 lit.a rap. la art.lo lit.d Cod Procedură Penală achită pe inculpatul <u>Drăgusanul Ion</u>, fiul lui Ilie şi Viorica, născut la data de 25.ol.1955 în com. Salcea, jud. Suceava, domiciliat în Suceava, str. Mărăşesti nr.31,bl.A/9, sc.B,ap.5, jud. Suceava, CNP.155o125335o16, pentru săvârşirea infracţiunilor de insultă, prev. de art.2o5 al.1 Cod penal şi de calomnie, prev. de art.2o6 Cod Penal.

Respinge, ca nefondată, acţiunea civilă exercitată de partea vătămată Flutur Gheorghe, domiciliat în oraşul Gura Humorului, str. Sf. Maria nr.11, jud. Suceava.

In baza art.192 al.1 pct.1,lit. b Cod procedură penală, obligă pe partea civilă Flutur Gheorghe la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de loo.ooo lei, care se vor achita în fondul Ministerului Justiţiei.

Respinge, ca nefondată, cererea părţii civile Flutur Gheorghe privind obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare.

Cu drept de recurs în termen de lo zile de la pronunţare pentru inculpat şi de la comunicare pentru partea vătămată Flutur Gheorghe şi partea responsabilă civilmente Obiectiv Vocea Sucevei.

Pronunţată în şedinţă publică, azi 14 aprilie 2oo5.

Preşedinte, Grefier,

red.B.I.
dact.P.L.
5 ex.
o4.o5.2oo5.

CUPRINS